

eceve

Ege Çağdaş Eğitim Vakfı

Meslek Tanıtım Rehberi

2020

www.eceve.org.tr

Meslek Tanıtım Rehberi 2020

Ege Çağdaş Eğitim Vakfı

Mayıs 2020

www.ecev.org.tr

 /egecagdasegitimvakfi

 /Ege Çağdaş Eğitim Vakfı

 /egecagdasegitimvakfi

 /egecagdasegitim

İçindekiler

Önsöz	3
Akademisyen / Memet Ali Zeren	7
Akademisyen / Özgün Özkan	9
Arkeolog / Gamze Torun	11
Avukat / Mine Rana Kahramanoğlu	14
Avukat / Özlem Karakılıç Ünal	16
Bankacı / Elif Yalçın Ürkmez	18
Biyolog / Derya Kahraman	20
Blogger / Ela Haddur Olğar	22
DJ / Barış Ergene	24
Doktor / Esra Ağrıdan	25
Fotoğrafçı / Aliye Erkurtulgu	27
Fotoğrafçı / Bulut Bardak	28
Girişimci / Gizem Kuzu & Özgür Hiçyılmaz	30
Girişimci / Sezin Dindaroğlu	32
Girişimci / Tuğçe Gülcüler Öktem	34
Hemşire / Esmâ Nur Kıvrak	37
İnsan Kaynakları / İpek Tanşuli	39
İple Erişim Teknisyeni / Giray Malat	41
İş Güvenliği Uzmanı / Fırat Bozgaç	43
Kabin Memuru / Umut Özkayaş	45
Kütüphaneci / Müge Ayma Kelem	47
Mimar / İpek Meriç	49
Mühendis / Ayça Naz Kocabaş	51
Mühendis / Dr. Başar Gider	53
Mühendis / Berat Yiğit	54
Mühendis / Bilge Ece Ünveren	56
Mühendis / Cengiz Bulut	58
Mühendis / Eda Eroğlu	60
Mühendis / Ozan Devrim	63
Mühendis / Sinem Çolak	65
Mühendis / Tolga Öztürk	67
Mühendis / Tuğba Yıldırım	69
Odyolog / Cenk Arslanbuğa	71
Okul Öncesi Öğretmeni / Eda Karpuz	73
Ortodontist / İdil Kolday Erçakır	75
Ortodontist / Dr. Müge Soysal	77
Oyuncu / Jülide Kara	79
Oyuncu / Yüksel Ünal	81
Öğretmen / Buse Karaman	83
Öğretmen / Hande Kılıç	85
Psikolog / Ceyda Kuşak	87
Sigortacı / Bahar Engin	89
Sigortacı / Okan Erol	91
Sosyolog / Zeynep Güney	94
Sivil Toplum Çalışanı / Fatih M. Akdan	96
Şehir Plancı / Zeynep Özge Bayrak	98
Veteriner Hekim / Mehmet Şafak	100

Sevgili Gençler,

Ege Çağdaş Eğitim Vakfı tarafından hazırlanan “Meslek Tanıtım Rehberi”nde farklı eğitim ve kariyer yolculuklarından geçmiş kişileri tanıma imkanı bulacaksınız. Sizlerle meslek seçimine ve rehberde yer alan mesleklere dair bazı bilgileri paylaşmak istiyoruz. Bu süreçte size yön gösterici olması amacıyla kendi kişiliğinize uygun meslek seçimine dair bazı ipuçlarını da burada paylaşmak istedik.

İş dünyasının ve mesleklerin her yıl değişim geçirdiği bir dönemde yaşıyoruz. Teknolojinin hızla ilerlemesi her mesleğin inceliklerinin yapısının ve ihtiyaçlarının değişmesine neden oluyor. Tam da bu nedenle bugün öncelikli görünen, iyi kazanç elde edilen bazı meslekler kısa bir süre içinde gereksiz hale gelecek ve yerlerini şu anda hiç bilmediğimiz mesleklere bırakacak. Böyle bir gündemde yaşarken siz lise öğrencilerinin öğrenim hayatınızı bitirdiğiniz noktada hangi mesleklerle uğraşacağınızı öngörmeniz çok zor. Ancak bu sizi korkutmasın. Çünkü mesleklerin isimleri ve görev tanımları değişse de aslında herhangi bir işi yaparken kullandığımız bazı temel beceri setleri var. Başarılı ve tatmin olacağımız bir iş seçebilmek için de bizim güçlü olduğumuz alanlar ile yapmak istediğimiz işte ihtiyaç duyulan becerilerin uyumlu olması gerekli.

Mesleki Kişilik Tipimizi Keşfetmek*

Şimdi gelin sizlerle ufak bir hayal kuralım. Farz edelim ki yeni bir şehre taşındınız ve yeni okulunuz sizleri diğer öğrencilerle tanışabileceğiniz bir partiye davet etti. Parti mekanına vardığınızda öğrencilerin farklı gruplar oluşturup sohbet ettiğini fark ettiniz.

Gerçekçi Grup:

Bu grupta genellikle doğayı, sporları, aletleri ve makineleri seven, fiziksel aktivitelerden, ellerini, bedenlerini kullanacakları işlerden hoşlanan kişiler var. Açık havada olmayı tercih ediyorlar. Murat, doğada yürüyüşe çıkmaktan hoşlanıyor ve dağcılık kulübünün başkanı. Esra'nın çiçeklerle arası çok iyi, mutfak balkonunda çeşitli otları yetiştirmeyi seviyor. Emre ise okulun futbol takımının kaptanı. Neslihan hayvanları çok seviyor, hafta sonları veteriner olan kuzeninin yanına gidip ona destek oluyor. Can ise elektrikli aletlere çok meraklı, evde bozulan aletleri hep o tamir ediyor. Bu grubun mottosu “YAP”.

Araştırmacı Grup:

Bu grupta oldukça meraklı kişiler var, araştırmayı ve analiz etmeyi seviyorlar. Problem çözmekten, değerlendirme yapmaktan, yeni şeyler öğrenmekten hoşlanıyorlar. Serdar bazı hayvanların neslinin neden tükendiğini, beynimizin nasıl çalıştığını, bir takımda neden bazı oyuncuların diğerlerinden daha başarılı olduğunu öğrenmek istiyor. Aslı arkadaşlarla gitmek için en iyi restoranları, en yeni filmleri, konserleri, tatil fırsatlarını araştırıyor ve bunlarla ilgili bir blog hazırlıyor. Cenk kimya derslerinde yaptıkları deneylerden, okulun kulüp faaliyetlerine kadar her şeyi analiz etmeye, sohbet etmeye meraklı. Ahmet ve Esra TÜBİTAK'ın açtığı liselerarası proje yarışması için bir matematik projesi üzerinde çalışıyorlar. Bu grubun mottosu “İNCELE”.

Yaratıcı / Sanatsal Grup:

Bu grupta hayal gücünü kullanan, yenilikçi, yaratıcı, sanata ilgi duyan kişiler var. Genellikle şekiller, tasarımlar ve görsellerle uğraşıyorlar ve kendilerini ifade etmekten çok hoşlanıyorlar. Sinan karikatüre meraklı, derslerde sıkıldığı zaman okuldaki herkesin karikatürlerini yapıyor. Sinem tiyatro kulübünün oyunlarında sahne dekorlarını ve kostümleri tasarlıyor, azıcık malzeme ile bile harikalar yaratabiliyor. Mert, Mine ve Ali'nin bir müzik grubu var, partilerde, okulun etkinliklerinde sahne alıyorlar. Cem ise bilgisayar oyunlarına meraklı ve okulda çok popüler olan bir bilgisayar oyunu tasarlamış. Bu grubun mottosu “YARAT”.

Sosyal Grup:

Bu grupta başkalarına bir şeyler öğretmeyi, yardım etmeyi ve hizmet sunmayı seven kişiler var. Didem lise hazırlık sınıfları için hazırlananan mentörlük programının başında, yeni gelen öğrencilerin liseye adapte olmaları için onlara destek oluyor. Selim ortaokul öğrencilerine matematik ve fen dersleri veriyor. Bilge arkadaşlarının sorunlarını dinler, çözüm önerilerinde bulunuyor ve bu yönüyle okulda oldukça popüler. Erhan mahalledeki küçük çocuklara basketbol oynamayı öğretiyor. Gizem yazları turistik bölgelerde gönüllü olarak rehberlik yapıyor. Bu grubun mottosu "YARDIM ET".

Girişimci Grup:

Bu grupta projeler geliştirmekten, organizasyon yapmaktan, insanları etkilemekten ve ikna etmekten hoşlanan kişiler var. Hayal ettikleri ve yapmak istedikleri şeylerde pek çok aşamada karar vermeleri ve bu kararlar için risk almaları gerekiyor. Refik öğrenci komitesi başkanlığına aday ve bugünlerde sınıf arkadaşlarının oylarını alabilmek için onları ikna etmeye çalışıyor Gamze sınıf arkadaşlarının yakındaki bir huzur evini düzenli olarak ziyaret etmelerini amaçlayan bir proje hazırlamakta. Seda, Zeynep ve Eda evde yaptıkları kurabiye ve kekleri satarak bir köy okulu için yardım topluyorlar. Tolga, okulun yılsonu partisini organize ediyor, konserde çıkacak grupla anlaşmış, afişler hazırlatıp okula dağıtacak ve herkesi parti için heyecanlandırmakla meşgul. Bu grubun mottosu "BAŞLAT ya da SAT".

Düzenleyici Grup:

Bu grupta detaylı çalışmaktan, proje ve görevleri tamamlamaktan hoşlanan kişiler var. Prosedürleri ve kuralları olan işleri yapmayı ve çeşitli verilerle uğraşmayı seviyorlar. Görkem, sosyal sorumluluk kulübünün saymanı, yıl boyunca yapılan aktivitelerin bütçesini, gelir ve giderleri takip ediyor. Ceren yılsonu partisi için salonun hazırlanmasından sorumludur, süslemeler, ışık ve ses düzeni, yemekler her şeyin kusursuz olması için çalışıyor. Hande bir diş sağlığı kliniğinde staj yapıyor, gelen hastaların bilgilerini bilgisayara giriyor ve dosyalıyor. Bu grubun mottosu "SÜRDÜR".

- Sen partiye geldiğinde gruplar sohbetlerini koyulaştırmış, bu gruplardan hangisine dahil olup sohbet etmek istersin?
- Bu ilk grupla kaynaştıktan sonra başkalarıyla da tanışmak istiyorsun şimdi hangi gruba dahil olmak istersin?
- Son bir gruba daha katılacak kadar vaktin var. En son kimlerle vakit geçirmek istersin?

Seçtiğin bu gruplar aslında temel bazı mesleki kişilik özelliklerini tanımlıyor. Hepimiz için bu özelliklerinden biri ya da ikisi oldukça ön planda, belki bir üçüncüsü de kararlarımızı destekliyor. Gel şimdi bir de bu farklı mesleklerin gerektirdikleri beceriler doğrultusunda bu altı mesleki kişilik tipine göre nasıl sınıflandırıldığına bakalım:

Gerçekçi

Diş Teknisyeni, Çiftçi, Pilot, Çizgi Film Yapımcısı, Bilgisayar Mühendisi, Demirci Ustası, Marangoz, Tornacı, Fırıncı, Tekstil Mühendisi, Şehir ve Bölge Planlama Uzmanı, Çevre Mühendisi, Veteriner, Pilot, Denizci, Beden Eğitimi Öğretmeni, Mimar, Polis, Otomobil Tamircisi, Orman Mühendisi, Endüstri Mühendisi, Makine Mühendisi, Maden Mühendisi, Ziraat Mühendisi, İnşaat Mühendisi, Uçak Mühendisi

Araştırımcı:

Doktor, Antropolog, Fizik Mühendisi, Kimyager, Biyolog, Matematik Mühendisi, Psikiyatrist, Eczacı, Bilgisayar Programcısı, Jeolog, Meteoroloji Mühendisi, Veteriner, Zoolog, Sosyolog, Coğrafya, Öğretmeni, Diş Hekimi, Elektrik Mühendisi, Metalürji Mühendisi, Elektronik Mühendisi, Havacılık Mühendisi, Moleküler Biyolog

Yaratıcı:

Gazeteci, Tiyatrocu / Oyuncu, Dansçı, Mütercim Tercüman, Terzi, Sanat Tarihçisi, Edebiyat Öğretmeni, Müzik Öğretmeni, Reklamcı, Bakırcı Ustası, Ayakkabı Tasarımcısı, Stilist, Yazar, Radyo Programcısı, İç Mimar, Endüstri Ürünleri Tasarımcısı, Fotoğrafçı, Sinemacı – Yönetmen, Besteci, Grafik Tasarımcı, Heykeltıraş / Ressam, Sosyal Medya Uzmanı

Düzenleyici:

Ekonomist, Muhasebeci, Finans Uzmanı, Bankacı, Kütüphaneci, Yazılım Mühendisi, Sekreter, Editör, Sigortacı

Sosyal:

Gazeteci, Tezgâhtar, Eğitimci / Öğretmen, Çocuk Gelişimi Uzmanı, Sosyal Hizmet Uzmanı, Hostes, Hemşire, Hastabakıcı, Turizm Rehberi, Psikolog / Psikolojik Danışman, Halkla İlişkiler Uzmanı, İnsan Kaynakları Uzmanı, Garson, Özel Eğitim Uzmanı

Girişimci:

Pazarlamacı, Avukat, Yiyecek İçecek Sorumlusu, Emlakçı, Endüstri Mühendisi, Hakim, Savcı, Siyaset Bilimcisi, İşletme Sahibi / Yönetici (Örn. Restoran İşletmecisi), Bakkal / Manav, Politikacı, Kaymakam, E-ticaret Girişimcisi

Kendi özelliklerin ve bu özelliklere uyumlu bazı meslekler hakkında biraz fikir sahibi olduysan eğer hatırlatmak istediğimiz önemli birkaç nokta daha var. Rehberimize göz atarken bunlara dikkat etmeni öneririz.

- İş ve meslek seçimi bir karardan ziyade aslında bir yolculuk, her birimiz bir yandan kendimizi tanıırken bir yandan da seçtiğimiz işin ve bu işi yaptığımız kurumların değişen yapıları içinde neyi sevdiğimizi ve neyi yaparken daha başarılı olduğumuzu öğreniyoruz. Bu yolculukta ufkunu geniş tutman, iyi olduğun becerileri her zaman geliştirmeye devam etmen ve önündeki fırsatları değerlendirmen seni başarıya taşıyacaktır.
- Bir meslek seçelim örneğin muhasebeci. Bir muhasebecinin yaptığı iş aslında kurumun gelir ve giderlerini belgelendirmek ve sınıflandırılmak, bütçeyi takip etmek ve kurumun mali ve hukuki yükümlülüklerinin yerine getirilmesini sağlamaktır. Bu temel görev değişmese de bir aile şirketinde, bir restoranda, bir hastanede muhasebeci olmak günlük hayatta birbirinden çok farklıdır. Büyük kurumlarda yaptığımız işte daha ufak bir noktaya odaklanıp bu konuda becerilerimizi geliştirmemizi sağlarken, küçük kurumlarda pek çok işin sorumluluğu tek bir kişide toplanabilir. Birinde ekip çalışmasına yönelik becerilerimiz ön plana çıkarken diğerinde tek başına sorumluluk almak ve risk almak gerekebilir. Bu nedenle seçtiğin alan ne olursa olsun nasıl bir ortamda çalışmak istediğine dair de bilgi edinmelisin.
- Bazen eğitim hayatımızda seçtiğimiz yol bizi istediğimiz iş hayatına taşımaz. Belki isteyerek seçmediğimiz bir bölümü bitiririz, belki seçtiğimiz meslek teknolojinin ilerlemesi ile verimliliğini yitirir, belki yaşadığımız şehirde bu alanda iyi bir iş imkanı yoktur. Bunlar sizi yıldırmasın, iş hayatı mesleki eğitim alanlarından çok daha geniş ve renklidir ve kişiliğinize uygun bir iş ortamı sizi daima başarıya taşır.
- Bunun yanında özellikle gelişim ve değişimin hızlandığı bu dönemde öğrenmenin hiç bitmeyeceğinin, okul hayatını tamamladıktan sonra bile her fırsatta kendinizi geliştirmenin önemini hatırlatalım...

Şimdi konuklarımızla buluşma zamanı, onların hikayelerinde yolculuklarının nasıl geliştiğini, şu anda oldukları yerde onları mutlu eden şeylerin ne olduğunu takip etmeyi unutmayın... Keyifli okumalar.

Ege Çağdaş Eğitim Vakfı, Mayıs 2020

*Bu bölümün hazırlanmasındaki katkıları için Yaprak Kaymak Özgür'e teşekkür ederiz.

Akademisyen Memet Ali Zeren

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Sahne Tasarımı Bölümü Lisans Bölümü'nü bitirdim. Mezun olduktan sonra Devlet Tiyatroları'nda ve çeşitli özel ve ödenekli tiyatrolarda sahne dekor kostüm tasarımcılığı yaptım. Daha sonraki süreçte akademik çalışmalarımı geliştirmek için Sahne Sanatları Bölümü'nde Yüksek Lisans'a başladım. Tez sürecimin bitiminde aynı okulda Temel Sanat Eğitimi Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaya başladım. Alan değiştirerek Sanat ve Tasarım Bölümü'nde Doktora Programı'na girdim. Halen tez sürecindeyim. Akademisyenlik dışında aktif olarak çeşitli tiyatrolarda dekor ve kostüm tasarımcısı olarak çalışmaktayım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Oldukça heyecanlı bir gündü. İş arkadaşlarımla tanışmak ve bölümün genel işleyişi hakkında bilgi almakla geçti.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Genellikle haftanın her günü dersler oluyor. Bu derslerin çoğuna asistan ve gözlemci olarak dahil oluyorum. Öğrencilere aktif ders anlatıyoruz.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Benimle beraber 9 kişiyle birlikte çalışıyoruz. Bölüm başkanımız Prof. Dr. Bunun dışında bir doçent, iki doktor öğretim görevlisi, üç öğretim görevlisi ve iki araştırma görevlisi.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Akademik personel olduğum için direk bağlantılı. Aldığım lisansüstü eğitim çalışmamı doğrudan etkiliyor.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Daha fazla okumak ve eksiklerimi kapatmaya çalışmak. Galiba en mutlu olduğum şey kendimi çok yönlü yetiştirmeye çalışmak ve yabancı dil öğrenmek. Mutsuz eden şeyler ise yeteri kadar konsantre olamamam olabilir. Daha fazla odaklanamamak bazı zamanlarda beni mutsuz edebiliyor.

Akademisyen Özgün Özkan

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Lisedeyken insan davranışı sebepleri üzerine epey ilgilidim. Bu ilgim beni psikolojiye yöneltti. Ege Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun oldum. Lisans eğitimim sırasında psikolojinin aslında herkesin “psikoloji” deyince aklında ilk canlanan hasta - danışan ilişkisi ve psikolojik rahatsızlıklardan ibaret olmadığını gördüm. Eğitimim sırasında benim ilgimi bahsettiğim klinik alandan ziyade, sosyal psikoloji alanı çekmişti. Bu sebeple ve aynı zamanda araştırmaya, öğrenmeye olan ilgimden dolayı sosyal psikoloji alt alanında yüksek lisansa devam etme kararı aldım. O sene çeşitli okullarda sınavlara ve mülakatlara girdim ve sonuç olarak Ankara Üniversitesi'nde Sosyal Psikoloji Yüksek Lisansı Programı'na kabul aldım. Yüksek lisans sırasında internet ve sosyal medya kullanımı, bağlanma stilleri ve bunun yanı sıra önyargı, ayrımcılık, grup davranışları, etnik / dini kimlik üzerine çalışmalarım oldu. Bu araştırmalar, içinde bulunduğumuz toplumu ve dünyayı çok daha iyi anlamlandırabilmeme yardımcı oldu. Yüksek lisansım sırasında ise, bir özel eğitim kurumunda çalıştım ve bu sayede de alanımdan farklı olarak, özel eğitime gereksinim duyan bireylerin eğitim / öğretim süreçlerini hem yakından gözleme hem uygulama fırsatı buldum. Yüksek lisans eğitimim sırasında da her ne kadar eğitimini aldığım alan olan sosyal psikoloji alt alanından memnun olsam da doktora sırasında uygulamalı bir alanda çalışmak istediğimi fark ettim. Akademik olarak yaptığım çalışmaların pratikte, gündelik hayatta da çıktılarını görmek istedim. Bu istek de beni doktora Trafik ve Ulaşım Psikolojisi alt alanına yönlendirdi. Bu alan kısaca her türlü yol kullanıcısının trafikteki davranışlarının altında yatan psikolojik ve bilişsel süreçleri inceleyen bir alt alan. Şu anda da Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde doktora tez aşamasında eğitimime devam etmekteyim. Eğitimime paralel olarak da üç senedir özel bir üniversitede araştırma görevlisi olarak çalışıyorum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Aslında çok da fazla hatırlamıyorum:) Ancak özel eğitimi ilk iş deneyimim olarak sayacak olursak, heyecanlı olduğumu ve her zamanki gibi öğrenmeye çok açık olduğumu söyleyebilirim. “Acaba nasıl olacak” sorusu insanın kafasından elbette geçiyor ve bir miktar stres gerginlik de oluyor. Ancak benim durumumda gerek iş ortamı, iş arkadaşları gerek yöneticiler bu gergin durumun ilk birkaç günde üstesinden gelmeye yardımcı olmuşlardı. Ondan gerisi de zaten çorap söküğü gibi geliyor, kolayca adapte olabiliyorsunuz.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Şu anda yaptığım iş tabii ki ilk iş deneyimimden çok farklı. Eğitimim devam ederken akademisyenliğe devam etme kararı aldıktan sonra, doktora başlamamla beraber araştırma görevlisi olarak da çalışmaya başladım. Araştırma görevlilerinin genel olarak bilimsel araştırma ve faaliyetlerin yapılmasında hazır bulunmak, bunların gerçekleştirilmesine yardımcı olmak, çalışılan kurumun ders ve sınav programlarını hazırlamak, bilimsel araştırma ve faaliyetlerde bulunmak, yayınlar yapmak, öğretim üyelerine derslerde istekleri doğrultusunda asistanlık yapmak gibi görevleri mevcut. Biz de iş yerinde genel olarak bu görevler üzerine çalışıyoruz. Öğretim üyelerinin ve yönetimin bizlere verdiği görevlerden arta kalan tüm zamanımızda iş yerimizde kendi akademik çalışmalarımıza devam ediyoruz.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Şu anki iş yerinde psikoloji bölümünde benimle birlikte araştırma görevliliğine devam eden üç arkadaşım daha var. Onlar da benim gibi farklı alanlarda doktora çalışmalarına devam ediyorlar. Bizim bölümümüz dışında farklı bölümlerde, farklı sayılarda çalışan araştırma görevlisi arkadaşlar mevcut. Görev tanımları da genel olarak bir önceki soruda bahsettiğim şekilde.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Akademide devam etmeye karar verdiğim için yaptığım iş tabii ki de eğitimimle ilişkili çünkü daha önce de bahsettiğim gibi araştırma ve yayın yapmak görevimizin bir parçası. Her ne kadar görev tanımımızda bulunan, eğitimin işleyişini ilgilendiren program hazırlamak, öğretim üyelerine asistanlık yapmak gibi başka görevlerimiz de olsa da, bu görevlerin de uzun vadede bizi idari açıdan da öğretim üyeliğine de hazırladığını düşünüyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Kendimi bildim bileli yeni bir şeyler öğrenmeye hep meraklı olmuşumdur. Okumak, bir şeyler öğrenmek ve öğrendiğin şeyleri zihin süzgecinden ve literatürden geçirerek yeni bir bilgi ortaya koymak bana hep cazip gelmiştir. Aslında akademisyenlikte de temel olarak yaptığımız bu. Çalışmalarımızın ortaya yeni bir bilgi koyması ve bu bilginin pratikte de karşılığını bulması beni mutlu ediyor. Bununla birlikte bu üretme süreci zihinsel bir emek ve sabır gerektiriyor. Bu kısım pek mutlu eden bir süreç değil ama bu süreçten çıkıp da öğrendiklerine ve ortaya koyduklarına baktığında gördüklerin gerçekten motive edici oluyor. Sonuçta sabır ve emeğin, hangi meslek alanında olursa olsun başarılı olabilmek için en önemli etmenler arasında olduğunu düşünüyorum.

Arkeolog Gamze Torun

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

2011 yılında Ankara Anıttepe Anadolu Lisesi'nden mezun oldum. Ege Üniversitesi Kimya Bölümü'nde üniversite hayatıma başladım. Ancak bölüme geldikten sonra, lisede çok sevdiğim bir ders olmasına rağmen hayatımın geri kalanında yapmak istediğim işin bu olmadığını fark ettim. Lisede Matematik - Fen okumuş olmama rağmen asıl ilgi alanımın sosyal bölümler olduğunu fark ettikten sonra, bölüm değiştirmeyi düşündüm. Arkadaşlarımı ziyarete gittiğim bir arkeoloji kazısında, arkeolojinin sadece benim için çocuklukta hayal edilen bir meslek değil, sonrasında hayatımı devam ettirmek için yapmak istediğim meslek olduğuna karar verdim. 2014 yılında Ege Üniversitesi Klasik Arkeoloji Bölümü'ne geçiş yaptım. Bölüme geçiş yaptıktan sonra yaz aylarında gönüllü olarak staj yapmak için kazılarda görev almaya başladım. Staj sürecinde, okulda gördüğüm bilgilerin ve materyallerin arkeoloji eğitiminin yalnızca ana başlıkları olduğunu, kazı alanlarının özgün binlerce materyal, yaşadıkları alanın coğrafi, kültürel özelliklerine göre şekillenen birbirinden benzersiz çeşitli tiplerde, insan hayatını kolaylaştırmaya yönelik inşa edilmiş yapılarla dolu olduğunu gözlemledim. Bu gözlemlerle birlikte aslında, bölümümü, ilerideki mesleğimi ve nereden devam etmek istediğimi şekillendirmeye başladım. Kazılarda daha yatkın olduğumuz düşünüldüğünden özel buluntuların ve seramiklerin el çizimleri kadın öğrenciler tarafından, mimari çalışma ve arazi işleri ise erkek öğrenciler tarafından yürütülmektedir. İlerleyen yıllarda, çalışmak istediğim konunun seramik ve özel buluntular değil, mimari olduğunu ve insanların küçük ekolojilerini yansıtan mimari yapılarını çalışmak istediğimi fark edip, hocalarımdan da desteği ile ikinci senemden itibaren kazı evinden çıkıp, arazide mimari çalışmaya başladım. Açıkçası, bu süreçte çalışmak istediğim alt başlıklar defalarca değişti, bazen ne çalışacağıma karar veremediğim dönemler yaşadım. Şu an da arkeolojinin hiç aklıma gelmeyen bir alanında çalışıyorum. Efes Antik Kenti'nde, alt yapı ve güvenlik sistemleri çalışmalarının başında şantiye sorumlusu Arkeolog olarak görev yapıyorum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

2017 yılında öğrencilik hayatım bittikten sonra Smyrna Bayraklı Antik Kenti'nde Mimari Çizim Alan Sorumlusu olarak göreve başladım. Daha önce stajyer öğrenci olarak görev yaptığım için Smyrna'da alana yabancı değildim. Ekibim oluşturulduktan sonra, Total Station'ı kurarak ölçüm yapmaya başladık. XYZ koordinatlarını kullanarak yatay ve dikey ölçüm yapmak için kullanılan bu aletle, çalışma sürecinde kazılacak alanların (açma olarak adlandırılır) ölçümlerini yaparak, kent haritasına ekledik. Sonraki adımda ise, bu açmalardan çıkan mimari buluntuların el çizimlerini yaparak, dijital ortama aktardık ve yine kent haritasına ekledik. Bir günlük bu süreçte, hocalarımla beraber kazdığımız alanların hangi döneme ait olabileceğine karar verdiklerimizi, gruplandırarak renklendirdik.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Daha önce çalıştığım bilimsel kazılardan oldukça farklı. Şu anki işim biraz şantiye mantığı ile ilerliyor. Öncelikle işçiler kendi aralarında gruplara ayrılıyor. Daha sonra tel çit ve kamera sistemleri için kazılacak alanlar ip çekilerek oluşturuluyor. Kazma işlemi başladığında, kazılan alanların arkeolojik eser barındırıp barındırmadığını kontrol ediyorum. Bulunan küçük buluntular, müzeye teslim ediliyor. Büyük buluntu veya yapı çıktığında ise tekrar en uygun rotayı hesaplıyoruz. Günlük işimiz bu rutin üzerinden yürüyor. Çay ve yemek aralarında işçilerle bazen çıkan buluntular veya yapılar hakkında konuşuyoruz. 50 yıla yakın zamandır burada çalışan, artık Efes'i avucunun içi gibi bilen iş arkadaşlarım var, keyifli sohbetlere vesile oluyorlar deneyimleri ile.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Şu anki ekibim yaklaşık 50 kişiden oluşuyor. Üç farklı alanda çalışmamız var. Benim sorumlusu olduğum alanda, kablolar ve çit direkleri için kazma işlemi yapıyorlar. Bir diğer ekibim ise, kablo ve kameraları kuruyor bizim kazdığımız alanlara. Bir elektrik teknisyeni bir de ustabaşımız var. Onun dışındaki arkadaşlar beden işçisi olarak görev yapıyorlar. Diğer iki ekip ise, Efes Antik Tiyatrosu ve Saint Jean kilisesinin restorasyon çalışmalarını yürütüyor. İki mimar, iki arkeolog, bir restoratör, bir marangoz ve iki taş ustası var. Diğer ekip üyeleri ise, taşların kaldırılması, kırılacak duvarların kırma işlemi gibi işlerle ilgileniyorlar. Tabii bu işi Efes Müzesi'ne bağlı olarak yaptığımız için, oradan da birlikte çalıştığımız ekip arkadaşlarımız var. Çıkan buluntuları, yıkıyorlar, temizliyorlar ve çizip fotoğraflayarak envantere giriyorlar.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Yaptığım iş aldığım eğitimle oldukça bağlantılı. Arkeoloji yalnızca bilimsel kazılardan oluşmuyor. Antik kalıntıların çoğunlukta olduğu Türkiye gibi yerlerde, alt yapı çalışmalarında bir uzman arkeolog bulundurulması gerekli. Yürütülen neredeyse tüm inşaa faaliyetlerinde eser veya antik döneme ait yapı çıkma olasılığı yüksek olduğundan, bunları kontrol eden, belgeleyen, alanın çalışmaya uygun olup olmadığına karar verecek bir arkeoloğun olması çok önemli. Çalışırken farklı sorumluluklar da alıyorsun ister istemez. Alandaki işçilerin çalışma saatleri, iş düzeni, malzeme kontrolü gibi. İşimi Şantiye şefliği olarak tanımlayabilirim aslında şu anda bir arkeologdan ziyade.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Özgün birçok buluntu ile karşılaşmak beni çok mutlu ediyor. İnsan aklının hala aynı olduğunu, aynı şekilde çalıştığını, sadece kullandığımız malzemelerin değiştiğini bu kadar yakından gözlemlemeyi büyük bir şans olarak görüyorum. İnsanı anlamak, bugün kendi hayatımızdaki bireysel ilişkilerimizi anlamak, kendi yaşam alanlarımızı yaratmak konusunda mesleğimin büyük faydasını gördüğümü düşünüyorum. Antropolojinin malzeme bilimi olarak tanımlıyorum arkeolojiyi. Yeni şeyler keşfetmek, onları yorumlamak, ne için kullanıldığını hep birlikte tartışmak işimle ilgili en keyif aldığım noktalardan biri. Bazen yapıların sadece temelleri sağlam ele geçiyor ve diğer parçaları etrafa yayılmış bir şekilde buluyoruz. Yapboz oynar gibi o parçaları birleştirip bir bütün oluşturmaya çalışmak, kırık ele geçen seramikleri masalara serip, birleştirmeye çalışmak işimin beni en çok keyiflendiren bölümleri. En zorlandığım kısım çalışma alanlarının zorluğu. Yazın sıcaklığında, saatlerce toprakla çalışmak beni zorluyor. Çalıştığımız alanlar şehirden uzak yerler olduğu için bir sürü hayvanla karşılaşırız (at kovalaması, yılanlarla karşılaşma, akrep vs.) bazen zorlayıcı oluyor. Kazılarda, ekipçe kazı evlerinde kalıyoruz. Finansal problemlerden dolayı küçük odalarda kalabalık bir şekilde birlikte kalmak, arazi sonrası saatlerce banyo sırası beklemek, 16-17 saate varan uzun çalışma saatleri gerçekten bıktırıcı oluyor. Akşam serin bahçeye çıkıp, gökyüzünü izlemeye başladığında günün tüm yorgunluğu da geçmiyor değil. :)

Avukat M. Rana Kahramanoğlu

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İlkokulu Artvin'de okudum. Daha sonra ailemin iş nedeni ile taşınmasıyla Bursa'da devlet okulunda orta ve lise eğitimimi tamamladım. 1996 yılında çocukluk hayalim olan Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesini kazandım. Çocukluğumdan itibaren hak ve adalet konusundaki hassasiyetim nedeniyle hep hayalim olan avukatlık mesleğini icra etmek için önümde upuzun bir yol açılmıştı. Dört yıllık fakülte hayatımın neticesinde 2000 yılında Hukuk Fakültesi'nden mezun oldum ve bir yıllık avukatlık stajımı altı ay adliyede, altı ay bir avukatın yanında çalışarak tamamladım. Daha sonra kendi ofisimi açarak tam 20 yıldır çeşitli hukuki dallarda serbest avukatlık yapmaktayım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Kariyerimin ilk iş günü stajyer avukatlık ile başladı. Okulda gördüklerimizle iş hayatında gördüklerim bambaşka idi. Tabii bu beni hem çok şaşırtmış hem de uygulamanın bambaşka olduğunu göstermişti. Pratik her zaman teoriden farklıdır. Kariyerimin ilk günü bana bunu öğretti. Çalıştığım avukatlık ofisi hem çok yoğun hem de icra işleri açısından kalabalık bir ofisti, ancak bana mesleğimle ilgili çok şey öğretti. Avukatlık mesleğinde staj önemlidir, ileriki yıllarda nasıl bir meslek icra edeceğinizi belirlemeniz açısından doğru yolu gösterir.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Sabah 9.00'da başlayan duruşmalar, koşturarak yetiştiğimiz adliye koridorlarında bir o duruşma salonundan diğer duruşma salonuna geçip devamında ofisimizdeki toplantılar ve telefon trafiği ile geçiyor. Genelde danışanlar, hukuki sıkıntıları ile kapınızı arşınlar. Akşamın nasıl olduğunu anlayamazsınız. Tabii arada hukuki kaynakları okuyarak yeni kanunları ve kararları da takip etmemiz gerekmektedir.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Bir avukatlık ofisinde avukatlar, katipler, sekreter ve temizlik görevlisi yer alabilir. Avukatlar duruşma ve hukuki danışma işlerini cevaplar, katipler adliyedeki işleri takip eder, sekreter ise ofiste iç yönetimi düzenler. Tabii bu sizin iş yoğunluğunuz ile ilgili olarak değişebilir.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Hukuk Fakültesi mezunu olarak tamamen alakalı. Hukuk fakültesinden mezun olduğunuzda avukat, hakim, savcı, noter, kaymakam olabilirsiniz. Tabii başka bir yol da tercih edebilirsiniz ama unutmayın ki hukuk eğitimi hayata bakış açınızı değiştirir her ne iş yaparsanız yapın felsefesi başkadır.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Adalet yerini bulduğunda mutlu insanlar ve huzurlu bir vicdan mesleğimizin en güzel yanı. En zor yanı ise bu ülkede adalet ve kanunların bazen aksıyor olması. Bol bol okumalı ve adaletle inancı kaybetmemeliyiz. Avukat olmak bir insanın umudunu teslim etmektir. O yüzden her zorluğa değer.

Avukat Özlem Karakılıç Ünal

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Türkiye'nin batısı, doğusu ve kuzeyinde olmak üzere birbirinden değişik beş ilde ilköğretim ve lise öğrenimimi tamamladım. Orta derece bir öğrenciydim. Üniversite sınavında ilk tercihim olan - ki o dönemin iyi üniversitelerinden biriydi - Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne 1987 yılında başladım. Böylece, hem çok sevdiğim İzmir'de okuma imkanına kavuştum hem de lise yıllarımda aklıma giren avukatlık mesleğine giden yolda ilk adımı atmış oldum.

Üniversite hayatım boyunca zaman zaman hepimizin zorlandığında dediği gibi "ne işim var burada benim" dedim. Bir bütün olarak ise hukuku ve hukuk öğrenimini sevdim. Hukukun yaşama ve insana dair olması, somut ve soyut düşünceyi bağdaştırıp geliştirmesi, olaylara farklı bakış açıları ile bakmayı sağlaması, zihnimde değişik kapılar açması beni cezbedti. Üniversite ikinci sınıfta okul dışında bir şirkette bir yıl kadar satış bölümünde çalıştım. Üniversitenin son yılında okul, sadece dört ders nedeniyle uzayınca bir avukat ile birlikte bir yıl çalıştım. Burada mesleğin uygulamasını ve adliyelerdeki düzeni görmüş, tanışmış oldum. Okul sonrası bir yıllık avukatlık stajımı yaptığım avukatlık bürosunda üç yıl avukat olarak çalıştım. Bu ofiste, yabancı müvekkiller, yurt dışı bağlantılı işler de olması sebebiyle hukukun farklı alanları ile tanışma ve kendimi geliştirme fırsatım oldu. Edindiğim tecrübeler ve kendime güvenerek avukatlık büromu 1998 yılında açtım ve o tarihten bu yana serbest avukat olarak çalışıyorum.

Genel olarak özel hukuk alanında, kişilere ve şirketlere hukuki danışmanlık hizmeti veriyorum ve ihtilaf dediğimiz anlaşmazlıkların çözümünde müvekkilimi temsilen avukat olarak görev alıyorum. Ayrıca yine anlaşmazlıkların çözümünde arabulucu sıfatıyla görev yapıyorum ve taraflardan bağımsız olarak onların anlaşmazlıklarını çözmeleri ve ortak bir anlaşmaya varmaları konusunda yardımcı oluyorum. Hukuk bürosu olarak çalışanlarım ile birlikte ekip olarak gayet keyifle çalışıyoruz.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Avukat stajımı yaptığım ofisteki ilk günümde heyecanlı olduğumu çok iyi hatırlıyorum. Patron avukat beni diğer çalışanlar ile tanıştırmıştı. Çalışanlarla aynı yaşlardaydık. Benden yaşça epey büyük bir avukat ablamız vardı. Yabancı dildeki yazışmaları yürüten yine yaşça büyük bir tercüman ile oda arkadaşı olmuştuk. Benim gibi stajyer bir avukat daha vardı. Herkes son derece nazik ve yakın davranmıştı. Bana bir dosya verilip incelemem ve bir konuda araştırma yapmam istenmişti. Verilen dosya, satın alınan bir malın hatalı, yani ayıplı olması nedeniyle açılacak bir dava ile ilgiliydi. Okulda bu konuda bir şeyler öğrendiğimizi hatırlıyordum. Önce kanuna dair, sonra da konuyla ilgili kitaplardan araştırma yapmıştım. O zaman bilgisayar ve internet çok yeniydi. Ayrıca ilk gün etrafta olanları dikkatle dinlediğimi ve izlediğimi hatırlıyorum. Toplantılar, gelen müvekkiller, telefon konuşmaları, bir koşuşturma, hayırlı olsun dilekleri. İlk güne heyecanla ve hevesle başlamıştım.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Planlarımızı önceden yapıyoruz. Sabah duruşmam varsa doğrudan duruşmanın olduğu adliyeye gidiyorum. Şehir dışında da duruşmalarımız olabiliyor. Duruşma sırası gelene kadar salonda diğer duruşmaları dinliyorum ya da dışarıda meslektaşlarımla sohbet ediyorum. Adliyeler avukatların bir nevi buluşma, görüşme noktası. Duruşma sonrası mahkeme kalemleri ya da icra müdürlüklerinde yapılacak işlerim varsa onları halledip iş planındaki diğer işe geçiyorum. Müvekkillerle ya da yapılan işlerle bağlantılı kişilerle toplantı varsa toplantıya katılıyorum. Ofiste, araştırma, dilekçelerin yazılması, sözleşmelerin hazırlanması, hukuki mütalaa dediğimiz bilgilendirmelerin yapılması, müvekkillerle yazışma ve raporlama gibi işler yapıyoruz. Yardımcı avukatlar ve ofis çalışanları ile takip etmekte oldukları işlerle ilgili hukuki değerlendirme toplantıları, ofis içi işleyişe dair genel değerlendirmeleri yapıyoruz. Belli konularda eğitim toplantıları da yapıyoruz.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

İki yardımcı avukat, iki stajyer avukat ve bir sekreter olmak üzere altı kişi çalışıyoruz. Sekreterimiz her gün 08.30'da ofisimizi açıp hazırlıyor. Duruşma düzenini ve aramızdaki koordinasyonu sağlamada etkin rol oynuyor, aramaları cevaplayarak bize notlarıyla iletiyor. Toplantıların ayarlanması, ofis işleyişi, evrak takibi, belgelerin hazırlanması ve sair işlerde yardımcı oluyor. Stajyer avukatlar kendilerine verilen konularda ve dosyalarda araştırma yapıp, yazılı ve sözlü olarak değerlendirmelerini sunuyorlar. Müvekkillerle yapılan toplantılara katılıp izliyorlar. Tecrübe ve kapasitelerine uygun nitelikte dilekçe ve yazışmaları takip ediyorlar. Belli sözleşmeleri hazırlayıp inceliyorlar. Gerekliğinde adliyede evrak takip edip duruşmalara katılıyorlar, ofisteki avukatlarla iş birliği içinde çalışıyorlar. Yardımcı avukatlar, işlerin ve dosyaların takibi, yazışmaların yapılması, müvekkiller ile görüşme, sözleşme ve hukuki mütalaa hazırlama, duruşmalara ve toplantılara katılma gibi bir avukatın yaptığı her işi yapıyorlar. Sürekli olarak iletişim ve iş birliği içinde hareket ediyoruz.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Hukuk eğitimiyle bağlantılı olarak bir yıl avukatlık stajı sonrası avukatlık mesleğini o günden bu yana yürütüyorum. Ayrıca arabuluculuk yapıyorum. Bunun için de öncelikle hukuk fakültesi mezunu olma şartı var. Arabuluculuk eğitimlerine katıldım, yapılan sınavı başarı ile geçtim.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Mesleğimi severek yapıyorum ve kendime uygun buluyorum. İnsanlara yardımcı olmak, onları mutlu etmek, yeni şeyler öğrenmek, seyahat etmek, hareketli olmak gibi yönleri benim için mutluluk verici. Haklarını hukuk sınırları içerisinde en iyi şekilde korumaya çalışıyoruz. Bazı hakimlerin gerek iş yükü gerekse de kendilerini geliştirmemeleri sebebiyle doğru ve yerinde kararlar vermediğini gördüğümüz zamanlarda meslek zorlayıcı olabiliyor. Neyse ki üst mahkeme olan istinaf mahkemeleri, Yargıtay ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi gibi mahkemelere konuyu taşıma imkanımız var. Hizmet alanında emeğe dayalı faaliyet gösteriyoruz ve emeğin kıymetini bilen olduğu gibi bilmeyenin de olduğunu biliyoruz. Prensipleri koruduğumuzda verdiğimiz emeğin karşılığını hem maddi ve hem de manevi olarak alabildiğimiz güzel bir meslek olduğunu yaşayarak görüyorum.

Bankacı Elif Yalçın Ürkmez

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi İktisat Bölümü'nden mezun oldum. Son yıl okulumuzun bahar şenliğinde kampüse kurulan firma stantlarını dolaşırken bir sigorta şirketinin masasına uğramış, bilgi alıp form doldurmuştum. Mezun olur olmaz ulaştılar ve çok aşamalı iş görüşmesinden sonra Commercial Union'da çalışmaya başladım. Hiç tatil bile yapmadan soluksuz işe başlamıştım. İşim hayat sigortası satmaktı. Bu sigortayı satın alanlar vefatlarından sonra geride kalanlarına teminat bırakıyorlar. Satışı çok zor bir ürün. 17 yıllık meslek hayatımın en iyi satış - pazarlama eğitimlerini bu dönemde aldım ve uyguladım. Bu iş kesinlikle çok zordu ama kendimi geliştirmek için bir fırsat olarak gördüm. Tam iki yıl bu işi yaptıktan sonra bankacılığa geçtim. Gıda Çarşısı gibi farklı ve zor bir lokasyonda altı yıl KOBİ Portföy Yönetici Yardımcılığı yaptım. Dört yıl da Konak'ta KOBİ Portföy Yöneticiliği yaptıktan sonra Bölge Müdürlüğü'ne geçiş yaptım. Burada da beş yıl Bölge Nakit Yöneticisi olarak çalıştım. 15 yıl önce Türk Ekonomi Bankası'nda başladığım bankacılık hayatımı yine aynı bankada geçtiğimiz yıl Haziran ayında bitirdim. Yaklaşık beş aydır Ege Çağdaş Eğitim Vakfı'nda Ürün Geliştirme Sorumlusu olarak çalışıyorum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Bankacılıktaki ilk iş günümü hiç unutmuyorum. Bir portföyde iki yöneticinin yardımcısı olarak başlamıştım. Beni eğiteceklerini, bankacılık işlemleri ile ilgili her şeyi öğreteceklerini düşünüyordum. Ancak başladığım ilk gün bir yöneticinin iki hafta içinde askere gideceğini ve diğerinin ise farklı bir banka ile anlaşacağını ve ayrılacağını öğrendim. Henüz EFT'yi bile yeni öğrenen sıfır bir bankacı için muhteşem bir başlangıçtı! Ve sonra tüm bankacılık işlemlerini sadece Şube Müdürümün desteği ile birlikte tek başıma öğrendim.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Bankacılık kariyerimde en son Bölge Müdürlüğü yöneticiliğinden ayrıldığım için buradaki sürecimi anlatmak isterim.

Aslında her gün farklı bir yoğunluk vardı. Pazartesi günleri toplam dört toplantıya katılırdım. Bu toplantılar bölge içindeki toplantılar, genel müdürlüğün video konferansla yaptığı toplantı ve bizlerin şubelerle yaptığımız toplantılar olurdu. Diğer günlerde ise bize bağlı olan Ege Bölge'de konumlanmış tüm şubeler için bir ziyaret programı çıkarıp, bu şubelerde çalışan portföy arkadaşlarımı tek tek ziyaret ederdim. Şubelerimizin bulunduğu Afyon, Uşak, Aydın, Muğla, Manisa ve ilçeleri vb. yolculuk rotalarım mevcuttu. Ziyarete çıkmadığım dönemlerde ise şubelerde çalışan yaklaşık 120 arkadaşına hedeflerine ulaşmaları için çıkardığım yol haritalarını tek tek arayarak anlatırdım. Performans takiplerini yapardım.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Ekibimizde müdürlerimiz dahil toplamda sekiz kişiydik. Ve bizlere bağlı 40 şubede çalışan ortalama 120 arkadaşımız ve her şubenin de müdürü mevcuttu. Bizim ekibimiz şubelerin işlemlerini daha rahat yürütebilmeleri için çalışmakta idi. Şubelerdeki bankacılık işlemlerin onay süreci, banka nakit yönetimi hizmetlerinin ve ürünlerinin yaygınlaştırılması ve müşterilere sunulması, firmaların kredi süreçlerinin hızlandırılması, diğer banka fiyatlamalarının takibi, verilen dönemsel hedeflerin tutturulması için şubelere verdiğimiz destek, müşteri ziyaretleri bizim görev tanımlarımızdı.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Ekonomi bölümü mezunuyum ve bankacılık da ekonomi bilgisi, yorumu ve piyasa öngörüsü gerektiren bir meslek. Özetle direkt bağlantılı.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Özellikle şubede çalışırken bankamız aracılığı ile verilen kredilerin firmalara can suyu olması, firmaların faaliyetlerine ve ekonomik döngülerine destek olabilmek ve bu firmalarda çalışanların istihdamına katkı sağlayabilmek en büyük manevi tatmindir. Her sektörden kurum, kuruluş ve kişileri tanıma şansım oldu ve bu da benim iletişim gelişimime iş ve özel hayatımda inanılmaz katkıda bulundu. Çalışma saatlerinin çok uzun süreli olması bankacılıkta en çok zorlayan konu. Ancak son yıllarda sistem ve şube kapanış saatlerinin belirlenmesi ve denetlenmesi ile bu sorun bir ölçüde azaldı. Bankacılıkta sistem önceden belirlenmiş süreler içinde hedeflerin gerçekleştirilmesi üzerine kuruludur. İşte tam da bu noktada sürekli varılması gereken bir hedefin olması stres yaratabilir ve bu stresi yönetmek her zaman kolay olmayabilir.

Biyolog Derya Kahraman

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Biyoloji Bölümü'nden 2004 yılında mezun oldum. Tezsiz Yüksek Lisans yaparken staj dönemimde Eskişehir Fen Lisesi'nde Biyoloji Öğretmeni olarak staj yaptım. İlk ve son öğretmenlik deneyimim. Aynı yıl özel bir patoloji laboratuvarında laboratuvar teknisyeni olarak işe başladım, hala aynı laboratuvarda devam ediyorum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İlk işe girdiğim gün her şey çok karmaşık gelmişti. Bir sürü bilmediğim terimle karşılaştım ve biyoloji okurken bunları öğrenmemiştim. Ancak kısa sürede adım adım kolaydan zora tüm işleri öğrendim ve bu güne kadar çok kişiye öğrettim şu an öğrencilerimden iki tanesi yanımda çalışıyor ve bu çok güzel bir şey. Bildiğim her şeyi öğrettim ve bunun bir okulu olsa bile tecrübe aktarmak bambaşka... Patolojide yapılan kesitlerin ve dokuların 20 yıl saklanması yasal olarak zorunlu. Yani yaptığım bir bina dolusu işi bir arada görüyorum ve "bütün bunlarda benim de emeğim var" diyebiliyorum.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Patoloji hastalık bilimi olarak tanımlanır. Tam olarak insan vücudundan çıkan her türlü dokunun incelenip araştırılması ve herhangi bir hastalık oluşturup oluşturmadığına dair tanı koyma işidir. Tabii bu tanıyı koyma işi patoloji hekimlerine aittir. Laboratuvar ekibi olarak güne cihazlarımızı hazırlayarak başlıyoruz. Hastanelerden gelen ameliyat materyallerinin tamamı protokol defterine yazılarak hepsine ayrı ayrı numara verilir ve bundan sonra tüm işlemler bu numara ile takip edilir. Bu materyaller özel bir solüsyon içinde gelir ve makroskopi işlemine alınır. Bir teknisyen ve doktor eşliğinde ilk incelemeye alınır ve gerekli yerlerinden örneklemeler yapılır. Bu bazen safra kesesi, bazen bir küçük nevüs, bazen de büyük bir kolon ameliyatı olabilir. Örneklenen materyaller doku takibi dediğimiz çeşitli kimyasalların kullanıldığı 12 saat süren bir işleme tabii tutulur. Doku takibi her gün akşam başlar, sabah biter. Sabah dokular parafin içine gömülür ve mikrotomlar aracılığı ile kesit alınır. Lama alınan örnekler etüve konularak parafini eritilir ve kesitlerin mikroskopla görünür hale gelmesi için boyama işlemi yapılır. Son olarak doktorların incelemesi ile hastaya tanı konur.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Patolojide en önemli şey hasta için çok önemli olan tanının bilincinde olmak ve dikkatli çalışmaktır. Vakaların karışmaması, küçük dokuların titizlikle incelenmesi gerekir. Patoloji her ne kadar cihazlar yardımıyla yapılsa da bugün belki de en çok insan işçiliği, tecrübesi ve emeği isteyen bir laboratuvar ekip işidir. Anlatırken kısa gibi görünen bu işlemler 10 kişilik bir ekibin bir tam gününü alır. Genel olarak beş kişiden oluşan teknik kadro, üç doktor, üç tıbbi sekreter ve iki lojistik ekip laboratuvarımızın genel birimleridir.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

İnsan vücudu olarak düşündüğümüzde zaman zaman okulda öğrendiğim bilgilerden faydalanıyorum. Ancak biyoloji alanında patoloji çok küçük bir alanı kapsamaktadır.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Kanser olup olmadığının sonucunu bekleyen hastalara güzel haberler vermek bizlerin de yüzünü güldürüyor.

Elbette kötü sonuçlar da bir o kadar üzüntü verici.

Blogger Ela Haddur Olğar

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji Bölümü mezunuyum. Mezun olduktan sonra biyokimya ve kanser metabolizması konularına olan ilgim ve merakımdan dolayı Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Tıbbi Biyokimya Bölümü'nde yüksek lisansımı tamamladım. Eş zamanlı olarak 2,5 yıl bölüm asistanlığı yaptım. Bu süreçte yaptığım iş ve akademik çalışmalar beni mutlu ediyordu, fakat üniversitelerdeki akademik kadro ve kontenjan sorunu bu alandaki çalışmalarımı kısıtlamaya, uygulanan mobbingin yarattığı stres iş ve sosyal hayatımı olumsuz yönde etkilemeye başlamıştı. Akademiyi bırakma kararı aldım. Çocukluğumdan beri ilgi duyduğum mutfığa daha fazla zaman ayırmaya, denemeler yapıp hazırladığım tabakların ve pastaların fotoğraflarını çekmeye başladım. Gerçekten yapmak istediğim ve beni mutlu eden işi yapıyordum artık. Sosyal medya aracılığı ile de insanlarla paylaşmaya başladım ve hobi olarak başladığım şey hayatımın merkezinde beni çok mutlu eden bir işe dönüştü.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Mutfakta ortaokul yıllarımdan beri çok zaman geçiren biri olarak bu alandaki ilk iş günümü belirlemek biraz zor benim için. Instagram'daki MONNAMUTFAK hesabını açtığım günün kariyerimdeki ilk gün olduğunu söyleyebilirim sanırım. Yapmaktan hiç bıkmadığım, beni mutlu eden bir işi insanlarla paylaşabilecek olmanın heyecanı vardı ve çok mutluydum.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

İş yerim aynı zamanda mutfığım olduğu için çok rahat ve çok mutluyum. Güne yapmam gereken siparişler varsa onları yaparak başlıyorum, yoksa da denemek istediğim tarifleri deneyip fotoğraflarını çekip takipçilerimle paylaşıyorum. Çoğu zaman mutfak teknikleri, malzeme kullanımı gibi konularla ilgili araştırma yapıp yeni şeyler öğrenmeye devam ediyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Henüz birlikte çalıştığım bir ekibim yok, fakat mutfığımdaki tüm cihazlar, aletler, malzemeler, makinem ve takipçilerimle koca bir ekibiz aslında.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Eğitim hayatım canlılar, kimyasal maddeler ve insan metabolizması konuları ve laboratuvarında çalışarak geçti. Ben mutfağın da bir laboratuvar olduğunu, kullandığım tüm malzemelerin uyum ve miktarının bir kimyasal tepkimede olması gerektiği gibi çok hassas ve incelikli olduğunu düşünüyorum. Bu nedenle biyokimyager olmamın işimde büyük bir avantaj olduğunu düşünüyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Beni en çok mutlu eden şey özgürce üretebiliyor, dilediğim şeyi deneyebiliyor olmak. En mutsuz eden şey değil ama en zorlayan şeyler sosyal medyada paylaşımlarımın ve verdiğim emeğin küçümsendiğini görmek. İnsanlarla yaşadığım iletişim problemleri ki bu neredeyse her meslekte olan zorluklardan biri ne yazık ki.

DJ Barış Ergene

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İzmir Atatürk Lisesi, Dokuz Eylül Üniversitesi Turizm ve Otel işletmeciliği. 1992'de kendime özel hazırladığım kasetler, televizyon ve radyolarda dinlediğim, sevdiğim parçalardan hazırladığım listelerle müzik merakım başladı. Plaklar, kasetler ve CD'lerle arşivimi genişlettim ve amatör müzik hayatım başlamış oldu. Kendime pikap ve müzikçalarlar olarak evde yakın çevreme partiler vermeye başladım. 1993'te pikap eğitimleri alarak bu konuda yeteneklerimi keşfetmeye başladım. Yetenek ve heyecan birbiriyle bütünleşti ve 27-28 yıllık serüven başladı. Uzun yıllar barlarda, discolarda, mezuniyet, düğün, nişan yemeklerinde, toplantılarda, açılışlarda, partilerde müziğimi dinleyici kitleme ulaştırma fırsatım oldu. Mesleğime amatör ruhumu da katarak devam etmekteyim.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Bir mezuniyet balosuna davetli katılıp, mekanda çalışan DJ'in gelmemesi sonucu, yarım saat içinde ekipmanlarımı gidip alarak, benim işin başına geçip topluluğu eğlendirmem ile başladı.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Son 20 yıldır düğün ve ev partileri ilgi alanım olduğu için, sabahları gün müzikle başlar. (Ruh halime göre yavaş veya hızlı). Düğün ve Parti toplantılarının görüşmeleri ile devam eder genelde böyledir.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Şu an bir ekip ile çalışmıyorum.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Turizm ve DJ'lik insanların eğlenmesi yönünden uyumluluk gösteriyor. Turizm sektörünün içinde tamamlayıcı bir rolü var, hizmet sektörü sonuçta.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Beni en çok mutlu eden şey, amatör ruhumu hiçbir zaman kaybetmemiş olmam. Bu, herhangi bir iş yaparken zorlandığımda bana güç verir, yeniden denemek isterim, çünkü çalışırken yaşadığınız olumsuzluklar size sabretmeyi de öğretirse, yeniden denemeyi de öğretecektir, ilk heyecanla. Müzik kültürü farklı birçok kişiyi bir araya getirmek ve keyif almasını beklemek zordur. Büyük kısmı keyifli ise başarıdır. Biz müziğinizi topluluğa dinletirken müziğin akışına kendilerini bırakmalarını bekleriz. Olmadığı durumlarda biraz müzik akışımız bozulur ve mutsuz olabiliriz. Bu gibi durumlarda önceden eğlenmek isteyen kişilerden alacağınız şarkı listelerini kendi parçalarınızla harmanlayıp başarılı bir gece oluşturabilirsiniz. Hangi meslek size yakın gelirse gelsin, müzik içinizi hep ısıtsın.

Doktor Esra Ağrıdan

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İzmir'de büyümüş biri olarak doktor olma hayalimi gerçekleştirme yolunda yine İzmir'de Tıp Fakültesini kazanmamla birlikte biraz zorlu, ancak geriye dönüp baktığımda gülümseten anılarla dolu altı senede eğitim hayatımı tamamladım. Fakülteyi tercih ederken pek de tahmin edemediğim derecede zorlu bir TUS (Tıpta Uzmanlık Sınavı) sürecine beşinci sınıftan itibaren girdim. İki sene boyunca neredeyse tüm hafta sonunu alan kurs süreci ve konu tekrarı sınava yönelik bireysel çalışmalarına zaman ayırmak zorunda kaldığım için sosyal yaşamımı, fakülte derslerime çalışırken olduğundan daha da fazla kısıtladı. Sınava ilk girişimde hayalim olan Psikiyatri bölümüne puanım yetmediği için bir kez daha hazırlanmak istedim. Fakülteden pratisyen olarak mezun olan her hekim gibi atamam gerçekleşti. Hakkari Yüksekova'da beş buçuk aylık acil servis serüvenim oldu. Bu mesleği seçtiğimde ve bitirdiğimde, hasta ve daha çok hasta yakınlarının fevri davranışlarının sonuçlarının, verilen emeğin karşılığını kimi zaman alamamanın, ailemden arkadaşarımdan uzak kalmanın ve maalesef pratisyen hekimlik yaptığım şehrin riskli olması ihtimalinin hiç de farkında değilmişim. Yine de şimdi düşündüğümde istediğim bölüme başlamadan önce böyle bir serüven yaşadığım için memnunum, ancak bahsettiğim gibi hayalim Psikiyatrist olmaktı ve nihayet TUS'a ikinci kez girişimde istediğim bölüme yerleştim. Dört yıllık uzmanlık eğitimimin şu an dokuzuncu ayındayım. Diğer uzmanlık bölümlerinden farklı olarak, tedavinin daha çok, hatta sadece konuşarak yapılması, her hastanın hayatını ve psikolojisini etkileyen birçok değişen faktör olması ve buna bağlı olarak her hastaya tanısı aynı olsa dahi farklı yaklaşma gerekliliği, gerçeği değerlendirmesi bozuk olan hastalara uygun şekilde yaklaşip tedavi etmeye gayret etmek, davranışlarını kontrol edemeyen hastalarla karşılaşmak kimi zaman beni zorlasa da hastalarla kurduğum iletişimin gittikçe gelişmesi bazen bir hastayı sadece dinleyip anladığımı belli etmenin hasta üzerindeki etkisini görmek ve hastayla birlikte kendimi hayatı sorgulamak bana çok anlamlı ve heyecan verici geliyor.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Fakülteden mezun olduktan sonra pratisyen olarak atandığım Hakkari / Yüksekova'daki ilk iş günüm acil servisin kaos ortamı nedeniyle bir nebze korkutucuydu. Diğer doktor arkadaşarımdan ve acil servis uzmanımdan da yardım almam gerekti. Çünkü tek başıma ilk kez hasta görmek ve ciddi bir şeyi gözden kaçırma ihtimalim beni epey korkutmuştu. Özellikle teorik eğitimin iyi olmasının pratik olarak meslek yaşamına faydalı olacağını düşünsem de hasta muayene ettikçe her hastalığa ve hastaya yaklaşımım git gide gelişti ve ilk günkü çömezliğimi neyse ki çok uzun süre yaşamadım.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Hastalarla her gün ayakta, iki günde bir görüşme odalarında karşılıklı oturarak görüşme yapıyorum. Bununla birlikte belli aralıklarla da servis hocamızla sabahları tüm hastaları art arda göreceğ şekilde ziyaret yapıyoruz. Günün geri kalanında da kendi planladığım zamanlarda hasta görüşmelerimi yapıyorum. Kimi zaman bazı hastaların, tanıları nedeniyle, servis içinde uyumlarının olmaması nedeniyle tedavi ekibiyle birlikte sözel ve medikal olarak müdahalede bulunmak durumunda kalıyoruz. Ayda üç kez de serviste gece nöbetine kalıyorum ve ertesi gün yine mesaiye devam ediyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Psikiyatri servisinde dört asistan doktor, iki hemşire ve hasta bakıcılarla birlikte çalışıyoruz. Serviste bulunan doktor sayısına orantılı şekilde sorumlu olduğumuz hastalarımızın medikal tedavilerine farklı hocalarımıza danışarak başlıyoruz. Hastayla bire bir yaptığımız terapileri, gün içinde tercih ettiğimiz vakitlerde yapmaktayız. Kendi hastalarımızın yatış şikayetlerini, ruhsal yakınmalarını belli aralıklarla gözden geçiriyoruz. Bu süreçte serviste bulunan hemşire, hasta bakıcı ve personellerin dahil olduğu tedavi ekibiyle iş birliği içinde olmanın da tabii ki büyük yardımı oluyor. İlişkiler veya iş akışında çıkan aksaklıklar nedeniyle yaşanan sorunların büyümemesi adına ekip olarak yardımsever olmak çok önemli. Bu yüzden çalışma arkadaşlarımızın her konuda özenli olması da benim için büyük şans.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Tıp fakültesinde öğrendiğim birçok bilginin iş yaşamımda faydası oluyor, çünkü servise yatışa yapılan hastaların ruhsal yakınmalarına ek olarak çeşitli hastalıkları da olabiliyor. Buna bağlı semptom ve şikayetleri yorumlayabilmek, gereğinde ilgili bölümlere danışabilmek aldığım eğitim sayesinde mümkün oluyor. Ancak maalesef Tıp Fakültesi'nde okurken psikiyatri stajında öğrendiğim bilgilerin şu anda yaptığım işe faydası çok küçük. Pratisyenlikte psikiyatri hastalarıyla çokça karşılaşılıyor. Bu nedenle fakülteden fakülteye geçişle birlikte, çoğu zaman maalesef yetersiz denilebilecek bir psikiyatri eğitimi verildiğini düşünüyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Psikiyatri hastalarıyla iyi bir iletişim kurulabildiğinde hastayı sadece dinlemenin bile iyileştirici etkisini görmek oldukça tatmin edici. Hastalıkları nedeniyle atak döneminde olan hastaların, gerek medikal tedaviyle, gerek servis yatışı boyunca yapılan görüşmelerle ve de hastalıklarının doğal seyri nedeniyle yatışma dönemine girmesiyle hastaların değişimine şahit olmak da hastayı süreç boyunca takip eden doktoru için mutluluk verici. Diğer yandan psikiyatri hastalarının birçoğunda kronik psikiyatrik hastalıklar mevcut. Bu nedenle tam anlamıyla bir tedavi edilebilirliği olmayabiliyor. Bazen ne kadar çaba gösterilse de tatmin edici sonuçlar elde edilemiyor. Bazı hastaların gerçeği değerlendirmesinin bozuk olması, bu hastalarla kurulan iletişimi sınırlıyor. Kendinizi hasta karşısında çaresiz hissedebiliyorsunuz. Atak dönemi dediğimiz dönemlerde hastanın tepkiselliğinin artması bazen kendi doktoruna karşı da saldırgan davranışlarına engel olamamasına neden olduğunda ise kendinizi tehlike altında hissetmek ve bu koşullar altında hastaya yardımcı olmaya çalışmak yıpratıcı olabiliyor. Bazı açılardan zorlanılsa da insanı anlamaya çalışmak, geçmişinde yaşadığı travmaların ruh sağlığına etkisini inceleyip yorumlamak, şimdiki ruhsal yakınmalarıyla bağlantı kurma becerisine erişebilmek ve tüm bunların sonucunda hastaya yardımcı olabilmek oldukça heyecan verici. Kişilik yapısı olarak insanlarla iletişime açık ve istekli kişilerin insanlara yardımcı olabilmenin verdiği tatminden oldukça memnun olabileceğini düşünüyorum. Bunun yanında insanları anlamaya çalışırken kendi yaşamında birçok konuyu sorgulama ve kendini tanıma yolunda da birçok adım atma becerisi kazanılıyor.

Fotoğrafçı Aliye Erkurtulgu

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Düz lise mezunuyum. Her zaman ortalama bir öğrenci oldum. Öğrenmeyi çok seviyorum ama okulu sevedim hiç. Ama okulla olan bağımlı seviyorum. Lise bittikten sonra uzun süre ne yapmam gerektiğini bilemedim. Sinemaya büyük tutkum vardı ama okursam sinema sevgimin biteceğinden endişelendim. Ona yakın bir dal olan fotoğrafı seçtim. Dokuz Eylül Güzel Sanatlar Fakültesi Fotoğraf Bölümünü bitirdim, aynı bölümde yüksek lisanstayım. Şu an yüksek lisansa ara verdim. Bireysel bir bölüm olduğundan daha kendi bildiğim gibi geçirebildim bu süreci.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Şu an bir fotoğraf atölyesinde koordinatör ve eğitmenim. İlk iş günüm ne yapacağımı bilemez ve sürekli yönlendirme bekleyerek geçti hatırladığım kadarıyla. Ama bu tür işler inisiyatif alarak ilerleyebilir. Zamanla bunu yapabilmeye başladım.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Atölyemizin ziyaretçilere açık bir yapısı var. Ders saatlerimiz dışında günümüz insan iletişimi ile geçiyor genelde. Ben iş yerimde hazırlıklarımı yapabilen birisi değilim, evde hazırlanıyorum derslerime. Mesaisi olan bir iş sistemi değil bu.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Atölyemizin kurucusu ve sahibi Londra'ya yerleşti. Orada bir şubemizi açtı. İzmir yönetimini ben yapıyorum. Yanımda lisanstan sınıf arkadaşımınla birlikte yürütüyoruz işleri. Sabit eğitimleri ikimiz veriyoruz. Başka üniversitelerden ya da alanlardan dışardan hocalarda alıyoruz. Dersler haricinde başkalarıyla iş birliklerimiz, etkinlikler, geziler, sosyal medya takibi iş tanımımızın bir parçası.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Eğitimle direkt bağlantılı bir iş yapıyorum. Öğrendiklerimi uyguluyor ve öğretiyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Beni en mutlu eden şey sürekli bir yenilik, yeni insanlar, yeni fikirler. Mutsuz eden şey ise düzensizlik, esnek çalışma saatleri, gelecek kaygıları ve bir sonraki süreci görememek.

Fotoğrafçı Bulut Bardak

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İlkokuldan liseye kadar altı tane okul değiştirdim ve 2007 yılında liseyi Egekent Adnan Saygun Lisesi'nde bitirdim. Liseden mezun olduktan sonra üç yıl boyunca çeşitli işlerde çalıştım. Para kazanmak için anketörlük, garsonluk, bahçecilik, bulaşıkçılık, tezgahçılık gibi işlerin yanında, meslek öğrenmek için üniversiteye girene kadar hiç bırakmadığım profesyonel reklam fotoğrafçısı İ. Murat Güler'in asistanlığını yaptım. 2010 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Fotoğraf Ana Sanat Dalı'nı kazandım. Tam da hayalim ve tek hedefim olan Fotoğraf Bölümü'ne girdiğim yıl sinemaya merak saldım ve fotoğraftan uzaklaştım. Bir müzik klbinde Yönetmen Asistanlığı ile başlayan sinema maceram fotoğraf bilgimin de etkisi ile rejiden kamera asistanlığına sonrasında D.İ.T'a, Focus Puller'a ve görüntü yönetmenliğine ilerledi. Şu an kendi şirketimde ticari amaçlı video tanıtım, fotoğraf ve prodüksiyon işleri yapmanın yanı sıra, serbest video kurgu işleri de yapmaktayım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Hayatını bir işe adadığın zaman kariyerin ne zaman başladı ve ilk iş günün ne zamandı diye düşünmek bir hayli zor oluyor. Ben bir bütün olarak ele aldığımda kariyerimdeki ilk iş günümü liseden mezun olduktan üç gün sonra başladığım Kemeraltı Kızlar Ağası Hani'ndeki Tepekule Kitaplığı'nı söyleyebilirim. Ufacık ve içi tepeleme kitap dolu olan dükkanda arşivci olarak başlamıştım ve kitapların yayın tarihi, yayın evi, yazarı, sayfa sayısı gibi bilgileri internete giriyordum. Başladığım ilk gün sandalyede uyuyarak yere düştüğümü hatırlıyorum. Kamera ile ilk iş günüm Murat Güler'in asistanlığına başlamam ile olmuştu ve EGS'de bir restoranın menü çekimini yapmıştık.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Benim iş modelimde üç tür iş günü var. Birincisi toplantı ve organizasyon günleri. Bu günlerde sabah erkenden tüm ekibin işe hazır geleceğinin teyit edilmesi ile başlıyor ve ekipmanların bir yere toplanması, bakımlarının yapılması ve test edilmeleri ile bitiyor. İkincisi çekim günleri. Genellikle çok erken saatlerde güne başlanıyor. Set alanına ekip toplanıyor ve günün planlarını bitirene kadar çekim devam ediyor. Üçüncüsü ve hiç göze görünmese de en çok vakit alanı ofiste geçen Post - prodüksiyon süreci. Sabah 09.00'da ofisi açıyorum, kahvaltı yapıyorum ve bilgisayar başında çalışmaya başlıyorum. Eğer işi benimseyebildiysem neredeyse hiç mola vermeden akşama kadar çalışıyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

İş büyüklüğüne ve türüne göre çalıştığım ekip değişiyor. Sabit olan ofis ekibinde iki grafiker, bir web tasarımcı, sosyal medya uzmanı, metin yazarı, ön muhasebe ve müşteri temsilcisi bulunuyor. Sahaya çıkmam gerektiğinde film çekimi ise, kameraman, ışıkçı, ses operatörü, asistanlardan oluşan bir ekip; fotoğraf çekimi ise sadece ustalığını yaptığım asistan ile beraber gidiyorum.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Fotoğraf Bölümü'ne girmeden önce, üç yıl boyunca alanda çalıştığım için kendimi alaylı olarak görüyorum. Üniversitede aldığım eğitim bana daha çok entelektüel birikim ve sanatçı bakış açısı kazandırdı. Fotoğraf ve sinema çok iç içe geçmiş alanlar ve hala reklam, tanıtım fotoğrafları da çekiyorum. Bu yüzden aldığım eğitim ile yaptığım iş birbiri ile yarı yarıya alakalı diyebilirim.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Hayal gücüme başvurabilme şansım olduğu için ve onu kullanmayı teşvik eden bir işe sahip olduğum için mutluyum. Kağıt üzerinde tasarladığım bir işin gerçeğe dönüşmesi anındaki sevinçli yaşayabildiğim için mutluyum. Arkadaşlarım ile beraber çalışabildiğim için mutluyum. En önemlisi bir şeyler yaratmanın verdiği hazzı yaşayabilmek başlı başına mutluluk sebebi. Ancak bu yaratma süreci, ticari kaygılar da işin içine girdiğinde dışarıdan gelen müdahalelere açık oluyor. Bazen bu müdahaleler çıkan sonucu hayal ettiğinizden daha güzel, bazen de tüm sevincinizi elinizden alacak kadar kötü olabiliyor. Aslında benim işimde başınıza gelebilecek en kötü şey o an yaptığınız işi sadece para için yapıyor olmanızdır.

Girişimci Gizem Kuzu & Özgür Hiçyılmaz

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İkimiz de Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde eğitim aldık. Özgür Fotoğraf üzerine ben (Gizem) ise Heykel üzerine eğitim aldım. Şimdiye kadar farklı farklı alanlarda çalıştık kartpostal tasarımından resim & heykel derslerine, ardından çeşitli mekanlara tatlı üzerine menü danışmanlığına uzanan bir yolculuğumuz var. Özgür'ün esas alanı kahve. Bir kaç yıl sipariş üzerine Bakery ürünleri yaptıktan sonra sonunda kendi işletmemizi açtık ve şu anda sadece tatlı ve kahve servis ediyoruz.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Kendi işletmemizde ilk günümüz oldukça hızlı ve heyecanlı geçti. Öncesinde sipariş üzerine üretim yapıp, bisikletle dağıtım yapıyorduk ve açılış günümüze kadar bizi takip eden ve dükkanın açılmasını bekleyen çok kişi vardı. Açılış günümüzde sevdiğimiz bir yana hiç tanımadığımız daha önce karşılaşmadığımız ama tüm süreci takip eden insanlar da vardı. Sabah 10.00'da tezgahımızı açtık ve öğle arasında tezgahımızdaki tüm ürünleri bitirmiştik.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Ben (Gizem) üretime sabah 04.00'da başlıyorum. Gecedden hazırladığım hamurların porsiyonlanması, mayalanması ve diğer ürünlerle birlikte pişirilmesiyle benim tezgaha geçmem 11.30'u buluyor.

Özgür, dükkanı 09.00'da açıp, ilk çıkan ürünlerle birlikte kahve servisini açıyor. Ürünlerin tükenme süresi değişse de, genelde 13.00 – 15.00 arası oluyor. Ardından ben ertesi gün için üretime geçiyorum, Özgür de dükkanın işleriyle ilgileniyor.

18.00'da kapatsak da üretimin bitmesi 20.00'ı buluyor.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Ekibimiz iki kişiden oluşuyor, her aşamada kendimiz çalışıyoruz. Kasada, serviste, temizlikte, üretimde ve gerektiğinde dağıtımda...

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Doğrudan bağlantısı olmasa da sanat eğitimi almış olmak size bir estetik kaygısı katıyor. Özellikle bizim yaptığımız ürünlerde tatla birlikte estetik de aynı oranda ön planda. Bunun dışında dükkanın yapım aşamasında da kendimiz çalıştık. Kaba inşaat haricinde dükkandaki bütün tasarım ve dokunuşlar bize ait. El işçiliği büyük oranda Özgür'de.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Bizi en mutlu eden şey şimdiye kadar hayalini kurduğumuz birçok şeyin heyecanını bizimle birlikte yaşayan insanlar biriktirmiş olmak. Her gün aynı tezgahın başında yüzlerce insanla tanışıyoruz ve aynı insanları sevdikleriyle ertesi gün yine orada görmek paha biçilemez. Bizi en zorlayan şey ise tezgah boşaldıktan sonra gelenleri eli boş göndermek :) Bu görev ben o sırada üretimde olduğum için Özgür'e kalıyor. Bizi zorlayan tek şey ise vakit darlığı. Eğer kendi işinizi yapıyorsanız ve yalnız çalışıyorsanız zaman yönetimi konusunda kendinizi eğitmeniz gerekiyor. Artık bir yılın sonunda bu konuda da pek problem yaşadığımızı söyleyemem.

Girişimci Sezin Dindaroğlu

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Üniversite ve yüksek lisans eğitimimi farklı burslarla Bahçeşehir Üniversitesi'nde reklamcılık ve halkla ilişkiler bölümlerinde tamamladım. Yüksek lisans döneminde gönüllülük çalışmalarım daha önce evre alanı üzerinde olduğu için sürdürülebilirlik üzerine yoğunlaştım. Mezun olduktan sonra İstanbul'da farklı kurumlardan sosyal girişimcilik eğitimleri olarak yeşil ofis danışmanlığı veren bir sosyal girişim kurdum. Aynı zamanda SOGLA'da eğitimler vermeye devam ettim. Bu dönemde katıldığım eğitimler ve buluşmalarla topluluk çalışmalarına dahil oldum.

Girişimin pilot çalışmaları sonrası işi uzun soluklu devam edemeyeceğimizi keşfettiğimiz için geri çekmek durumunda kaldım ve Marmara Üniversitesi'nde doktora çalışmalarına başladım. Topluluk alışmaları ve kolaylaştırıcılık üzerine odaklandım. 2014 yılından beri de tezim dahil kolaylaştırıcılık çalışmalarını Yaratıcı Liderlik üzerinden devam ediyorum. Bir de kurucu ortak olarak yer aldığım ve güçlendirme çalışmaları için ürün tasarladığımız Kalpten İşler girişimimiz var.

Kariyerinizdeki ilk işi gününüzü anlatabilir misiniz?

İlk kolaylaştırdığım süreç SOGLA takımının ekip içi kampı içindi. Üç gün boyunca Zonguldak'ta iletişim, takım olmak, bağlar ve birlikte üretmek üzerine bir süreç tasarlayıp takım arkadaşlarımla uyguladım. İlk günün sonunda yorgunluktan devrildiğimi hatırlıyorum. Zihinsel olarak yoracağını tahmin etmiştim ancak bu kadar odağımı istediğini deneyimlemek beni sarmıştı.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Kolaylaştırıcı, bir deneyimi özel bir grup için tasarlayarak, ihtiyaçlarını karşılayacak araçları paylaşan kişi demek. Böyle bir işi için sabit bir ofise ihtiyaç yok. Ben çalışacağım grupla önceden görüşüyorum, onlara uygun programı hazırlıyorum ve uygulama için bir araya geliyoruz. Bu da genellikle bağımsız bir yer ya da onların alanlarında gerekleşiıyor. Yani yoğunlukla evden çalışırken uygulamalar için farklı yerlere seyahatlerim oluyor.

Eğer bir grupla uyguladığım bir eğitim ya da süreç yok ise sabah gün doğarken kalkıp kahvaltı öncesi dört saate yakın yalnız başıma yazılacak ya da araştırılacak ya da çevirileri, tasarımlarla uğraşıyorum. Kahvaltı sonrası biraz okuma ya da dinleme arası verdikten sonra mailleşmeler, sosyal medya hesapları ya da işi takipleri, telefon görüşmelerini hallediyorum. Akşam da daha çok akademik araştırma ve yazılarla geçiyor, eğer dahil olduğum uluslararası ağlarla evrimiçi buluşma yoksa (haftada bir ya da iki ayrı görüşmem oluyor). Sanırım işimi bu kadar sevemesem herhangi bir kurumda sabit işi aralığı saatleri ile çok rahat edebilirdim. Tabii "rahatlık" peşinde koşmadım sanırım.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Benim dışımda ihtiyaç oldukça uygulayıcı olarak çalışan kolaylaştırıcı iki arkadaşım daha var. Yaratıcı Liderlik için sabit eğitim programlarının tasarımı tamamlandı ancak zaman zaman farklı gruplar için özel tasarlanan süreçler için alanı tutmak iki kolaylaştırıcı ile daha verimli olabiliyor. O yüzden, proje bazlı çalışıyoruz.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

İletişim eğitiminin bana fazlası ile desteği oldu. Kolaylaştırıcılıkta grup dinamikleri temelde iletişim standartlarının dönüştürülmesi, çatışmaların çözümünü hafifletecek alt yapının kurulması, kişilerin kendileri ile olan iletişimlerini yönetmeleri ile mümkün oluyor. Yani reklamcılık yapmasam da bölüm içinde psikoloji, sosyal psikoloji, ikna, beyin üzerine yaptığımız okumaların fazlası ile faydasını görüyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Kolaylaştırıcılıkta karar vermeden önce hem gönüllülük alanında hem de mesleki tercihlerimde de farklı alan ve roller üstlendim, şanslıyım ki hepsi merakım dahilinde oldu. Reklamcılık, dans, akademi deneyimim var. Bugün zorluklarını dahi sevdiğim bir işim var. Ve ek olarak en keyif aldığım şey, buluşmaların sonuna doğru katılımcıların gözlerindeki başlangıçta olmayan bir gülümseme ile ayrılmaları. Yaratıcı Liderlik için de Kalpten İşler için de beni kişisel olarak en zorlayan kısmı girişimlerin şimdiki ritimleri ile çok fazla gereklilikleri olması ve sayıca az olarak işleri yürütüyor oluşumuz. İş kurduğunuzda hemen her çalışmayı kendiniz yapmanız ya da yapacak insanlarla sürekli irtibatta kalmanız gerekiyor. Bazen işi yapmaktan çok, işi anlatmakla zaman harcıyorsunuz. Ayrıca işlerin sabit çalışma saatleri yok, yani girişimci olduğunuzda 24 saat zihninizi yapılış gerekenlerle dolu. Bilgisayarı kapattığımda dahi sonraki adımın hazırlığı için çalışıyorum.

Girişimci Tuğçe Gülcüler Öktem

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

2007 Bornova Anadolu Lisesi'nden mezun olduktan sonra Orta Doğu Teknik Üniversitesi Kimya Mühendisliği Bölümü'nü kazandım. Bölümü uzatmadan dört senede bitirdim. Mezun olduğumda beni tanıyan herkes beni İşletme bölümünde zannediyordu çünkü bölümde okumak dışında mühendislik ile ilgim çok yoktu. Üniversiteye ilk başladığımda okulun içerisinde bir kafede bir kaç ay garsonluk yaptım. Beni garson olarak kabul etmelerinin sebebi çevremdeki insanları etkileyip müşteri olarak kafeye getirebilme potansiyelimdi. Garson olarak bir dönem çalıştıktan sonra tanıtım işlerinde çalışmaya başladım. Marka elçiliği, kampüs içi ürün tanıtımı, broşür dağıtımı gibi tek günlük işlerde çalıştım. Bunun yanında da öğrencilere hitap eden farklı konseptlerde parti ve etkinlikler organize ettik bir grup arkadaşıyla. Okul dönemimde işletme topluluğuna üye oldum ve mezun olana kadar voleybol takımında aktif yer aldım. Mezun olmadan önce aile şirketimiz olan sigorta acenteliğimizle ilgili gerekli sertifikaları aldım. Mezun olunca İzmir'e ailemin yanına döndüm ve şirketimiz Gülcüler Sigorta'da çalışmaya başladım. İlk zamanlarda, okulda derslerde yaşadığım zorluklar ve sürekli yeni bir bilgi öğrenme alışkanlığından sonra, sigorta sektörü ve aile şirketimiz bana tatmin edici gelmedi. İş güvenliği uzmanlığı sınavına girdim. Sınava girip sertifika alıp donanımımı artırmayı seviyorum. Kullanıp kullanmamaya sonrasında karar veriyorum.

İş güvenliği sertifikamı aldıktan sonra ailemin de desteğiyle ortak sağlık ve güvenlik birimi kurduk. Mezun olalı bir sene olmamıştı ama kurucusu olduğum bir şirketim, yetersiz bilgi ve tecrübem vardı. Bilgimi artırmak için yüksek lisans yapmaya karar verdim. Dokuz Eylül Üniversitesi İş Güvenliği Uzmanlığı Bölümü'nde örgün eğitime başladım. Yeni işletmemin sistemini oturtmaya çalışırken, bir yandan okula gidiyordum. Şirketimde çalışan iş yeri hekimi, hemşire, A sınıfı iş güvenliği uzmanımız benden daha deneyimliydi ve onlara liderlik edip operasyonu yürütmem gerekiyordu. İşletmemin sorumlu müdürü, satış pazarlama birimi, muhasebe birimi yani her birimi neredeyse bendim. Gündüz potansiyel müşteri ziyaretlerinde bulunup, hizmet verdiğim firmaları ziyaret edip akşam da dosya düzenleyip fatura kesiyordum. Bu sırada cazip bir sertifika önerisi daha geldi; Tehlikeli Madde Güvenlik Danışmanlığı. Hemen sınavına girdim, sertifikamı aldım ve okulumun getirdiği avantajla ODTÜ'lü bir ekipten iş teklifi geldi. Sıkıştırılmış doğal gaz işiyle ilgilenen beş tesise hizmet vermeye başladım. İki senenin sonunda kendimi sorgulamaya başladım ve yaptığım işi sevmediğimi, yıllarca yapmak istemediğimi fark ettim. Ekipte yer alan A sınıfı uzmanımıza Gülcüler OSGB'yi devrettim. Şu an hala aynı ekip çalışmaya devam ediyor.

OSGB tecrübesinden sonra bir işletmede önemli olanın sürdürülebilirlik olduğunu fark ettim ve aile şirketimizin değeri gözümde arttı. 1998 yılında iki memurun kurduğu bu yapı yıllar geçtikçe gelişti ve güçlendi. Sigorta şirketimizde aktif çalışmaya tekrar başladım (2016). 2016 - 2018 yılları arasında sigorta sektöründe çalışmaya devam ettim. 2017 yılının yazında tiyatrocular arkadaşlarımla bir hayalini konuşuyorduk. Alternatif tiyatro sahnelerinin İzmir'de ne kadar yetersiz olduğundan bahsediyorlardı. Bir sahne açıp işletme fikirlerini bana iletiler. Ben de yatırımcı ile aralarında köprü olup sahnenin açılmasına vesile oldum. 2018 yılında ortağı olduğum sahnemiz açıldı. Karşılıklı bazı anlaşmazlıklar sonucu altı ay sonra sahnenin tüm işletme sorumluluğu bana kaldı. Sahne Modda adındaki alternatif tiyatro sahnelerini işletmeye devam ediyorum. Eş zamanlı olarak eşimle ortak fikrimiz olan Kübik Kafe Market ve Coza Working Space ortaya çıktı. İki işletmenin de kurucusu ve yöneticisi benim. Kübik Kafe Market taze, al - götür ürünleriyle farklı tarzı olan sevimli bir kafe. Coza Working Space ise dönemin ilgi çeken sektörlerinden paylaşımlı hazır ofis alanlarıyla ilgili bir işletme. Şu an ikinci Coza Working Space'i açmaya hazırlanıyoruz.

Tüm bunların yanında en taze girişimim ise Coza Creative. 2019 yılında dijital medyada reklam amaçlı içerik üretmek amacıyla kurulan bir ajans. Beş kişilik bir ekip olarak kurduk şirketi. Güncel koşullar sebebiyle şuan bu şirketimi kapatıyorum. An itibariyle Gülcüler Sigorta'da satış & pazarlama biriminde aktif çalışıyorum, Kübik Kafe Market ve Coza Working Space'in de işletmeciliğini yapıyorum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Kısa süreli çalışmalarımı saymazsak kariyerimdeki ilk iş günüm sigorta ofisimizde gerçekleşti. Ortaokul yazlarında çalıştığım işletmemize mezun olduktan sonra ilk defa çalışan olarak döndüm. Ailemin yanında olmak güvenli bölgede olmak gibi. Konforlu, özgüvenli ve rahattım. Ticaret ile ilgili bir şey bilmediğini bilmeyen, tecrübesizliğinin farkında olmayan ama bir o kadar da mutlu başlamıştım.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Sabit bir iş yerim yok. Sürekli yanımda gezdirdiğim ajandama yazıyorum yapmam gereken her adımı. Güne planlama ile başlıyorum. O gün hangi işletmemde bana neden ihtiyaç olduğunu ve ne yapmam gerektiğini düşünüyorum. Sonrasında yapılacaklar listemdeki gereklilikleri adım adım gerçekleştiriyorum. Bir günde dört mevsim yaşıyorum gibi düşünebiliriz. Çünkü sorumluluğumda olan işletmeler birbirinden çok alakasız sektörlerde.

Örnek vermem gerekirse; gün içinde iki kafem arasında malzeme getir - götürü yapıp Coza'da yeni müşteriyi görüşüp, sözleşme imzalıyorum. Aynı gün içerisinde fabrika ziyaretinde bulunup sigorta poliçesi teklifi hazırlıyor ve kurumsal görüşmelerde bulunuyorum. Her sektörün teknik detayları, iletişim yöntemleri ve prosedürleri çok farklı. Sonuç olarak işyerimdeki her günüm birbirinden farklı geçiyor. İş günümün sonunda da mutlaka üyesi olduğum sivil toplum kuruluşlarında birinin etkinliği ya da toplantısı oluyor. Onlara da katılıp günümü tamamlıyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Gülcüler Sigorta'da şubelerimiz de dahil olmak üzere 40 kişiyiz. Merkez ofiste teknik, hasar, sistem, satış, muhasebe olmak üzere farklı alanlarda çalışan arkadaşlarımız var. Aile üyelerinden annem, babam, ben ve kız kardeşim birlikte çalışıyoruz. Kız kardeşim İTÜ Uçak Mühendisliğinden mezun. Annem emekli kimya öğretmeni. Babam ise emekli subay. Kübik Kafe Market Bayraklı şubede iki kişi, Alsancak şubede yedi kişi çalışıyor. Bayraklı'daki bir arkadaşımız benden sonraki en yetkili kişi; kendisi lojistik mezunu ve satın alma, ürün geliştirme, ön muhasebe, tanıtım gibi işlemlerden sorumlu. Diğer arkadaşlarımız servis ve mutfaktan sorumlular. Coza Working Space'de iki kişi çalışıyor. Bir kişi (Fizik bölümü mezunu) müşteri karşılama, satış ve operasyondan sorumlu. Diğer kişi temizlik ile ilgileniyor.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Şu an yaptığım işlerle kimya mühendisliği hiç alakalı değil aslında. Buna rağmen iyi ki ODTÜ'de Kimya Mühendisliği okudum diyorum. Başka bölüm ya da başka okul olsun istemezdim. Yine olsa aynı tercihlerde bulunurum. Mühendislik okumuş olmak yaşadığım yeri daha iyi anlamamı sağlıyor. Isı transferi, akışkanlar dinamiği, termodinamik, calculus gibi dersler insana inanılmaz farkındalık katıyor. Doğada neyin neden olduğunu bilmek, yaşadığımız hayatı kolaylaştıran ve bize basit görünen icatların, oluşumların, sistemlerin aslında altında ne kadar karmaşık bir düşünce ve çalışma olduğunu anlıyor olmak benim için büyük şans. Ayrıca çözüm odaklı ve analitik düşünebilen bir bireysen şu an mühendislik eğitimim sayesinde. Çünkü hayal ettiğiniz yerlere ulaşabilmek için mantıklı düşünebilmeniz ve ayaklarınızın istediğiniz zaman yere basabilmesi gerekmektedir. Ayakların yere basması için de analitik düşünebilmeniz ve mantıkla yol almanız şart. Son olarak okuduğum okulun ve bölümün bana en büyük katkısı kısa zamanda ve stres altında çözüm üretebilme özelliğidir.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Şu an yaptığım işlerde beni en çok mutlu eden şey etrafımda yaşadıkları deneyimlerden dolayı mutlu olan insanlardır. Oluşumuna sebep olduğum ortamlarda bulunan insanların pozitif geri beslemeleri beni çok mutlu ediyor.

En çok zorlayan şey ise sürekli değişen ülke koşulları ve dolayısıyla ekonomi. Madde yoktan var olmaz biliyorum ama ben sürekli olmayan paralarla ödeme yapmaya çalışıyorum. Bu durum beni çok zorluyor ve bu en büyük stres kaynağım.

Hemşire Esmâ Nur Kıvrak

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Hemşirelik mesleğine üniversite hayatım ile başladım. Benim hemşireliği kazandığım yıl (2015) Sağlık Meslek Liseleri'nin Hemşirelik Bölümü okunarak da hemşire olunabiliyordu. Ben Anadolu Lisesi mezunuyum. Mesleki deneyim ve tecrübelerim birinci sınıfta iken başladı. İlk staja ikinci dönem çıkmaya başladım. Mesleğim ile ilgili bazı kaygılarım ilk sahaya çıkmam ile azaldı diyebilirim. Çünkü hemşirelik mesleğinin manevi yönü beni mesleğime daha çok bağladı. Çıktığım her stajda acaba ne öğrenebilirim çabasında oldum. Eğitim sürecimde hocalarımdan çok ilham aldım ve işin akademik boyutu da ilgimi çekti. Dördüncü sınıfta hemşirelik öğrencileri üzerinde yaptığım araştırma ile uluslararası bir kongreye katılıp sunum fırsatı yakaladım ve daha sonra o makalem başka bir üniversitenin uluslararası dergisinde yayınlandı. Mezun olduktan kısa bir süre sonra özel bir hastanenin acil servisinde çalışmaya başladım ve ilk kez gerçek bir hemşire olarak tecrübelerimi burada edinmeye başladım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Ben ilk iş günümünden ziyade ilk staj günümünden bahsetmek istiyorum. Benim mesleğim insan hayatı üzerine kurulu bir meslek. Yani yapılan hataların geri dönüşünün bazen mümkün olmadığı bir meslek. Benim bu yüzden çok büyük kaygılarım oldu. Fakat zamanla, tecrübe kazandıkça öğrenmeye açık oldukça ve kendimi geliştirdikçe hatanın en aza indirgenebileceğini gördüm. İlk staja çıkmadan önce aklımda en çok "Acaba bir insana iğne yapabilir miyim?" sorusu vardı. Empati duygusu yüksek biri olduğum için bu durum bende çok fazla endişe yaratmıştı. Makete yaparken her şey çok daha kolaydı fakat ilk enjeksiyonum hiç korktuğum gibi olmadı. Karşımdaki bir hastaydı ve benim ona o ilacı yapmam onun sağlığı içindi. Korkmadan başarı ile yaptım ve hastam bana teşekkür etti.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Ben acil servis hemşiresi olduğum için her günüm farklı geçiyor. Kimi günler güne sakin başlarken, kimi günler acile gerçekten acil durumu olan bir hasta gelmesi ile günüm yoğun başlıyor. Gün içinde önce gelen hastaların yaşamsal bulgularını (ateş, nabız, tansiyon, solunum) ölçüp doktor ile triyaj yani ayırmasını yapıyoruz. Hastanın durumuna göre poliklinik yönlendirmesi ya da acil servis kabulünü yapıyoruz daha sonra hekim muayenesi ve tedaviler şeklinde ilerliyor.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Çalıştığım ekibim birçok kişiden oluşuyor. Kısaca bahsedecek olursam; güvenlik hastanın yönlendirmesini yaparken oluşabilecek karışıklıklara müdahale ediyor. Sekreterler hastanın kaydını açıyor, hemşireler ise doktor ile beraber triyaj ve muayeneye katılıyor, hastanın tedavisini yapıyor. Doktor triyaj, muayene yapıyor ve reçete düzenliyor. Temizlik personelleri ise çevrenin temizliğinden sorumlu.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Bağlantılı olduğu noktalar çok fazla öğrendiğim tüm bilgi ve becerilerimi ortaya koymam gereken bir mesleğe sahibim en küçük detaylar hastanın tedavisinde büyük rollere sahip.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Beni en çok mutlu eden hastalarımın sağlığına kavuştuğunu görmek ve onlardan aldığım teşekkürler. Solunum sıkıntısı ile gelen bir yaşlının rahatça nefes aldığını görmek, ateşler içindeki ağlayan bir bebeğin ateşinin düşüp etrafa gülücükler saçtığını görmek, yaralıların yaralarını sarmak, hastalarımın "hemşire hanım eliniz çok hafif" demelerini duymak benim için mutluluk verici.

Beni mutsuz edip zorlayan şey, mesleğimin doktor yardımcısı konumunda görülmesi. Sabırsız anlayışsız hasta ve yakınları ve bazen hemşirelerin de insan olduğunun, robot olmadığının unutulması.

İnsan Kaynakları İpek Tanşuli

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Ahmet Ragıp Üzümcü İlköğretim Okulu'nda başladığım eğitim hayatımı Suphi Koyuncuoğlu Anadolu Lisesi'nde sayısal alanda tamamlayıp, Celal Bayar Üniversitesi Endüstri Mühendisliği'ni kazandım. Zorunlu hazırlık eğitimini tamamlayıp buradaki eğitimime devam ederken farklı yetkinlikler kazanmak ve İngilizcemi daha da geliştirmek amacı ile ikinci sınıf yaz döneminde Amerika'da dört ay süren Work & Travel programını tamamladım. Hem iş tecrübesi hem de İngilizce gelişimi sağlayan bu program sonrasında üçüncü sınıfta katıldığım Erasmus sınavını kazanarak dördüncü sınıfın bir döneminde eğitimimi İspanya'da tamamladım. Yaklaşık altı ay süren İspanya Erasmus tecrübesinden sonra üniversitemde eğitimime devam ederken, kazanmış olduğum teorik bilgileri pratikte de deneyimlemek istediğim için uzun dönem staj arayışım başladı ve akabinde Johnson Controls şirketinde İnsan Kaynakları departmanında yarı zamanlı olarak çalışmaya başladım. Burada çalışıyor olduğum süre boyunca hem ikinci yabancı dil bilgisine sahip olmak istediğim için hem de İspanyol kültürünü sevdiğimden İspanyolca kursuna gitmeye başladım. Johnson Controls'te çalışmaya devam ederken burada aynı zamanda üretimle ilgili bitirme tezimi tamamlayıp Endüstri Mühendisliği'nden mezun oldum. Eğitim hayatım boyunca Ege Çağdaş Eğitim Vakfı aracılığıyla gitmiş olduğum kurslardan ilk stajıma kadar, sayısız yararlı seminerlerin de gelişimime inanılmaz katkıları oldu. Bu vesile ile bir kez daha ayrıca teşekkürümü dile getirmek isterim.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Mezun olma tarihim yaklaşırken bir yandan da iş arayışım başlamıştı. Farklı şirketler ile görüşürken mevcutta stajımı tamamlamak üzere olduğum şirketimden orada çalışmaya devam etmek isteyip istemediğim soruldu. Ben de keyifle çalışmakta olduğum şirkette çalışmaktan memnuniyet duyacağımı belirterek tekliflerini kabul ettim. Doğum gününe denk gelen ilk iş günümde mutluluk ve heyecan karışımı bir duygu hissettiğimi anımsıyorum. O zamandan beri de aynı şirkette çalışmaya devam etmekteyim.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Şirkette bir günüm öncelikle ortalama yoğunlukta bir gün ise ekibimle hızlıca bir kahvaltı yaparak başlıyor. Sonrasında maillerimi kontrol edip genellikle not alarak iş önceliklendirmesi yapıyorum. Burada yöneticilerimin talepleri ve teslim tarihi yaklaşan projelere öncelik vererek çalışmaya başlıyorum. Aynı zamanda çalıştığım departman gereği çalışanlardan gelen talepler ve olası problemler olursa gün içerisinde onları önceliklendirerek tüm çalışanların taleplerine zamanında destek olmayı hedefliyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Şirketim Johnson Controls dünya üzerinde yaklaşık 150 ülkede şubesi bulunan bir Amerikan şirketi. İzmir'de yaklaşık 100 çalışanı bulunuyor. Benim ekibim üç kişiden oluşuyor. Ben, yöneticim ve bir de stajyerimiz. Stajyer olarak başladığım şirketimde benim gibi aynı yolda kariyerinde yön vermek isteyen stajyer arkadaşlara destek olmaktan büyük keyif duyuyorum.

Departmanda küçük bir ekip olduğumuzdan yöneticimle birlikte İnsan Kaynakları ile ilgili işe alım, oryantasyon eğitimleri, şirket içi çeşitli organizasyonlar, performans değerlendirmeleri, maaş çalışmaları ve bunların yanında çeşitli iyileştirme projelerinden sorumluyum.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Endüstri Mühendisliği eğitim içeriği gereği pek çok sektör ve alanda çalışmanıza olanak sağlayan bir bölüm. Sizin hangi alana ilginiz ve yeteneğiniz olduğunu bulmanızla orantılı olarak seçeceğiniz alan şekilleniyor. Ben ilk stajımı yoğunluklu olarak üretim eğitimi aldığım Ege Endüstri şirketinde üretim planlama departmanında tamamladım. Mevcuttaki şirketimdeki stajımda ise öncelikli hedefim İnsan Kaynakları alanında gözlem yapmak iken yaptığım işten keyif aldığımı farkettim. Endüstri Mühendisliği analitik bakış açısı ve sürekli iyileştirme odakları sebebiyle İnsan Kaynakları departmanı için tercih edilen bir bölüm. Üretimi biliyor olmanın bu departman ve çalışanların taleplerini anlamak açısından çok büyük avantaj sağladığını söyleyebilirim. Ek olarak da üretim dışındaki yönetim alanındaki eğitimlerin İnsan Kaynakları ile de doğrudan bağlantılı olduğu noktalar bulunuyor.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Sanırım problem çözmek ve insanlara yardımcı olmak işimde beni en çok mutlu eden nokta. Aynı zamanda geliştirilmeye açık alanları keşfedip onlarla ilgili iyileştirme fikirleri bulmak ve uygulamaktan keyif alıyorum. Şirketteki çalışanlar için daha iyi ne yapabilirim düşüncesi ve onları mutlu etmek motivasyon sebebim diyebilirim. Her işin iyi olduğu kadar zorlu yanları da var. Bazen gerçekten çok zor problemlerle karşılaşmak durumunda kalabiliyoruz. İnsan Kaynaklarının bir parçası ve hayatın da bir gerçeği olan işten çıkarma sürecinin işimde beni en çok zorlayan nokta olduğunu söyleyebilirim.

İple Erişim Teknisyeni Giray Malat

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Ahi Evran Üniversitesi Mekatronik ve Endüstriyel Otomasyon lisans eğitiminden sonra Savunma Sanayi'nde bir firmada robot tasarımcısı olarak başladım.

İlerleyen süreçte CAD ortamında Solidworks ve Autocad programlarını kullanarak 3D Makine tasarımları yaptım. Yenilenebilir enerji sektörüne olan ilgim bana bu süreçle ilgili mülakatları geçtikten sonra, Danimarka'da eğitimlerimi tamamlama motivasyonunu sağladı.. Yurtiçi ve yurtdışı rüzgar türbinleri montaj ve bakım çatısı altında birçok projeye dahil oldum. Şu an çalıştığım şirketimle tanışma fırsatı da yakalamış oldum. İple erişim teknisyeni olarak, bu zamana kadar kazanmış olduğum tecrübe ve bilgilerime yenilerini ekleyerek erişilemeyen noktalarda endüstriyel işler başarma arzusu her seferinde yaşıyorum. Şu an İple Erişim L3 Süpervizör ve Operasyon Koordinatörü olarak yaptığımız meslekle ilgili birçok firmaya çözüm ortaklığı sunuyoruz.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Kariyerimde ilk iş günüm heyecan doluydu. Yapma ve bilgilerini paylaşma arzusu heyecanına ortak oluyor. Nereden başlayacağını bilmeden ve gelecekte nasıl bir şekil alacağını tahmin etmenin zor olduğu bir gündü fakat şunu diyebilirim, kendine olan güven bu noktada süreci şekillendirmeye yetiyor.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Proje sahalarından örnek vereyim. Her sabah süpervizör tarafından yapılan iş başı konuşması (günlük plan, dikkat edilmesi gereken konular ve bu işin risk analizlerinin paylaşımı) sonrasında ekipman hazırlığı, istasyon hazırlıkları (bağlı olacağımız noktalar) ipe giriş ve tırmanış. Gün sonu toparlanma ve konaklama yerlerine gidiş.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

İple erişimde düzen ve disiplini sağlamak adına oluşturulmuş seviyeler vardır. İple erişim eğitimi beş günlük bir eğitim ve belge verecek firma tarafından (IRATA ya da SPRAT) atanmış bir müfettişin uygulamalı sınavı ile tamamlanır. Eğer geçerseniz L1 iple erişim teknisyeni olarak mesleki hayatınıza başlamış olursunuz.

Bu seviyeler L2 İple Erişim Baş Teknisyeni ve L3 Süpervizör olarak devam edecektir. Seviye geçişleri şöyledir;

Bunu denetlemek adına iş kitaplarımız mevcuttur. İş sonunda saha Süpervizörünüz bunu imzalayacaktır. 1000 saat ip üzerinde farklı iş kollarında çalışmış olmak ve 12 ay bekleme süresi sonrasında seviye iki ya da seviye üç olmak için aday olmuş olacaksınız. Her seviye geçişlerinde sahip olduğunuz manevra sorumluluklarınız vardır. Seviye 3'e geldiğinizde artık tüm kurtarma manevralarını öğrenmiş sahayı organize ve yönetebilme yeteneklerini kazanmış olursunuz. Mesleğimi paylaştığım görev arkadaşlarım mühendislik alanında, kültür ve çözüm odaklı konularda bir çok yeteneğe, tecrübeye sahipler ve bilgi alış verişinin hiç bitmeyen bir ortamda bundan keyiflisi olamaz kendimce.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Eğitimimle bağlantılı çünkü, erişilemeyen noktalarda iple erişim sağlayıp tüm mühendislik alanlarında endüstriyel işleri yapabiliyoruz (mekanik, montaj, inşaat vb.). Çözüm odaklı bir mesleğe sahip olduğumu söyleyebilirim.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Gelişime açık olarak düşünürsek sadece beyinlerimiz değil tüm vücudunuzu kullanıyorsunuz. Kondisyon, spor, düşünce gelişimi.

Gün boyunca ipte çalışmak fiziki olarak yorucu olabiliyor ama zamanla gelişimi kendinizde görüyorsunuz. Ve seyahatler farklı iş kollarında bulunmak yolculuk açısından yorucu olabiliyor.

İş Güvenliği Uzmanı Fırat Bozgaç

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İlk ve orta öğretimi İstanbul Kartal'da Cevizli İlköğretim Okulu'nda tamamladıktan sonra lise sınavları ile birlikte ana dil Almanca eğitim veren Kartal Anadolu Lisesi'ni kazandım. Buradaki eğitimim bittiğinde üniversite sınavıyla birlikte 2005 yılında Sakarya Üniversitesi Makine Mühendisliği Lisans bölümüne başladım. Buradaki mezuniyetimin ardından hem iş hayatına giriş yaptım hem de iki bölümde yüksek lisans tamamladım. İlki Mühendislik Yönetimi, ikincisi ise İş Sağlığı Güvenliği üzerine.

Meslek hayatım ise 2010 yılında başladı ve önce 5 aylık kısa bir projede Mekanik Sorumlu olarak çalıştım. Ardına Sakarya Makine Mühendisleri Odası'nda yaklaşık iki senelik bir teknik sorumlu olarak çalıştığım dönem var ki İş Sağlığı Güvenliği alanında çalışmaya bu zaman karar verdim. O dönem bilirkişi ekipleri ile yaptığımız iş kazası değerlendirmelerinde sektörün önde gelen üstatları ile çalışma fırsatı buldum ve çalışmalarımı bu alana yönlendirmeyi düşündüm. 2012 yılında uzmanlık belgesini almamla birlikte İstanbul'da bir grup şirketinin OSGB (Ortak Sağlık Güvenlik Birimi'nde) Sorumlu Müdür olarak çalışmaya başladım. 2014 sonuna kadar burada çalıştıktan sonra 2015 Ocak ayı itibariyle halen yöneticisi olarak çalıştığım Nar OSGB şirketini kurdum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İlk iş günü çoğu kişi için de olacağı gibi çok heyecanlı ve farklı bir gündü. Öncelikle tamamen okulun bittiğinin, bundan sonraki eğitim hayatımın iş hayatı ile birlikte daha da renkleneceğinin farkına varmıştım. İş yaşamına daha erken yaşlarda girdim diyebilirim. Öğrencilik yıllarımda sürekli organizasyonlar yapar ve çalışırdım. Bunun yanında orta öğretim ve lise öğrencilerine özel dersler de verirdim. Hatta ilk iş girişimimi 2009 yılında mühendislik programları eğitimi veren bir şirket kurarak yapmıştık dört arkadaş. Ömrü altı ay olsa da hem hatırı sayılır kazanç hem de ciddi bir tecrübe kazanmıştım. Fakat kendinizden bağımsız başka bir işyerinde üzerinizde ciddi sorumluluklar ve size ait bir masada çalışmanın tatlı heyecanı da bambaşkaydı. Çocukluğumdan beri kendi işimi kurma hayalim olduğundan bu sürecin çok uzun olmayacağını da biliyordum.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Güne erken başlamayı çok severim. Haftanın en az üç günü sabah saat 06.00 gibi güne sporla başlarım. Kalan günlerde ise işe başlamam en geç 08.00'ı bulur. Öncelikle çalışmak bir süreç ve bu süreci eğlenceli hale getirmek sizin elinizde. Tamamen sevdiğiniz bir işi yapamıyor olabilirsiniz ama yaptığınız işi sevimli hale getirmeniz ise gayet mümkün. Öncelikle mail yoluyla halledilmesi gereken bilgisayar odaklı çalışmalarını saat 10:00'a kadar bitirmeye çalışırım. Sonra ise günün programına göre danışmanlık verdiğim firmaları ziyaret eder, satış ve pazarlama organizasyonlarına katılır ve yönetimini sağlarım. 18 kişilik bir ekibim var ve bu ekibin rutin çalışmalarını takip ederek işletmelerde olası sorunların önüne geçmek ve idare açısından zaaf oluşmaması için her günü önceden planlayarak bu plana azami uyacak şekilde hareket etmeye özen gösteririm.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Ekibim benim her şeyim diyebilirim. Çok şanslıyım çünkü birlikte çalışmaktan çok keyif aldığım bir ekibim var ve hepsi sorumluluklarının üst düzey bilincinde işine sıkı sarılan kişilerden kurulu. Şimdilik 18 kişilik bir ekiple hemen hemen her gün bir şekilde iletişim açısından temas edecek şekilde çalışmaya özen gösteririm. Ulaşılması kolay bir yönetici olmaya, açık fikirli ve eleştirilere önem veren biri olmaya çok özen gösteririm. Ekibim işi geliştirmek ve sorumluluk alanlarını yönetmek adına taleplerini düşüncelerini her daim açıklıkla bize iletir. Kayıtsız kalmak en korktuğum şey. Çünkü buradaki insanlarla ailenizdeki bireylerden daha sık görüşüyorsunuz ve bir arada çalışmayı kolaylaştırmak tamamen sizin elinizde. Dış faktörler ne olursa olsun unutmayın ki; mutlu bir çalışma ortamı için öncelik sizin bunu istemenizdir.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

İSG çalışmalarının yanı sıra mühendislik çalışmalarına da çok ara vermiş sayılmam. Aynı zamanda Anadolutest diye mühendislik danışmanlık işlerini yürüten grup içerisinde ikinci bir şirketimiz daha var. Dolayısıyla aldığım yüksek lisans eğitimine de baktığımızda her iki şirketimiz için de aldığım eğitim yaptığım işlerle bağlantılı diyebilirim.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Şu an yaptığım işte beni hatta biz İSG profesyonellerini en çok zorlayan şey ülkemizin İSG sektörüne verdiği değer diyebilirim. Özellikle eğitim seviyesi bizleri sahada iş kazası ve meslek hastalıklarını önlemede yaptığımız çalışmalarda biraz yoruyor. Fakat şartlar ne olursa olsun bizler kişilerin hayatlarını kurtarabilmek adına yılmadan yorulmadan en iyisini yapmaya özen gösteriyoruz.

Çalışırken genelde mutluyumdur ve çalışmaktan keyif alırım. Yaptığınız işi ve ekibinizi seviyorsanız zaten günün çoğu olumlu geçer. Beni iş yaşamımda en mutlu eden olay ise şu an hali hazırda da yürüttüğüm öğretim görevliliği. Bu işi yaparken en mutlu olduğum anlardan biri üniversitede bu mesleği okuyan arkadaşlarla temas edebilmek onlara tecrübelerimi ve teknik bilgilerimi anlatabilmek. Bu konuda bana yol açan Beykoz Üniversitesi ile şuan için Çalışma Yaşamında Risklerin Gözlemlenmesi dersini vermeye devam ediyorum.

Kabin Memuru Umut Özkayaş

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İlkokul üçüncü sınıfa kadar Türkiye’de devlet okulunda okudum. Ailevi sebeplerle çocuk yaşta yurtdışına gitmek durumunda kaldım. Lisenin son yılına kadar tamamen İngilizce eğitim veren bir kolejde okudum. Türkiye’de son bir sene devlet lisesinde okuduktan sonra Kamu Yönetimi Bölümü’nü kazanarak eğitimime devam ettim. Kazandığım bölüme olan ilgim giderek azaldı ve çıkış yolları aramaya başladım. Turizm Bakanlığı’nın Turizm Rehberliği sınavlarını kazanarak turist rehberi oldum. Bir yandan da kamu yönetimi lisansımı tamamladım. Askerlikten sonra üniversitede edindiğim çevreyi kullanarak Marmaris’te yat limanında rehberlik yapmak üzere çalışmaya başladım. Yapılan işlerin sezonluk ve düzensiz olması nedeniyle daha güvenilir işler bakmaya başladım. Bu aşamada havayolu şirketlerine ilgim arttı ve bir havayolu şirketinde işe başladım ve şirket değiştirerek bu meslekte ilerledim. Kabin Memuru olarak çalışma hayatıma devam ediyorum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Kabin Memuru olarak ilk günümü kısaca anlatayım. İşe yeni başladığım için öncelikle tabii ki heyecan evden çıkmadan başlıyor. Tüm ekip servisle toplanırdık o dönemde. Kimseyi tanımıyorum, ekiple tanışık, kendi aralarında arkadaşça ve şakalaşıyor. Başta canım sıkıldı ama sonrasında yavaş yavaş uçuş ekibi de kim olduğumu merak etmeye başladı. Havalimanı yolunu tutarken karşılıklı konuşmalarla stresim azaldı. Uçağa geçmeden önce ekip odasında bazı kontroller için toplandık, ardından uçağa geçtik. Yolcuların gelişiyse heyecanım tekrar arttı, çünkü yeni başladığımı sezdirmemem gerektiğini ve tam olarak ne tür sorunlarla karşılaşacağımı bilmiyordum. Bu küçük heyecanlar aslında korkular. Olayları öngöremediğiniz için korku oluyor. Hatta kimi zaman ellerimin titrediğini hatırlıyorum. Ekip ilk günümde çalıştırmamıştı beni. Neyi nasıl ve ne zaman yapacağımı oturtamadığım için kalabalık yapıyorum gibi hissetmişim. Zaman yine de çabucak akıp gitmişti.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Kabin Memurluğu teferruatlı bir iş. Kişisel görünüm, bakım, üniforma, sertifikalar, geçerli eğitimler ve uçağın gerekli donanımları ve ekipmanları, servis etiketi, uçuşun yapılacağı destinasyonun bilgileri, uçuş ekibinin uyumu ve yolcu ilişkileri gibi konulara sürekli azami dikkat gösterilir. Uçuşa gitmeden önce, tüm üniformanızı giyip, yanınıza almanız gereken evraklar, kartlar ve taşınması zorunlu diğer kişisel eşyalarınızı alıp almadığınızı kontrol ediyorsunuz. Sonrasında her uçuş öncesi yapılan küçük sözlüye hazırlık yaparsınız. Uçuş ekipmanlarının kullanımı, şirket prosedürleri, acil durum vakalarıyla ilgili sorular sorulur, cevap vermeniz beklenir. Aksi halde uyarı alabilirsiniz. Uçuş öncesi uçuşu çalışırsınız. Servis evinizden alır, havalimanı yolunda birkaç meslektaşla sohbet edebilirsiniz. Havalimanında ekip odasına geçersiniz. Uçuş ekibi burada buluşur, uçağın durumu ve mevcut hava durumuyla ilgili en güncel bilgiler verilir. Ekip uçuş öncesi brifingi yapar ve herkesin tüm bilgileri alması sağlanır. Sorulan sorular cevaplanır, ekip üyelerinin sağlık sorunu olup olmadığı kontrol edilir. Buradan havalimanı araçlarıyla uçağa geçilir. Uçak içinde herkes ayrı bir görev gerçekleştirir. Yolcu bilgileri gelir, kısıtlı olan yolcular, bebekler, özel durumlu yolcular gibi. Uçak içi ekipmanlar ve donanımın kullanılabilir olduğu kontrol edilir, aksaklıklar teknik personele bildirilir. Yiyecek ve içecek servis arabaları (trolleyler) teslim alınır. Uçağa güvenlik taraması yapar tüm uçağı kontrol ederiz. Özel durumlu yolcuları, ardından diğer tüm yolcuları uçağa alırız. Uçak kapılarını kapatır ve yolculara güvenlik duyurularını uygulamalı olarak gösteririz. Yolcuların kemerlerini, bebeklerin doğru oturduklarını, elektronik cihazların kullanılıp kullanılmadığı birçok maddeye bakar, kabini kontrol ederiz. Uçak havalanır. Servis arabaları hazırlanır ve servis yapılır. Alçalmaya başladığımızda iniş için kabin ve yolcular hazırlanır. İniş sonrası park yerinde yolcularımızı uğurlar ve yeni yolcularımızı alır, geri döneriz. Kimi zaman bu işlem dört beş kere tekrarlanabilir.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Uçuş ekipleri olan çalışma arkadaşlarımız çok dinamik bir ortamda çalışırlar. Havacılık çok hızlı büyüyen bir sektör ülkemizde, bu nedenle sürekli yeni ekip arkadaşları oluyor. Bir uçuş ekibi altı yedi kişiden oluşuyor. Her uçuş gününde ekipler değişir. Bir çalıştığınız kişiyle haftalarca bir daha çalışmayabilirsiniz ama yaptığınız iş katı standartlara bağlı olduğu için işler aksamaz ve uyumsuzluk fazla yaşanmaz. Hatta sürekli farklı insanlarla ekip olmak motive edici oluyor.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Yaptığım iş lisans eğitimimle hiç bağlantılı değil, yine de eğitim hayatı boyunca öğrendiğim dillerin çalışmamda büyük etkisi oldu.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

En çok zorlayan şey gecikmeler karşısında yolcuların tutumları, kimi uçuşların çok geç veya çok erken saatlerde olması, yaz dönemindeki yoğun çalışma. En memnun eden şey de kış döneminde uçuşların azalmasıyla çalışma günlerinizin ayda 10 güne hatta daha da altına düşmesi. Kış dönemini evinizde geçirirsiniz daha çok.

Kütüphaneci Müge Ayma Kelem

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Marmara Üniversitesi Bilgi ve Belge Yönetimi Bölümü'nden mezun oldum. Öğrencilik hayatım boyunca üniversite bünyesindeki kütüphanelerde, kişi ve özel kurum arşivlerinde yarı zamanlı çalıştım. Bu deneyimlerin ışığında ilk profesyonel işime mezun olmadan üç ay önce Mutfak Sanatları Akademisi Yiyecek İçecek Kütüphanesi'nde başladım. Burada dört yıla yakın çalıştıktan sonra dil becerilerimi geliştirmek için Romanya'da bir sivil toplum kuruluşunda gönüllülük projesine katıldım. Bu edindiğim deneyimler sayesinde hareket alanım genişledi ve meslek hayatıma farklı bir görevle, mülteciler için çalışan bir sivil toplum kuruluşunda devam ettim. Üç yıl sivil toplum deneyiminin ardından mesleğime Robert Koleji Kütüphanesi ile geri döndüm ve halen burada çalışmaktayım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Erkenden kalkıp hazırlandığımı ve sıkı bir kahvaltı yaptığımı hatırlıyorum. Geç kalmamak için erkenden iş yerime varmıştım. Çalışma saatimin başlamasıyla birlikte oryantasyona katıldım, sonra kütüphanedeki görevime başladım. Günümü koleksiyonu tanıyarak, ihtiyaçları tespit ederek ve bir yapılacaklar listesi oluşturarak devam ettim.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Güne maillerimi okumakla başlıyorum. Tamamlanmamış ve bitirilmesi gereken işler varsa onları tamamlıyorum. Haftalara ve günlere bölüştürdüğüm sabit işlerim oluyor, yeni gelen kitapların rafa çıkması için süreçlerinin tamamlanması gibi.

Bu kitapları hazırladıktan sonra okuyuculara hizmet verdiğimiz danışma masasındaki görevim başlıyor. Kitap ödünç verme, süre uzatma ve kütüphaneciye danışılacak her türlü konu için dönüşümlü olarak bu alanda hizmet veriyoruz. Gün içinde belirli aralıklarla iade edilen kitapları yerleştiriyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Kütüphanede beş kişi çalışıyoruz. Bir sorumlu, bir yardımcı yöneticimiz var. Bir arkadaşım kitapların kataloglanmasından ve kütüphanenin açılmasından, bir arkadaşım nadir eserlerden, yabancı dildeki kitaplardan ve gece nöbetinden sorumlu. Ben ise cilde gidecek kitaplardan, süresi geçmiş kitapların iadesi için bilgilendirilmelerinin yapılmasından, kütüphanenin fiziksel düzeninden ve hafta sonu nöbetinden sorumluyum. Sorumlu olduğumuz başlıklar ekip içinde de paylaşılabilir.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Mezun olduğum bölüm kütüphanecilik, arşivcilik, müze yönetimi, belge yönetimi ve bilgi teknolojileri sahalarında eğitim veriyor. Aldığım eğitimin mesleğimle doğrudan bağlantısı olduğu bir işte çalışıyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Okuyucuların arayıp da bulamadıkları ya da tavsiye yoluyla ulaşmak istedikleri basılı ve elektronik kaynakları okuyucularla buluşturmak ve bunun aracısı olmak bu işin en keyif aldığım tarafı. Bununla birlikte güncel yayınları takip etmek ve koleksiyona dahil edebileceklerimizi seçmek, ekip olarak bunları tartışmak keyif aldığım bir diğer yanı.

Zaman zaman teknik sorunlar yaşayabiliyoruz. Bunları kısa sürede çözmek okuyucuları mağdur etmemek için önemli. Bunu da okulda hizmet veren diğer birimlerin desteğiyle kısa sürede çözmeye çalışıyoruz.

Mimar İpek Meriç

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

1967 Ankara doğumluyum. Liseyi TED Ankara Koleji'nde bitirdikten sonra, çok istediğim Mimarlık mesleğinin eğitimini 1985 - 1989 yıllarında, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Mimarlık Bölümü'nde aldım. Mezun olduktan sonra iç mimarlık konusu da ilgimi çektiğinden Bilkent Üniversitesi İç Mimarlık bölümünde yüksek lisans eğitimi alırken, asistanlık görevini de yerine getirdim. Asistanlık süreci bana, daha çok uygulama alanında mutlu olabileceğime dair ipucu verdi ve akademisyenlik yerine mesleğimin uygulama tarafında yer almak üzere akademik hayattan ayrıldım.

Eğitimim sırasında, işin teorisi dışında pratiğini de öğrenme arzumu yüzünden, öğrencilik süresince tamamlamak zorunda olduğumuz stajlarımız dışında da bazı mimarlık ofislerinde tam zamanlı / yarı zamanlı görev yaptım. Şunu mutlaka söylemeliyim ki seçeceğiniz mesleğimize olan merakınız ve ilginiz her zaman sizi öğrenmeye ve gelişmeye açık tutar. İş hayatına geçtiğinizde bu mutlaka size yarar sağlayacak bir konudur.

Mezuniyet sonrası şantiye, ofis ve mağazacılık deneyimlerim oldu. 2 yıl kadar Rusya'da bir Türk firmasında projeler koordinatörü olarak çalıştım. Türkiye'ye döndüğümde Antalya'ya yerleştim ve uluslararası kredilendirilmiş bir hastane projesinde proje müdür yardımcısı olarak görev aldım. Proje bitiminde Antalya'nın malzeme ve projelendirme konusunda görmüş olduğum eksikliklerinden dolayı 2000 senesinde kendi işimi kurdum ve ofisimi açtım. O zamandan bu zamana çeşitli yurtiçi yurtdışı projelerde, otel renovasyonlarında, ofis, ev, sağlık yapıları, kafe - restoran projelerinde, iç mimari ağırlıklı olarak projelendirme, danışmanlık ve anahtar teslim uygulama konularında aktif olarak "Attelia Tasarım" olarak hizmet vermekteyim.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İlk iş günüm diyebileceğim gün, staj mecburiyetimizin olmadığı bir dönemde çalıştığım bir mimarlık bürosuydu. Piyasada ismi oldukça bilinen, kıymetli ve şimdi rahmetli olan bir mimar duayenin bürosuydu. İlk defa bir mimarlık bürosunda bulunuyordum ve ortam beni adeta büyülemişti. Bilgisayar destekli çizime henüz uzak olunan o dönemde, herkes çizim masalarında, önlerinde aydınlar kağıtlar ve rapido kalemlerle çizim yapıyorlardı. Yaklaşık altı - yedi kişilik bir ofisti. Birinci sınıfın birinci dönemini bitirmiş bir öğrenci olarak bir yandan da ne yapacağım konusunda da oldukça ürkmüştüm. İmdadıma üçüncü sınıf öğrencisi bir arkadaş yetişti. Herkesi bana tanıttı. Sonradan şef mimar olduğunu öğrendiğim bir kişi bana o dönemde çalıştıkları bir çarşı projesi olduğunu anlattıktan sonra, benim de oranın işaret levhalarını çizmemi söyledi. Hayatında ilk defa aydınlar ve rapidoyla tanışan ben, panikten inanılmaz ter dökmüştüm. Üçüncü sınıf arkadaş bana teker teker sanki biliyormuşum gibi, beni kırmadan neler yapmam gerektiğini anlattı. Orada geçirdiğim 15 günün sonunda, henüz çizim yapmayı öğrenmemiş arkadaşlarımla yanında, teknik çizimi öğrenmiş, Almanya'daki fuardan bavullarla katalog getiren rahmetli mimar Sezar Aygen sayesinde o zamanlar henüz Türkiye'de olmayan, daha sonra çok işime yaracak bir sürü malzemeyi tanımış bir şekilde okuluma dönmüştüm. Beni en çok etkileyen de ay sonunda beni yanına çağırarak, en beyefendi tavrıyla, yaptığın çalışmalar için teşekkür ederiz diyerek, elime uzattığı zarf olmuştu. İçinde ilk maaşım duruyordu ve bana para vermeleri ile ilgili hiçbir talebim olamayacağına rağmen, beni teşvik etmek için verdiği o para hayatımda kazanmaktan en mutlu olduğum, dışarı çıktığımda cebimde en gururla yürüdüğüm paradır.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Son altı yıldır evden çalışmaya başladığım için ana iş yerim evdeki ofisim olmakla birlikte, elimdeki işlere göre yapmakta olduğum otel, ev veya ofis de benim iş yerim olabiliyor. Genel olarak bir gün önceden bir gün sonrasının programını yapıyorum. Bilgisayar başında yapmam gereken işler varsa önce onları tamamlıyorum sonra şantiyemiz varsa orayı kontrole gidiyorum. Ya da o günü şantiye dışındaki işlere ayırırsam (malzeme seçimi, imalat kontrolü vs.) bu işlerimi tamamlıyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Ekibim iş yoğunluğuma göre değişiyor. Şantiye uygulamalarında genelde mimar ve iç mimar arkadaşlarım ekibimde yer alıyor. Projeleri ben kendim tasarlıyorum. Çizim aşamalarında yardım alıyorum yoğunluğa göre.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Aldığım eğitime uygun iş yapmaktayım. İç mimari ağırlıklı olarak çalışıyorum. Mimarlık eğitimi de iç mimarlık yapabilmemize olanak sağlamaktadır.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

En mutlu eden şey, bomboş ya da eski bir mekândan yepyeni bir dünya yaratma keyfi. Boş mekâna baktığımda kafamda bitmiş halini görüp onu yaratmak ve sonunda işverenin başta tam olarak anlayamamış ve kafasında canlandıramamış olduğu ortamı görünce mutlu olduğunu görmek.

Zorlayan şeyse, ara kademe yetişmiş eleman olmamasından dolayı ustalar ya da işçilerle doğru iletişimleri kurmakta zorlanmak. Bununla beraber mimarlık – iç mimarlık eğitimleri alan öğrencilerin okullarda aldıkları eğitimlerin yeterli olduğunu düşünerek kendilerini geliştirmeye çalışmamaları ve mezun olduklarında bunun sıkıntısını hem kendilerinin hem işverenlerinin yaşamaması.

Mühendis Ayça Naz Kocabaş

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Uludağ Üniversitesi Elektronik Mühendisliği mezunuyum. Bugüne kadar Proje Mühendisi, Müşteri Teknik Destek Uzmanı ve Ürün Sorumlusu gibi pozisyonlarında deneyim kazandım. Yazaki, Tofaş ve Vestel gibi büyük fabrikalarda çalışma imkanı buldum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İlk iş günümde oldukça heyecanlıyım. İş hayatında beni nelerin beklediği, bundan sonra nasıl bir hayatımın olacağı konusunda merak içerisindeydim. Bence ilk iş gününde yöneticilerinizin ve beraber çalışacağınız ekip arkadaşlarınızın üzerinde bırakacağınız ilk intiba çok önemli. Kendimi öğrenmeye oldukça hevesli ve iyi bir gözlemci olarak nitelendirebilirdim. O gün genel olarak çevremi gözlemlemeye çalıştım. Hiç bilmediğim bir dünyanın içine girmiştik. Her şirketin kendine ait bir kültürü vardır, ister istemez siz de bu kültüre ayak uydurursunuz. Proje mühendisliği departmanında diğer bölümlerle insan ilişkilerinin çok önemli olduğunu keşfetmiştim. Bu sebeple herkesle iyi iletişim kurmaya ve süreç takiplerini iyi yapmaya çabaladım. Oldukça sevdiğim bir iş deneyimi oldu benim için.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Şu anki mevcut görevim Ürün Sorumlusu. Sorumlusu olduğum ürün grupları ise küçük ev aletleri ve IOT projeler. Bu ürün grupları için ürün araştırmalarının yapılması, teknolojideki son gelişmelerin takip edilmesi konularında Çin ile oldukça fazla çalışıyoruz. Saat farkı dolayısıyla bizde sabah saatleri onlarda öğleden sonraya tekabül ediyor. Bu durumda onların mesai saatleri bitmeden sağlıklı iletişim kurabilmek adına sabah saatlerimi Çin’li üreticilerimiz ve teknoloji firmalarıyla iletişim kurarak geçiriyorum.

Öğleden sonra ise aldığım ürün tekliflerini inceleyerek bu teklifleri yerli piyasada araştırarak ve gereken durumlarda pazarlama birimlerimizle toplantılar yapıp ürün sunumları yaparak geçiriyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Üç kişilik küçük bir ekibimiz var. Sadece küçük ev aletleri ve IOT projelerin ürün yönetimi bizim sorumluluğumuzda. Ekibimizin görev tanımını kısaca aşağıdaki gibi özetleyebiliriz.

- Dış tedarik ürün taleplerinin koordine edilmesi,
- Talep edilen ürünler için yurtiçi ve yurtdışı tedarikçilerden araştırma yapıp uygun ürün opsiyonlarının belirlenmesi,
- Karar verilen ürünlerin projelerinin başlatılması ve proje sürecinin yönetilmesi,
- Belirlenen ürünlerin testlerinin yaptırılması, üretim hazırlıklarının koordinasyonu ve devreye alınmasının sağlanması,
- Pazarlama Çin ofis ve Teknik Müdürlük arasında koordinasyonun sağlanması.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Elektronik Mühendisliği okuyarak önünüze bir çok kapı açabilirsiniz. Bunlar yazılım, tasarım, ürün yöneticiliği, üretim kalite, bakım, satış. Bu birimlerin sayısını arttırabiliriz.

Aslında bölümü bitirdikten sonra yönelmek istediğiniz alan tamamen size bağlı. Yazılım yazmaktan hoşlanıyorsanız iyi bir yazılımcı, hardware / devre tasarımı yapmaktan hoşlanıyorsanız tasarımcı, insan ilişkilerinizin ve pazarlama yeteneklerinizin kuvvetli olduğunu düşünüyorsanız satışı veya projeci olabilirsiniz.

Benim mevcut görevim teknolojinin son trendlerini takip etmek, Vestel'in bu trendlere uymasını sağlayacak yeni ürün gamını belirlemek, ürünler arasında benchmark araştırması yapmak ve proje takibi için çok iyi bir süreç yönetimi yapmayı gerektiriyor. Okulda öğrenmiş olduğum teknolojik bakış açısı, analitik düşünebilme yeteneği ve disiplinin bu görevimi yerine getirmemde oldukça faydalı olduğunu söyleyebilirim.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Mevcut işimde beni en çok mutlu eden şey emeklerimin sonuçlarını elle tutulabilir bir şekilde görmek. Bunu açıklamak gerekirse yeni bir ürünün proje sürecinin tamamlandığı ve lansmanının yapıldığını gördüğümde emeklerimin karşılığını aldığımı ve faydalı bir iş yaptığımı hissediyorum.

En zorlayan şey olarak da zaman zaman yetişmesi gereken projelerde yaşadığım stresi söyleyebilirim. Ancak bu stresi yaşadktan sonra sonuçlarını göreceğimizi bildiğim için bu stresli dönemleri daha kolay atlatabiliyorum.

Meslek seçimi yapacak herkese tavsiyem kendi yeteneklerine uygun, mutlu olacağı meslekleri seçmeleri. Siz ne kadar mutluyunuz sonuçlar o kadar güzel olur.

Mühendis Dr. Başar Gider

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Lise eğitimimi İzmir Bornova Anadolu Lisesinde tamamladım. Ardından Boğaziçi Üniversitesi'nde Kimya Bölümü'nden mezun oldum. Bursla Amerika'da UMASS ve Almanya'da RWTH üniversitelerinde Kimya Doktora Programı'nı tamamladım. Ardından Almanya'da yönetim danışmanlığı sektöründe işe başladım. Kimya sektörü başta olmak üzere işletmelerin gelişim konuları üzerine sektörlere danışmanlık şirketlerinde çalışarak danışmanlık projeleri yaptım. Ayrıca bir süre de bir danışmanlık firmasının Türkiye sorumlusuydum. Bir süredir danışmanlıktan ayrıldım ve Almanya bazlı global kimya firması Henkel'de strateji bölümünde yöneticilik yapıyorum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İlk iş günümle ilgili hatırladığım girdiğim şirketin merkezine trenle seyahat ederek IT eğitimi aldığımıdır.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Strateji ekibi bizim bağlı olduğumuz tutkal kısmının küresel pazarlardaki stratejilerini yönetiyor. Biz inşaat tutkallarını satıyoruz ve dünyanın birçok yerinde faaliyetlerimiz var. Bunun dışında şirket satın alma, entegrasyon ve organik büyüme ile ilgili konular bizim bölümün iş tanımlarına giriyor.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Kimya doktorası ürünleri ve sektörü anlamak açısından elbette faydalı. Fakat işimin temelinde işletme ile ilgili prensipler yatıyor. O açıdan çok alakalı olduğunu söyleyemeyeceğim.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Strateji, şirketlerin izledikleri yolu belirleyen bölüm. Veriler ışığında yol almanız için analiz yeteneğinizin ve işletme bilgilerinizin kuvvetli olması, ayrıca insanlarla bu çizdiğiniz yolu beraber yürümeniz gerekiyor. Şirket satın alma gibi oldukça riskli ama bir o kadar da heyecanlı bir iş olması ve de yeteneklerime, önceki kariyerime uyumlu bir liderlik pozisyonu olması beni mutlu ediyor. Daha da ötesinde teknolojik gelişmelerin sektörde uygulamaları ile sürdürülebilirlik hem şirket hem de benim için son derece ilginç konular. Yeteneklerime uygun, kendimi geliştirebileceğim ve dünyamızın problemleri ile ilgili bir iş olması beni mutlu ediyor. Dünyanın içinde bulunduğu kriz elbette herkes gibi beni de endişelendiriyor. Umarım kriz kontrol altına alındığında daha sürdürülebilir bir hayat yolunda adımlar atmak için bir uyarı olur ve bu yolda ciddi adımlar atılır.

Mühendis Berat Yiğit

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Eğitim hayatımın tamamını İzmir’ deydım ve bir EÇEV bursiyeriydim. Lise eğitimimi Tire Kutsan Anadolu Lisesi’nde tamamladıktan sonra Dokuz Eylül Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü’nü kazandım. 2017 yılında mezun oldum ve mezun olduktan sonra İstanbul’da LC Waikiki şirketinin genel merkezinde International Store Merchandiser olarak çalışmaya başladım ve şu anda burada çalışmaya devam etmekteyim. Yurt dışı ayağındayım ve sorumlu olduğun ürün grubunda Romanya, Moldova, Polonya ve Yunanistan ülkelerine dair süreçleri yönetmekteyim.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Kariyerimin ilk iş günü dürüst olmak gerekirse hayatımda en çok heyecanlandığım günlerden biriydi. Yeni mezun olmak ve ilk defa tam anlamıyla bir işi tüm sorumluluğuyla alacak olmak hem korkutucu hem de heyecan vericiydi. Ancak ekibimin sıcak kanlı karşılaması heyecanımın azalmasını sağlamıştı ve adaptasyonumu kolaylaştırmıştı.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

İş yerinde bir tam günüm şöyle geçmekte; sabah masama oturduğumda ilk yaptığım şey gün içinde kullanacağım raporları güncellemek oluyor. Sonrasında mailleri okuyup cevaplıyorum ve günlük yapacağım işleri önem ve aciliyetine göre listelerek günlük çalışma planımı oluşturuyorum.

Dört farklı ülke sorumluluğum olduğu için operasyonel anlamda işleri yönetmek için her gün farklı bir iş planı yapmam gerekiyor.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Şu anda çalıştığım ekip dokuz kişiden oluşuyor ve her birimizin farklı ülke sorumlulukları bulunmakta. Sorumlu olduğumuz ülkeler özelinde operasyonel süreçlerin yönetimi ve ülkeler için farklı ürün koleksiyonlarının hazırlanması ile ilgileniyoruz her birimiz. Bu ülkelere ürün gönderimi, fiyatlaması, indirim ve kampanya yönetimi başlıca görevlerimiz.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Şu anda yaptığım iş okuduğum bölüm ile çok bağlantılı çünkü endüstri mühendisliğinde birden fazla iş sürecinin yönetimi ve optimizasyonu söz konusu. Çalıştığım departmanda her ülke özelinde gelen farklı taleplerin karşılanması, indirim ve kampanyaların yapılması, satış tahminleri ve veri analizi çok yoğun bir şekilde bulunmakta bu nedenle okuduğum bölüm ile bağlantılı bir işte çalışıyorum diyebilirim.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

En mutlu eden şey sürekli bir yenilik ve trend takibi yapmak ve yeni koleksiyonlar oluşturmak ve projeler yapabilmek diyebilirim. En zorlayan şey ise her ülkenin farklı giyim alışkanlıkları ve kampanya anlayışlarının olması ve bunların ayrı ayrı yönetilmesi ancak zorlamasına rağmen yine de severek yaptığım bir iş bu sayede farklı kültürleri keşfedebiliyorum.

Mühendis Bilge Ece Ünveren

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Uludağ Üniversitesi Ziraat Fakültesi Bitki Koruma Bölümü'nden mezunum. Bireysel hobilerimizin hayatın anlamını öğrenmemizde destek olduğunu ve uzmanlık kazanarak yapacağımız işlerin ise bizi zorlayan, bununla beraber geliştiren araçlar olduğunu düşünürüm hep. Ziraat Mühendisliği Bitki Koruma Bölümü'nü seçerken yeşil ile bir arada olma hevesim haricinde ders içeriklerini inceleyerek bir seçim yapmam gerektiğinin bilincindeydim. İnsanın bir ömür sürdürmek isteyeceği uzmanlığı için çabalaması, araştırmaya olan hevesinin bitmemesi gerekiyor meslek seçimi yaparken. En önemlisi de "Ben seçtiğim bu mesleği gerçekten yapabilir miyim?" sorusuna özellikle kafa yormanız şart.

Pek çok meslek grubundan ziyade neden Ziraat Mühendisliği seçtim?

Anadolu Lisesi mezunuyum. Dedem çiftçilik ile uğraşıyordu, ben ise fazlaca toprak ve böceklere karşı ilgi duyuyordum. Bu meslek seçimim için geçerli bir sebep değildi tabii ki. Pek çoğumuz hayal ettiği hayat için doktor, mühendis, mimar vb. başlıca meslek gruplarına yöneliyoruz. Öğretmenlerimiz ve ailemiz bizleri çeşitli mesleklere yönlendiriyorlar ancak sizler araştırmalısınız. Ben doktor, öğretmen veya yapamayacağımı düşündüğüm bir mühendislik seçmek istemedim. Kendimi verimli hissedeceğim ve gelecekte hayaller kurabileceğim bir mesleği tercih etmeye öncelik verdim. Ardında da bu bölümde hangi dersler, hangi içerikler var bunları araştırdım. İnanın bölümde böceklerden nefret eden arkadaşlarımdan derslerde ne kadar zorlandığını gördüm.

Ziraat Mühendisliği, Bitki Koruma, Bahçe Bitkileri, Su Ürünleri Mühendisliği, Tarım Ekonomisi, Tarım Makinaları ve Teknolojileri Mühendisliği, Tarla Bitkileri, Toprak Bilimi ve Bitki Besleme, Zootekni gibi bölümleri içinde barındırıyor. Bu sebeple ziraat mühendislerinin çalışma alanlarının oldukça geniş olduğunu söyleyebilirim. Besinin ve beslenmenin gereklilik olduğunu düşünürsek hiç sonu gelmeyecek ve her zaman yeni şeyler öğrenmeye aç olacağınız bir meslek olduğuna emin olabilirsiniz. Ziraat Mühendisliği, pozitif bilimlerle canlıların davranışlarını, yönelimlerini analiz ettiğiniz ve neden - sonuç ilişkisi kurmayı öğrendiğiniz bir meslektir. Örneğin; bitkilerde zararlı bir böceğin fizyolojik olarak gelişim evrelerini bilmezseniz, böceğin hangi döneminde bitkiye nasıl zarar vereceğini bilemez ve önlemlerini alamazsınız. Okuduğunuz meslek, karşılaştığınız her insan ve yaşadığınız şehir hayatınıza yön verecek. Kendinizi iyi hissedeceğiniz meslekler için araştırmalar yapın!

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

35 yıllık bir vakıf olan, Cevdet İnci Eğitim Vakfı'nda Eğitim Projeleri ve Zirai Faaliyetlerden Sorumlu olarak görev yapmaktayım. İsmim Değişim Mühendisi olarak geçiyor. Bulduğum ekip içerisinde 15 kişi farklı görevler ile yer alıyor.

Ekibimiz kısaca; Bir yönetimimizden sorumlu Simyacı'mız, bir mali işlerimizden sorumlu uzman Hazineci'miz, bir kurumsal iletişimimizden sorumlu İletişim Sihirbazımız, bir akademimizden sorumlu uzman Değişim Mimarı'mız, iki gezici kütüphanemizden sorumlu Kaptan'mız, bir orkestramızdan sorumlu Notaların Sihirbazı'mız ve yine orkestramıza destek altı öğretimiz ile arazideki bahçelerimizde destek olan ekip arkadaşımız ve ben Değişim Mühendisi olarak çalışmaktayız.

Eğitime dair pek çok projeye destek olmanın yanı sıra, yaptığımız projelere finansal destek sağlayabildiğimiz zirai faaliyetlerin yürütülmesinde de rol alıyorum. Belirli aralıklarla Aydın'da bulunan arazilere ziyaretler yapıyor, yetiştirdiğimiz ürünler için bitkilerin durumunu inceliyorum. İyi tarım uygulamaları yürüttüğümüz arazide bizimle çalışan bir arkadaşımız var. Kendisi sürekli orada kalıyor ve arazide mevsimsel yapmamız gereken budama, sulama, ilaçlama ve gübreleme işlemlerimizi takvimimize uygun olarak takip ediyor.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Araziye gittiğimde bir günüm; zeytin, portakal, erik, nar ağaçlarının bulunduğu bahçeleri gezerek ve genel gelişimlerini yakından izleyerek geçiyor. Yaptığım ziyaret sırasında mevsimsel hastalıkların ve zararlıların tespitlerini yaparken bitkilerden örnekler topluyorum. Ardından arazide çalışan ekip arkadaşım ile gözlemlediğimiz ve laboratuvar ortamında yaptırdığımız toprak, su, yaprak analizleri ışığındaki bilgilerimizi birleştirip bitkinin ihtiyacı olan işlemlerimizi sıraya alarak yürütüyoruz.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Hem zirai anlamda kendimi donatırken hem de eğitim projelerinde yer aldığım bir organizasyonda olmak bana keyif veriyor. Çok yönlü gelişim sağlıyor ve pek çok sorumluluğu bir arada yürütürken korkmaksızın yeni şeyler öğreniyorum. Şu an yaptığım işin eğitimim ile örtüşüyor olduğunu ve eğitimim haricinde yapmak istediğim her şey ile örtüştüğünü de belirtebilirim. Umarım sizler de hayalinizdeki işlerinize seçeceğiniz meslekleriniz ile ulaşabilirsiniz.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Beni yaptığım işte en çok mutlu eden iki şey var. Biri arazide gezerken inceleme şansı bulduğum yıllardır toprağa kök salmış heybetli ağaçlar ve onların gelişimi. Bir diğer mutlu olduğum konu ise eğitim projelerini yürütürken kendilerini keşfetmesi için ilham olduğumuz çocukların yüzleri.

Beni en çok zorlayan şey ise aniden alınması gereken bir aksiyon için yapabileceğimi bilmeme karşın fazlaca stresli olmam. Ancak düşününce bazen insanın temkinli ve yeterli miktarda stresli olması mucize niteliğinde işler yapmasına da neden olmuyor değil.

Mühendis Cengiz Bulut

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İzmir Övgü Terzibaşoğlu Anadolu Lisesi'nden mezun olduktan sonra Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi'nde Makine Mühendisliği eğitimi aldım. Üniversite eğitimimin üçüncü yılında okula ara verip İstanbul / Kadıköy merkezli bir yayınevinde editör olarak çalışmaya başladım. Bir yıllık yayıncılık macerasının ardından üniversiteye geri dönüp mezun oldum ve İstanbul'da bir SAP danışmanlık firmasında yazılım geliştirici olarak iş hayatıma başladım. SAP, firmaların kurumsal kaynak planlama ihtiyaçlarını gideren Hoffenheim merkezli bir yazılım firmasının aynı adı taşıyan ürünü. Yazılımın kapsamının büyüklüğü zamanla kendi içinde danışmanlık hizmeti ihtiyacı doğurmuş. Ben için bu tarafında yer alıyorum. SAP sistemi içerisinde bir kodlama dili olan ABAP dilini kullanarak yazılım geliştiriyorum. İşimin tam kelime karşılığının "ABAP Developer" olduğunu söyleyebiliriz.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İlk iş günüm oryantasyon; ofis tanıtımı, iş arkadaşlarımla tanışma ve alanım üzerine eğitimle geçti. Hiç bilmediğim bir iş üzerine hiç bilmediğim bir alanda çalışacağım için ise epey kafa karışıklığı ile geçtiğini söyleyebilirim. İşe girdiğim gün kod yazmak ve program geliştirmek üzere işe alındığımı bilmiyordum. Doğrusu daha önce tek bir satır kod yazmamıştım ve önüme bir bilgisayar koyup ileride rahatlıkla yapıyor olmam gereken ürünlerden örnekler koyduklarında yaşadığım şoku tahmin edersiniz.

O gün için her şey fazlasıyla muğlaktı. Yaptığım işin doğasında bu muğlaklığın olduğunu da zamanla öğrenecektim. Dört yıldır bu işi yapıyorum ve hâlâ iş hakkında bilmediğim birçok şeyle karşılaşıyorum.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Bu iş göre değişken bir soru. Müşteriye yerinde destek verdiğim birçok günüm oluyor. Adana'da bir fabrika da olabiliyor, Maslak'ta bir plaza da. Müşterilerde geçen günlerim eğer bir proje kapsamında gitmediysem destek talepleri ve acil çözüm arayışları içinde stres katsayısı yüksek bir şekilde geçiyor. Proje kapsamında gittiğim müşterilerde ise toplantılar, alınan kararlar ve bunların uygulanması ile geçtiğini söyleyebilirim. Haftanın müşteriye planlı olmadığı günlerinde ise ofise gidiyorum. Ofiste geçen günlerimde müşterilere uzaktan destek sağlayıp kalan vakitlerimde AR-GE çalışmalarına katılıyorum. Şirket olarak SAP ekosistemi içerisinde yeni ürünler geliştiriyoruz ve bu projelerin içerisinde kod geliştirici olarak bulunuyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Üniversiteden mezun olduktan sonra girdiğim ilk iş ve firma olan Kuzgun Danışmanlık isimli SAP danışmanlık firmasında dört yıldır çalışıyorum. SAP, çeşitli modüllerden oluşan bir yazılım ve bu modüllerin danışmanlığını gerçekleştirmek için yazılım bilgisinin yanında modül başlığı konusunda da uzmanlaşmak gerekiyor. Çalıştığım firma 16 kişiden oluşuyor ve bu kişilerin sekizi FI Danışmanı sıfatıyla çalışıyor. SAP'nin FI modülü "muhasabe modülü" anlamına geliyor ve bu işi yapan arkadaşların muhasabe ve finans gibi konularda bilgili olmaları bekleniyor. Bu sebeple "satış ve dağıtım", "malzeme yönetimi", "üretim" gibi çeşitli SAP modüllerinin danışmanları sadece bu konularda uzmanlaşmış oluyorlar ve kendi uzmanlık alanlarıncı danışmanlık sunuyorlar.

Şirketimizde çalışan 15 kişinin görev dağılımları şu şekilde:

Bir Genel Müdür, Şirket Kurucusu, SAP FI Danışmanı
Bir Satış ve Pazarlama Müdürü
İki İdari Birim
Yedi SAP FI Danışmanı
Üç SAP ABAP Danışmanı
Bir SAP CO Danışmanı (maliyet muhasebesi)

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Şu an yaptığım işin eğitimimle kesinlikle bir ilgisi yok. Eğitimimin bana bir miktar mühendis gibi düşünme kabiliyeti vermeyi başardığı kabulüyle konuşursak belki buradan biraz yakınlaşabiliriz fakat şu an kod yazarak hayatımı kazanıyorum ve bu işe girene kadar kodlamaya dair herhangi bir şey bilmiyordum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Müşteride olduğum ve stresin hat safhada olduğu anları seviyorum. Böyle anlarda sakin kalıp soğukkanlı kararlar almayı başardığım her seferinde müthiş keyifli hissediyorum. Ofiste kalıp Ar-Ge işlerine ağırlık verdiğim zamanların yerine müşteriye gidip sert bir probleme dalmayı tercih ederim. Sahada olmak iyi.

Ayrıca seyahate çok açık bir meslek. Yurtiçi ve yurtdışı seyahat olanağı bazen sadece hafta sonları evine uğrayabildiğin bir takvime dönebiliyor olsa da işin seyahat tarafından hayli keyif alıyorum. Bu işe dair mutsuz olduğum anlar ise sanırım belirsizliğin çok olduğu anlar. Bir projede departmanlar birbirleriyle yeterince iletişim halinde olamıyorsa belirsizlikler gittikçe büyüyebiliyor, işin içinde bunca stres varken eklenen belirsizlikler büyük can sıkabiliyor.

Mühendis Eda Eroğlu

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Sekiz yıllık kesintisiz eğitimle mezun olan ilk dönemlerden biriyim. İlköğretimimi kısmen başarılı bir öğrenci olarak geçirdim. 2006 Ankara Kalaba Lisesi mezunuyum. Liseye girerken o dönem popüler olan, dört yıllık eğitim veren Anadolu ve Süper Liseler yerine iyi bir düz lise seçmiştim ki arta kalan bir yılda da profesyonel bir şekilde dersane eğitimi ile devam etmeyi planlamıştım. Lise hayatım her genç gibi çalkantılı geçerken, ilk bir yıl notlarım düşmüş, ipin ucunu kaçırmıştım. Bununla beraber yine de Fen bölümünü seçmiştim. Lise 2’de semtimizde bulunan bir dershaneye başladım, sonraki yıl da, Türkiye dereceleri çıkaran bir dershanenin merkez şubesine. Lise sonda sınava hazırlanırken, dershanenin kendi öğrencilerine yönelik hazırladığı bir denemede ÖSS barajını geçememişim! Benim için büyük bir yıkımdı. İlk ve orta öğretimimde kilit noktalarda başarılı bir öğrenciydim ve lisede benden çok daha iyi öğrenim gören Anadolu ve Fen Lisesi’nde okuyan arkadaşlara göre oldukça eksiktim vardı. Sonra derin bir nefes aldım ve karar verdim. Yapacak mıydım, yapmayacak mıydım? İbre aksiyon alma yönüne döndü. Türkiye’de kayda değer bir üniversitede iyi bir eğitim alacaktım. Ama bunun yolu ilk 15.000’e girmekti. Önce işe denemelerden aldığım sonuçlara bakarak konu eksikliklerimi tespit etmek oldu. Sonra bunlarla ilgili bireysel çalışma ve etütlerle destekledim. Amaç mümkün olan kısa zamanda eksiksiz bir şekilde tüm konuları bitirmektir. O dönem ÖSS sınavında sadece MAT1, TURI, SOSI, FENI konuları vardı. 2006 Yılı’nın Ocak ayında dönemin ÖSYM Başkanı açıklama yaptı. Müjde! Bu yaz gireceğiniz sınavda, MAT2 ve FEN2 var. Bunun ne demek olduğunu biliyorsunuz, anlatmama gerek yok. Başladık organik, türev, integral derken, yapıyıymuş. Hayatımın bu döneminde görece olarak daha zor bir konu ile uğraşırken diğerlerinin otomatik öğrenildiğini gördüm. Bu anadili Türkçe olan birinin Fransızca’yı İngilizceden olarak öğrenmesi gibi. Deneyin, zevkli oluyor. Yıl bitti ve ben sınava girdim, sonuç: 36.000. Ham puanımın fena olmamasına rağmen okul puanım çok düşük olduğu için (69) beni toplam puan sıralamasında geri atmıştı. Bu arada biliyorsunuz ÖSS veya siz her ne diyorsanız bu sınav puan değil, sıralama sınavıdır. Ben hazırlandığım dönem, Tıp istemeye başlamıştım çünkü bilimsel çalışmalar ve laboratuvar bana çok çekici geliyordu, üzerine organik kimya aşığıydım. Derken ben yedi tane tıp fakültesi tercihi yapıp vermişim, yani ölü tercihti benim için. Tercih yaptıktan sonra eve gelip ders programı yapmaya başladığım gün hep benimledir L Sonraki sene ise dershanemi değiştirip yine Türkiye çapında bir dershanenin merkez şubesine girmiştim ama burada bu sefer derece sınıfı içindeydim. Artık, fikrim olmayan konu kalmamıştı. Bu seferki savaş, doğru ve hızlı okuma, özel soruları çözme ve en önemlisi kendine inanma üzerinedir. Benim için sonucusu çok zordu ama rehberlik öğretmenlerimizin takviyesi ile bir noktaya gelmişim. 2007’de sınav tekrar geldi, daha emin bir şekilde girdim fakat bu sefer de sonuç 20.000. Yine tam olarak istediğimi elde edememişim, 5.000 kişilik açığı vardı. Bu sefer de gerçekten Tıp isteyip istemediğimi sorguladım. İsteğim tıbbi temelli bir eğitim miydi yoksa sadece laboratuvar ve araştırma seviyorum diye mi istiyordum. Ben insanlarla temas etmekten mi hoşlanıyordum kapalı kapılar ardında bilim için çalışmak mı? İkincisi ağır geldi ve ikinci meslek tercihim olan Gıda Mühendisliği Fakültelerini araştırmaya başladım. ODTÜ, Hacettepe, İTÜ, Ankara, Ege, sıralama böyleydi. Ankaralıydım ve ailemden uzaktan tek başıma hayatta kalmayı deneyimlemeyi çok istiyordum o yüzden Ankara Üniversiteleri elendi. İTÜ ve Ege arasındaki sıralamada ise Ege Üniversitesi 14 adet laboratuvarına ek yaklaşık beş - altı adet pilot tesisi ile tam benim aradığım düzeyde bir altyapıya sahipti ve İzmir’di. O yüzden o dönem puanım girdiğim üniversite ve bölümün oldukça üzerinde kalmasına rağmen ailemden gizli bir şekilde sıralamayı, Ege ve diğerleri olarak devam ettirip, hayalimdeki şehre, sevdiğim alanda eğitim almak için yola çıktım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İlk işim bilinen bir perakende zincirine üretim yapan bir firmada ürün yöneticisi olarak başladı. Hammadde, ambalajının girişi, ürünün işlenmesi, üretim planlama, depolama, sevkiyat kalite kontrol ve müşteri deneyimine kadar giden uzun bir yolda üniversite deneyimlerim canlı olduğu için çok heyecanlıydım. İşimin ilk günü oldukça heyecanlıydım neyi hangi sıralama ile yapacağımı bilmiyordum ve yanlış yapmaktan çekiniyordum. Herhangi bir oryantasyon için kendi kendime işe ürünleri tanımaya başlamalıyım deyip, ürün ambalajlarından içerikleri okuyarak başlamıştım.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Güne sevkiyat planlamalarını kontrol ederek başlıyorum. Hammadde, ambalaj ve yardımcı ekipman kontrolünü satın almadan kontrol ettikten sonra, üretim planlama ile üç günlük üretim planını gözden geçiriyorum. Bir önceki günün fiziksel, kimyasal ve mikrobiyolojik analiz sonuçlarını gözden geçirip, bir sapma olması durumunda ürünü daha detaylı analiz için tekrar laboratuvara yönlendiriyorum. Çalıştığımız müşterinin yeni ürün ihtiyaçlarını belirleyip buna uygun şekilde ürün denemeleri yaparak müşteriye ulaştırıyorum. Ambalaj Ar-Ge'si yapıyorum. Çalışanların sağlık ve güvenlik kurallarına uyduğundan emin olup hijyen kontrollerini yapıyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Bu plandaki ekip arkadaşlarım, satın alma sorumlusu, üretim müdürü, kalite kontrol sorumlusu, satış yöneticisi, genel müdür, fabrika müdür, iş güvenliği uzmanı, işyeri hekimi, üretim personeli.

Satın Alma Sorumlusu: Hammadde, ambalaj, yardımcı ekipman, temizlik malzemesi, makine vb. her konuda teklif toplayan, satın alma sürecini yürüten ve sonlandıran kişi.

Üretim Müdürü: Elindeki reçeteye uygun üretim yapılmasını sağlayan, ekipleri ve üretim sahasını yöneten, numune alımı, ambalaj uygunluğu vb. özellikleri sürekli kontrol eden, kalite güvence birimi ile koordineli çalışan Gıda Mühendisi.

Kalite Kontrol Sorumlusu: Saat başı alınan şahit numunelerin, fiziksel, kimyasal ve mikrobiyolojik analizlerini doğru bir şekilde yapıp, kayıt tutan ve üretim müdürü ile koordinelim çalışan kişi.

Satış Yöneticisi: Ürünlerin siparişlerini ürün yöneticisine geçen, istenilen miktarda ürünün istenilen zamanda mağazada olmasını sağlayan, sevkiyat kontrolü yapan kişi.

Genel Müdür: Müşteri ile geçirilen sürecin, finansal, insan kaynağı bakımından ve operasyonel bakımında olması gerektiği gibi yürütülmesini sağlayan İcra Kurulu Başkanı.

Fabrika Müdürü: Fabrikanın üretim, temizlik, makine bakımı, yapısal bakım, insan kaynağı, finansal yönetim taraflarında çalışan yönetici.

İş Güvenliği Uzmanı: Fabrikadaki tüm üretim süreçlerinin insan ve çevre sağlığına uygun olarak planlanması ve hayata geçmesinden sorumlu teknik kişi. İş Yeri Hekimi: Çalışan ve müşteri sağlığı için gerekli tüm tıbbi kontrolleri ve takibi yapan tıp hekimi.

Üretim Şefi: Üretim personelinin görevlendiren ekip başı.

Üretim personeli: Fabrikada insan kaynağına dayalı işlerin yapılmasında göre alan kişi.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Şu an yaptığım iş öncelikle mühendislik, sonra gıda mühendisliği, Çünkü iyi bir mühendislik fakültesi önce sizi temel bilimlerde eğiterek iyi bir mühendis yapar, sonra ise alanınızda uzmanlaşacağınız konuların teknik eğitimini alırsınız. Bu yüzden ben öncelikle iyi bir mühendisim, sonrası için de iyi bir yönetici.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

En mutlu olduğum şey her sürecinde kafa yorup beyin patlattığım bir ürünün insanların keyif aldığı anlarda tüketilmesi, beni en zorlayan şey ise insanlar arası yapılandırılmamış iletişim. Tüm insanların biricik ve dinlenilmeye değer olduğu görüşü henüz maalesef yaygın değil iş çevresinde. Ama umutluyuz. Her şey güzel olacak.

Mühendis Ozan Devrim

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Çemberlitaş Anadolu Lisesi mezunuyum. 2010 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi kapısından içeriye adımımı attım. Üniversite hayatımın ilk iki senesinde müsait olduğum günlerinde kafelerde garsonluk yapıyordum. Bu süreçte fazladan gelir elde ederek kendi ayaklarım üzerinde durabilmeyi öğrendim ve insan ilişkilerimi geliştirme fırsatı buldum. Lisans eğitimimin son iki - üç yılında ise öğrenci proje ekiplerinde etkin görev alarak, üniversitede aldığım mühendislik eğitimini mezun olmadan pratiğe dökerek tecrübe kazanma imkanım oldu. Mezun olduktan sonra mühendislik kariyerime İstanbul Atatürk Havalimanı'nda bulunan Genel Havacılık A.Ş. şirketinde, Uçak Sistem Mühendisi olarak başladım. Burada çalıştığım süre boyunca iş jetleri ve helikopterlerin bakım - onarım, sistem modifikasyonu vb. işlerini yürüttüm. Daha sonra TAI (Turkish Aerospace Industries) şirketine Uçuş Test Mühendisi olarak geçiş yaptım. Burada da bir süre çalıştıktan sonra şu an görev aldığım DeltaV Uzay Teknolojileri A.Ş. şirketine Ar-Ge Mühendisi olarak geçiş yaptım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Mühendis olarak ilk iş günümde, Atatürk Havalimanı Genel Havacılık Terminali'ne giriş yapıp uçakların arasından geçerek çalışacağım hangara doğru yürüdüğümü hatırlıyorum. Çok heyecanlıydım. O gün bana anlatılan her şeyi, sorumlu olacağım hava araçlarının tüm bilgilerini sünger gibi emmek için uğraşıp durmuştum ve günün nasıl bittiğini anlayamamıştım.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Şu an Ar-Ge Mühendisi olarak çalışıyorum. DeltaV Uzay Teknolojileri A.Ş. olarak hibrit roket motorları ve uydu fırlatma roketleri üzerine çalışıyoruz. Şirketimiz T.C. Savunma Sanayi Başkanlığı iştiraki olduğu için projemiz milli - gizli statüsünde. Bu sebeple detaylı bilgi veremeyeceğim için üzgünüm ama kabaca anlatmak gerekirse: Yöneticimiz tarafından, çalışan her mühendise tasarım, analiz, üretim, test vb. ana başlıklarında türlü spesifik görevler veriliyor.

Ben de sabah işe geldiğimde, elimdeki işin durumunu kontrol ederek güne başlarım genelde. Yapılması gereken hesaplar varsa onlarla ilgilenirim. İlgilendiğim alt sistemin, sistem bütünüyle uyumlu çalışmasını sağlamak için diğer mühendis arkadaşlarımla birlikte koordine çalışırız.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Şirketimiz yaklaşık 90 personelden oluşuyor. Bunların da yarısı mühendis. Şirketimizde çalışan her mühendis Ar-Ge Mühendisi olarak görev almakta. Çalışan mühendislerin büyük bir çoğunluğu İstanbul Teknik Üniversitesi ve Koç Üniversitesi mezunu. Uçak Mühendisliği, Uzay Mühendisliği, Makina Mühendisliği, Bilgisayar Mühendisliği, Kimya Mühendisliği, Metalurji Malzeme Mühendisliği ve Elektronik Haberleşme Mühendisliği bölümlerinden mezun olan mühendis arkadaşlarımız var.

Görev tanımlarımız ise projeden projeye değişebiliyor. Ama genel olarak her mühendis önce sorumlu olduğu sistemi tasarlıyor, analizlerini yapıyor, üretim için onay verilirse imalat süreçlerini takip ediyor. İmalat sonrası ise testlerinin icra edilmesiyle ilgileniyor diyebilirim.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Bir uzay mühendisi olarak, yörüngeye uydu fırlatabilecek roketler ve roket motorları üzerine çalışıyorum. Uzay Mühendisliği Bölümü'nde hemen hemen aldığım her mesleki dersi gerçek hayata uygulayabileceğim bir projede yer aldığımı söyleyebilirim. Ancak Uzay Mühendisliği'nden mezun olup, sivil havacılık, makina sanayi, otomotiv gibi farklı sektörlerde çalışan bir çok dönem arkadaşım da mevcut. Uzay Mühendisliği eğitimi alan bir kişi makinaların olduğu her sektörde kendine bir yer bulabilir diyebilirim.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Şu an yaptığım işte beni en çok mutlu eden şey, sadece Türkiye'de değil, tüm dünyada bir teknolojiyi ilk defa geliştirip, uygulanabilir hale getirebilecek bir ekibin parçası olmak diyebilirim. Bilgisayar ekranında tasarladığınız ürünü, gerçek hale getirmek, hatta onun uçuşunu izlemek gerçekten çok büyük bir keyif.

Havacılık sektöründe hataya hiç yer olmadığı için geliştirdiğimiz her ürün uçmadan önce çok zorlu testlerden geçiriliyor ve bu test süreçleri hem mental olarak hem de fiziki olarak çok zorlayıcı olabiliyor bazen.

Hibrit Roket Motoru Statik Ateşleme Testi Videosu :
<https://www.youtube.com/watch?v=jyJTIGJw7A8>

Genel müdürümüzün röportajının yer aldığı ve içerisinde uçuş ve yer testlerinin olduğu geniş video:
<https://www.youtube.com/watch?v=IbN3TyEoKts>

Mühendis Sinem Çolak

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İzmir Kız Lisesi ardından Dokuz Eylül Üniversitesi Denizcilik Fakültesi Gemi Makineleri İşletme Mühendisliği'nden 2015 yılında mezun oldum. Denizle hikayemiz de böyle başladı. Meslek seçiminde önceliklerimiz ve yeteneklerimiz bizi yönlendirir. Her öğrenci için zorlu bir süreçtir ve bu süreçte hayatımızın geri kalanını severek yapabileceğimiz aslında gerçekten hayatımız olan meslekleri tercih etmemizle başlar. Mutlak soru, ilgi alanımız iş imkanları yeteneklerimiz ve tabii ki sınav sonucu elde ettiğimiz puanlar da beni uzun araştırmalarım sonucu mesleğimle tanıştırdı.

Gemi makineleri işletme mühendisliği eğitim süresi bir yıl hazırlık dört yıl lisans eğitimi olmak üzere beş yıldır ve üniformalı eğitim almaktayız. Fakülteye girişte ayrıca fiziki yeterlilik sınavına tabi oluyoruz. Eğitim dili %100 İngilizcedir. Bizler mezun olduğumuzda mesleğimizde daha başarılı mühendis adayları olmak üzere eğitimimiz teorik ve pratiğin bir arada olduğu bir eğitim modelini benimsemiştir. Eğitimimiz süresince altı ay açık deniz stajı ve altı ay atölye stajını tamamlamakla yükümlüyük. Staj süresince aslında mesleğin içinde geçirdiğiniz verimli bir dönem olarak tanımlanabilir Genel olarak verilen dersler mühendislik derslerinin dışında gemide karşılaşacağımız alet, cihazlar ve ekipmanlar hakkında olacak şekilde düzenlenmiştir.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Meslek hayatıma aslında 2012 yılında üniversite birinci sınıfta uluslararası konteyner taşımacılığı yapan bir gemide makine stajyeri olarak başlamıştım. Bu benim için aslında bir nevi denizle tanışma fırsatıydı. Profesyonel olarak 2015 yılında staj yaptığım firma ile uzak yol vardiya mühendisi olarak işe başladım. İlk iş gününü bir sporcunun uzun zaman maratona hazırlanmış ama yarışma günü hiç hazırlanmamış gibi taşıdığı heyecana benzetirim. Aldığınız görevi hakkaniyetiyle yapmak meslek ahlakı için ilk sırada yer alır. İlk iş günü İstanbul'dan gemiye katılmamla başlamış olup Akdeniz içinde İsrail, Yunanistan, İzmir, İstanbul limanları arasında sefer yapan bir gemide dört aylık bir kontratla başlamıştım. Dört ay boyunca sabah akşam beraber çalışacağım iş arkadaşlarımla tanışıp vira bismillah diyip yeni bir maceraya atılmıştım.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Gemi makineleri işletme mühendisi, geminin bir limandan diğer limana yükü emniyetli bir şekilde ulaştırması esaslı gemi makinesinin tüm bakım tutum işlerini yürütür. Günlük rutinimizde ekipmanlara ait bir takım değerlerin kayıt altına alınması, sürekli gözetim altında tutulması ve planlı bakımların doğru ve zamanında yapılması büyük önem arz etmektedir.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Aslında gemide temel olarak çalışma grubu ikiye ayrılır; birincisi güverte diye adlandırdığımız deniz ulaştırma işletme mühendisliği bölümünden mezun olan geminin emniyetli seyir koşullarını sağlamakla görevlendirilen kaptan ve tayfadan oluşan kadro, ikincisi makine ekibidir beş kişiden oluşur bunlardan üçü mühendis ikisi de bizlere yardımcı olacak teknik personel şeklindedir. Gemide ortalama 20 kişi bir arada kolektif bir çalışmayla görevlerini yerine getirmektedir ve tabii ki bu sayı geminin büyüklüğü ve taşıdığı yük kapsamında değişiklik gösterebilir.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Bu bölümden mezun olup denizde çalışmayı tercih etmeyip tersanelerde gemi inşa bölümlerinde de çalışmayı tercih edebilirsiniz. Gemi makineleri işletme mühendisliğinden mezun olduktan sonra başta özel sektördeki gemiler, enerji santralleri, oteller, fabrikalar olmak üzere birçok alanda istihdam sağlanmaktadır. Aynı zamanda kamu alanında da denizcilik ulaştırma ve haberleşme bakanlığı bünyesinde ve bunlara bağlı kurumlarda çalışma imkanınız vardır. Mezun olduktan sonra gemide çalışmayı tercih ettiğiniz takdirde liman başkanlıklarının yapmış olduğu mesleki sınavları geçip gemide çalışmak için gerekli olan uzak yol vardiya mühendisi yeterliliğine hak kazanmış olursunuz ve ileride belirli deniz hizmeti süresini doldurup terfi sınavlarına girerek sırasıyla uzak yol ikinci mühendis ve uzak yol başmühendis şeklinde bir kariyer planlanması yapabilirsiniz.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Her meslekte başarılı olmanın yolu mesleği sevmekle başlaması gerektiği inancındayım ama denizde olmak aslında hiç kuşkusuz bu sevginin yanında cesur ve her anlamda daha fazla güçlü olmanızı gerektirir. Güçlü bir fizyolojik ve psikolojik altyapı her türlü zorlu sürecin üstesinden gelmenize yardımcı olur. Genelde toplumumuzda hatta dünyada bile bazı meslek grupları cinsiyetle özdeşleştirilir ama edindiğimiz mesleklerinde asla cinsiyeti yoktur. Meslekte cinsiyet temalı bir takım önyargılar hala var olmasına karşın çok başarılı rol modelleri de hem ülkemizde hem de dünyada vardır. Kadın arkadaşlarımızı da bu tarz meslek gruplarında başarılı örneklerini görmek hepimizi çok mutlu edecektir. Her yıl artan sayılarda denizcilik fakültelerinden mühendis ve kaptan kadın öğrenciler mezun olmaktadır, bu da bir bakıma önyargıların her geçen gün kırıldığının göstergesidir.

Dünyaca ünlü yazar Victor Hugo'nun da dediği gibi üç tür insan var; Yaşayanlar, ölüler ve bir de denizciler. Aylarca ailenizden sevdiklerinizden uzakta olmak, onlarla özel anları paylaşamamak sosyal ortamdaki izole yaşamak mesleğin zorlu yönleri olarak tanımlanabilir. Kötü hava koşulları, dev dalgalar ya da sürekli değişen iklim insan psikolojisi üzerinde bir takım yan etkiler yaratabilir. Bunun yanı sıra değişik ülkelere, kültürlere ve insanlara tanıklık etmek de mesleğimizin en büyük artlarından sayılabilir. Çünkü dünyanın aslında ne kadar ulaşılabilir ve küçük olabileceğini deneyimlemek gerçekten bu işin en güzel tarafı diyebilirim.

Gemi makineleri işletme mühendisliği bölümünü seçecek arkadaşlara ithafen pruvanız neta rüzgarınız kolayına olsun.

Mühendis Tolga Öztürk

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü'ne başlayıp 2018 senesinde mezun oldum. 2016 yılında Lande Rack Kabinet firmasında talaşsız stajımı tamamladım. 2017 yılında Romanya Bükreş'te bir dönem boyunca Erasmus+ programına dahil oldum. 2018 yılında bitirme tezim için Eczacıbaşı - Vitra'da bir dönem boyunca ürün geliştirme ve maliyet azaltma üzerine çalışmalarda bulundum. Mezun senemde TEI CO-OP staj programına katılarak üç ay süren bir eğitimle içten yanmalı motorların yağlama sistemi üzerinde çalışmalar yaptım. Askerlik görevimi tamamladıktan sonra 2019 yılında Professionals Mühendislik ve Danışmanlık Firmasında Proje Mühendisi olarak işe başladım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İlk iş günümde iş arkadaşlarım ve yöneticilerimle tanıştıktan sonra, Mercedes Benz Türk firmasına yapılan bir proje için deneyimli iş arkadaşşımla eğitime başladım. Öğrenim sürecimde hiç görmediğim çalışmalar yürütülüyordu fakat alışma süreci çok uzun sürmeden işe adapte oldum.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Mercedes Benz Türk firmasına bağlı elektrik takımının mekanik tasarım sorumlusu olarak çalışıyorum. Bu kapsamda elektronik cihazların otobüslere bağlanması için uygun yerlerin belirlenmesi ve tutucu tasarımlarının yapılması, tasarımların teknik resimlerinin oluşturulması, imalat ve dokümantasyon süreçlerinin tamamlanması ve takibi, bunlara ek olarak takım için sunumların hazırlanması, araçta çıkan teknik problemlerin çözülmesi için iyileştirme çalışmalarının yapılmasıyla bir iş günümü tamamlıyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

25 kişilik elektrik elektronik mühendisi ve bir mekanik sorumlusu olarak 26 kişilik bir ekibiz. Otobüs için elektrik tesisatının hazırlanması ve elektronik cihazların araca bağlanması üzerine çalışmalar sürdürülüyor. Ayrıca müşteri özel istekleri doğrultusunda da çalışmalar sürdürülüyor.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Teorik olarak pek fazla bir bağlantısı olduğunu söyleyemem fakat aldığınız eğitimler size farklı bir bakış açısı kazandırıyor. Problemlere nasıl yaklaşmanız gerektiğini, zorlukların üstesinden gelmeyi öğrettiğini fark ediyorsunuz. Eğer aldığınız dersleri ve projeleri başarılı bir şekilde tamamladıysanız iş hayatınızın herhangi bir anında yorum yapabileceğinizi gösterebiliyorsunuz.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

İmalata gittiğim zaman tasarladığım parçaların otobüslerde kullanılması beni mutlu eden şeylerden biri ve elle tutulur bir şeyler yapmak insanı mutlu ediyor. Aynı zamanda bir problem çıktığı zaman bunlara çözüm bulabilmek de insanı mutlu ediyor. Mutsuz eden bir durumla karşılaşmadım şu ana kadar fakat teslimat süresi gelmiş otobüslerde kendi takımımız tarafından çıkan problemleri hızlı bir şekilde çözüme ulaştırmak bazen zorlayıcı ve stresli olabiliyor.

Mühendis Tuğba Yıldırım

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

2008 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi Harita Mühendisliği Bölümünde eğitime başlayarak mesleğime ilk adımı attım. Yüksek Matematik, arazi keşif ve arazi ölçümü olmak üzere üç ana temeli bulunan bu bölüm arazi de ölçüm aletleriyle aslında hassas düzeyde hesaplamalar yaparak etrafımızda ne görüyorsak koordinatlı konumunu ve ait oldukları referansları hesaplama teknikleriyle yeryüzünde işaretlemeyi ve bunlardan haritalar üretip analizler yapmayı öğretiyordu.

Harita Mühendisliği, arazi ölçüm tekniklerini, fotogrametrik teknikleri, coğrafi bilgi sistemlerini kullanarak evrenimizde bir çok mesleğe altlık oluştuyordu. Mezun olduktan sonra bu meslek bize çalışma alanı olarak öncelikle kadastro ve tapu müdürlükleri olmak üzere tüm kamu kurumlarında, üniversitelerde, özel sektörde (inşaat sektörü daha ağırlıklı) ayrıca serbest şekilde çalışabileceğimiz kendimize ait serbest harita ve kadastro mühendisliği ofisleri açabilmemize olanak sağlıyordu. Bir diğer çalışma alanımız ise yerel yönetimlerde görev yaparak mesleğimiz doğrultusunda yapılan projelerin içerisinde yer almaktı. Yerel yönetimlerde ağırlıklı olarak Harita Şube Müdürlüklerinde, Kamulaştırma Müdürlüğünde, Coğrafi Bilgi Sistemleri Müdürlüklerinde, Fen İşleri Müdürlüklerinde, Ulaşım Koordinasyon Müdürlüklerinde, Taşınmazlar Şube Müdürlüklerinde, Kentsel Dönüşüm Şube Müdürlüklerinde ve bir çok müdürlükte görev yapabiliyordum.

Benim mesleğe başlama serüvenim de bu şekilde gerçekleşti. İzmir Büyükşehir Belediyesi Kentsel Dönüşüm Daire Başkanlığında Harita Mühendisi olarak göreve başladım. Yaklaşık sekiz yıldır mesleğimi aynı yerde sürdürerek, Mimarların ve Şehir Plancılarının proje üretebilmesi için proje alanındaki yapıların tümünün halihazır ölçülerini yaparak ölçü krokileri ve durum haritalarıyla birlikte halihazır haritalarını oluşturdum, bu ölçüleri ve kayıtları yine mesleğimizin bir diğer çalışma alanı olan coğrafi bilgi sistemleri kapsamında veri tabanına aktararak kurumumuzun bizden istediği verilerin analizlerini ve bunlara yönelik haritaların oluşturulmasını analizleriyle tamamladım. Gerekli imar uygulamalarıyla yaptığımız proje çözümlerinin hesaplamalarını ve dönüşüm alanı içerisinde binası ve arsası bulunan vatandaşlarımızın yeni projeden hak edecekleri bina ve arsa metrekare hesaplamalarını yaparak diğer meslek grubundan olan arkadaşlarımla ürettim. Ürettiğimiz bu projelerin inşaatlarına başlayarak çevresiyle birlikte yapılacak binalarımızın yapım aşamalarını tamamlamaya devam ediyoruz.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Kariyerimdeki ilk iş günüm, 2012'de mezun olduktan sonra yerel yönetimlerde çalışmaya başlamadan önce çok kısa bir süre inşaat firmasında olmuştur. İki aylık bu sürecin ilk iş günü artık bir öğrenci olmayıp, mühendis olarak çözümler yaparak, projeler üretmem için yapılan işlerin mesleğimizden istenilen formatıyla yani ölçümleri arazide yapılıp önüme gelen halinin kullandığımız Netcad Çizim Programında çizilmesiyle projelendirilmesi olacaktı. En büyük şansım babamdı çünkü babamla aynı mesleği yapmaya başlamıştım. Biliyordum ki tecrübesizliklerimi atarken bir telefon kadar yakınımda olacaktı. Artık teorinin uygulamaya dökülme aşamasına geldiğini o gün çok iyi anlamıştım.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

İş yerimde bir tam gün, görev yaptığım şube müdürümüzün iş programlamasıyla birlikte öncesinden belirlenen işlerin takibinin ve kontrollüklerinin tamamlanmasıyla geçiyor. Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında ürettiğimiz binaların firma tarafından istediğimiz şekilde hesaplanıp doğru yapıp yapılmadığını kontrol ederek geçiyor. Bunu yanında mesleğimizi ilgilendiren yasalara yönelik araştırmalar yaparak geçiyor.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Görev yaptığım birim Harita Mühendisi, Harita Teknikeri, İnşaat Mühendisi, İnşaat Teknikeri, Mimar, Şehir Plancısı, Elektrik Mühendisi, Makine Mühendisi'nden oluşmaktadır. Yaklaşık olarak 40 kişilik bir ekiple birlikte çalışmaktayım. Tüm görev yapan arkadaşlarım kendi meslekleri doğrultusunda kentsel dönüşüm projesi kapsamında kontrollüklerini yapıp proje üretiyorlar. Her meslek disiplini tek bir projede kendi alanına yönelik iş kalemlerini oluşturup tamamlayarak projelerin eksiksiz bir şekilde hizmet sektörüne kazandırılmasına katkı sağlıyorlar.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Yaptığım iş eğitimimle doğrudan bağlantılı. Günümüz koşullarında bunu söyleyebilmeyi çok büyük bir şans olarak görüyorum. Almış olduğum eğitimdeki ölçüm aşamalarını, imar uygulaması aşamalarını ve bunlara yönelik devletimizin çıkarttığı yasaların takibini, coğrafi bilgi sistemleri kapsamında bilgisayar destekli haritacılık işlemlerini yapabiliyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Beni mutlu eden şey bir kentsel dönüşüm projesinde karar ve onay aşamaları tamamlandıktan sonra ilk iş ölçüm işlemleridir. Daha sonra gerekli projelendirme basamakları sıralanmaya başlar ve alanların büyüklüklerine ve mülkiyet analizlerine göre ne kadar zamanda tamamlanacakları şekil alır. Daha sonra da her şey yolunda ve kanunlar doğrultusunda işlerse inşaatlar yapılmaya başlar. Son aşamada ihtiyaç sahiplerine ürettiğiniz yeni konutları teslim edersiniz. Bahsettiğim bu süreçleri yaşayarak, insanların mutluluğunda emeğim olduğunu bilmeyi en önemli faktör olarak görüyorum. Mesleğimi kullanarak yaşadığım şehirdeki insanlara hizmet etmek bana huzur veriyor.

En mutsuz eden şey ise yerel yönetimlerde görev yaptığımdan dolayı her bir proje adımının bürokratik bir sürece tabi olarak işlemesi ve planlanandan daha da uzun sürmesi oluyor. Bu süreç, üretilen projelerin gerçek hayata dönüştürülmesinde yerel yönetimlere olan hizmet anlayışı güvenilirliğinin zedelenmesine yol açıyor.

Odyolog Cenk Arslanbuğa

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

1999 yılında Ege Üniversitesi Atatürk Sağlık Meslek Yüksek Okulu Odyometri ön lisans programından mezun oldum. Sonra aynı okulun Ziraat Fakültesi Hayvansal Üretim Programı'nı kazandım. İngilizce hazırlık senesinden sonra tekrar sınava girmeye karar verdim. 2002 yılında kazandığım Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Kimya Bölümü'nü 2008 yılında bitirdim. Kimyanın son senesi az dersim olduğu için ve işitme cihazı firmalarının odyometrist talebinin fazla olmasından dolayı bir işitme cihazı firmasında yarım zamanlı işe girdim. Bu arada aynı sene KPSS'ye girdim. Lisans mezunu olmadığım için önlisans KPSS'ye girmek zorunda kaldım. Bunun benim için bir şans olduğunu ancak 2009'da İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne atanınca anladım. Atanana kadarki yaklaşık 1,5 yıllık süreçte üç farklı işitme cihazı firmasında çalıştım. 2014 senesinde yine Ege Üniversitesi Odyoloji ve Konuşma Bozuklukları Yüksek Lisans Programı'na girdim. 2016 yılında Odyoloji ve Konuşma Bozuklukları Uzmanı ünvanıyla mezun oldum. Şu an yine Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne bağlı ÇİDEM'de (Çocuk İşitme ve Değerlendirme Merkezi) Odyolog olarak çalışmaya devam ediyorum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Yaklaşık sekiz yıl önce mezun olduğum ve hiç çalışmayı düşünmediğim bir alanda işe girince unuttuğum bir çok bilgiyi hatırlamak ve işe adapte olmak biraz zamanımı aldı. İlk gün inanılmaz gergindim ama beraber çalıştığım insanlar, şanslıydım, çok sıcak davrandılar.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

08.00'da işbaşı yapıyorum ve ilk hastama hazırlanıyorum. 08.30'da hastayı alıp (çoğunlukla bebeklerle çalışıyorum) elektrofizyolojik bir test olan ABR testi için hastayı hazırlıyorum. Hasta uyuduktan sonra testine başlıyorum. İşitme testi hazırlık ve bebeğin uyuması ile birlikte ortalama bir buçuk saat sürüyor. Hastayı 10.30'da alıyoruz, aynı işlemleri ona da uyguluyorum. Öğle arasından sonra, 13.30'da son hastamı alıp, 15.00 gibi çıkan sonuçların Sağlık Bakanlığı kayıtları, diğer bölümlerdeki testlerin değerlendirilmesi, kayıtlar gibi işleri bitirip, saat 16.30 gibi günü bitiriyorum. ABR testinin erken bitmesi ya da randevusuna gelmeyen olması durumunda işitme cihazlı ve koklear implantlı (halk arasında biyonik kulak olarak bilinir) çocukların işitme testlerini, yenidoğan bebeklerin ulusal işitme tarama protokolü gereği işitme testlerini yapip değerlendirmelerini gerçekleştiriyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Bir tane kulak burun boğaz hekimi, test öncesi hastaların kulak muayenelerini, test sonrası değerlendirmelerini ve gerekliyse rehabilitasyon, habilitasyon gereksinimlerini belirliyor ve tedavilerini gerçekleştiriyor. Bir hemşire, ABR testi öncesi bebek ya da çocukların sedasyonu için ilaç tatbiki yapıyor. Ayrıca ulusal işitme tarama programı gereği bebeklere işitme testi yapıyor. Bir odyolog ve bir odyometrist, ağırlıklı olarak işitme cihazlı ya da koklear implantlı, çocukların işitme testlerini gerçekleştiriyorlar.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Şu an yaptığım iş okuduğum iki bölümün tam karşılığı. Yani odyometri ve odyoloji yüksek lisansın karşılığı olan işi yapıyorum ama Kimya ile bir ilgisi yok. Kimya lisans eğitiminden aldığım bilimsel düşünce yöntemlerinin zaman zaman işime yaradığını düşünüyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

En mutlu olduğum şey, özellikle diğer merkezlerde ya da hastanelerde tanı konulamamış ya da tanısı zor hastalara tanı koyabilmek. Genelde çocuk ve bebekle çalıştığım için bir çocuğa işitme kaybı tanısı koyup gerekli tedavi ya da (re)habilitasyonu almasını sağlamak güzel bir duygu.

En mutsuz eden ve zorlayan şey ise işitme kaybı çıkan bebeğin ailesine durumu bildirme anı.

Okul Öncesi Öğretmeni Eda Karpuz

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Lisans eğitimimi Dokuz Eylül Üniversitesi Okul Öncesi Öğretmenliği, yüksek lisans eğitimimi Bahçeşehir Üniversitesi Eğitim Yönetimi ve Planlama Programı'nda tamamladım. Gördüğümüz dersler sayesinde daha üniversite sıralarında otururken gelecekteki işimin beni ve çevremdekileri nasıl etkileyeceğinin farkına vardım. Bu bilinçle üniversite bitiminde özel sektörde çalışmayı tercih ederek öğretmenliğe Bahçeşehir Koleji'nde başladım. Çift dilli eğitim sistemini benimsemiş olan bu kolejde deneyim kazanmanın faydasını iki yıl sonra Dubai'de görmüş olacaktım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Okulun ilk günü bir yandan çift dilli eğitim sistemini kavramaya çalışıp bir yandan öğretmenlerin hangi okul öncesi eğitim anlayışı içerisinde planlama yaptıklarını inceliyordum. Seminer döneminde olduğumuz için etkinlik planları üzerinde düzeltme, sınıf içi panoları düzenleme ve materyal tasarımı ile uğraşıyorduk ve o gün benim için bir eğitim öğretim yılı içerisinde aynı hırs, amaç ve duygularla çalışacağım takım arkadaşarımla tanıştığım ilk gündü. Seminer dönemi boyunca bir yandan endişe bir yandan heyecan ile okulların açılmasını bekledim. Evet ben bir öğretmendim ama sınıfta nasıl bir öğretmendim daha bilmiyordum. Çocuklarla tanıştığım ilk gün heyecan yerini endişeye bırakmıştı. Öğrencilerden bazısı ağlıyor bazısı enerjisini oyuncakların üstünde zıplayarak atıyor ve birkaçı da sandalyeye oturmuş başı önünde diğer çocukların koşturmacasını izliyordu. Teorik bilgilerimi uygulamaya dökmeye başlamalıydım ama nasıl? Gözümün önüne üstünde mavi forma elinde sıkı sıkı tuttuğu beslenme çantası ve suluğu ile okula ilk kez adımını atan Eda geldi ve ne hissettiğimi ne istediğimi anımsadım. Zaman algısını henüz kavramamış çocuğun acilen güvende ve sevgi dolu bir ortamda olduğu belirli bir süre geçince ebeveynine kavuşacağını bilmesi gerekiyordu. Oyun, hikaye ve şarkıyla bu bilgiyi onlara sezdirerek ilk günü tamamlamıştım. Daha sonraki günlerde okula gelmek istemeyen öğrencinin zamanla okulda biraz daha kalmak için annesini ikna etmeye çalıştığını, çekingен öğrencinin sınıfa bebeklik fotoğraflarını göstererek bebekken neler yapıp yapamadığını taklitleri ile anlatmasını gurur ve mutlulukla izledim.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Günlük eğitim akışı öğretmenler tarafından esneklik içerisinde uygulanmaktadır. Tam günlük eğitim akışına göre kahvaltı, öğlen yemeği ve ara öğünü okulda gerçekleşmektedir. Kahvaltı zamanı sağlıklı beslenmenin önemini belirterek geçer, kahvaltısını yapan çocuk kendi seçtiği oyun merkezlerinde oynar, tüm öğrenciler kahvaltıyı bitirince hep birlikte oturulur güne başlama zamanına geçilir. Güne başlama zamanında öğrencilere bugün nasıl hissettikleri, havanın nasıl olduğu, hangi gün, ay ve mevsimde bulunduğu konuşulur, şarkılar, kuklalar ve küçük oyunlar ile bu süreç tamamlanır. Millî Eğitim Bakanlığı'nın düzenlemiş olduğu Okul Öncesi Eğitim Programı'nda yer alan kazanım, göstergelere ve okul öncesi temalarına uygun etkinlik planları uygulanarak çocuğun bilişsel, motor, dil, öz bakım, sosyal ve duygusal becerilerini geliştirmek amaçlanır. Bir öğünden diğer bir öğüne kadar yaş grubu göz önüne alınarak işlenen tema kapsamındaki etkinlikler uygulanır ve çocukların sınıftaki farklı merkezlerde oynanması sağlanır bu süreçlerin hepsi öğretmen tarafından gözlemlenir, her öğrencinin gelişim alanlarına ait bilgiler kaydedilir. Gün sonunda o gün yapılan etkinlikler üzerine tekrar konuşulur ve velisi gelen öğrenci okuldan ayrılır.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Türkiye'deki bu günlük eğitim akış programını benzer şekilde uygulayan ve çeşitli kültürlerin iç içe yaşaması nedeniyle evrensel anlayışla etkinlik planlarını hazırlayan Dubai'de bir anaokulunda çalışmaktayım. Genel Koordinatör; belirli gün ve haftaların, etkinliklerin, temaların işlenmesi, veli rehberlik bültenini hazırlama, öğretmenlere hizmet içi eğitim planlama ile ilgilenme, Müdür; öğretmenlere genel koordinatörden gelen bilgileri ulaştırma, öğretmenin sınıfta çözmeye çalıştığı ancak destek alması gereken durumlarda öğretmen ile çözüm üretip uygulamasına yardımcı olma, veli ile sağlıklı iletişim kurma, okulu, sınıfı, öğretmenleri, asistanları ve öğrencileri gözlemleme, gözlemlendiği sorunları ilgili grupla ya da birey ile görüşüp çözüme, asistan öncelikle çocukların yeme, tuvalete gitme, ellerini yıkama gibi öz bakım becerilerine daha sonra etkinliklerin uygulanmasında öğretmene ve öğrenciye destek olma görevine sahiptir.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Grup dinamiği yüksek olan bu ekipte, farklı kültür ve beklentilere göre şekillenmiş eğitim anlayışında çalışmaya adapte olmada zorlanmadım. Almış olduğum eğitimler çalıştığım kademedeki öğrenci, veli, yönetici beklentisini ve öğretmen olarak kendi beklentime de uygun bakış açısına göre hareket etmeyi bana öğretmişti.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Beni zorlayan şey öğretmen, veli ve yönetici ilişkisini dengede tutmak, sürekli kendi beklentinize uygun çalışamayacağınız gibi her kararınızı da veli isteğine göre veremezsiniz. En mutlu eden şey öğrencilerimin bana güvenmesi ve beni sevmesidir. Sınıfa girdiğinizde öğrencilerin sizi uzun zamandır görmüyorlarmış gibi koşma gelip sarıldıkları, evde anne babalarına sonbaharda yaprakların nasıl döküldüğünü aynı sizin taklitlerinizle anlattıklarınızı öğrendiğiniz ve onlarla yakalamaca oynadığınızda sizi yetişkin değil oyun arkadaşı gibi gördükleri zaman kendinizi dış dünyaya kapatıp çocukların dünyasına adım atmış oluyorsunuz. O dünyada belki bir kaplan belki bir perisiniz, çocukların gözlerindeki parıltıya göre kendinize rol bulmuş oluyorsunuz.

Ortodontist İdil Kolday Erçakır

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

1968 İzmir doğumluyum. İzmir, Alsancak'ta kendi muayenehanemde 25 senedir ortodontist olarak çalışmaktayım.

İlkokulu Karşıyaka Ankara İlköğretim okulunda, orta ve liseyi de İzmir Özel Türk Koleji'nde tamamladım. Bizim kuşağımızın gözde meslekleri tıp, mühendislik ve diş hekimliğiydi. Bu yüzden fazla sorgulamadan ve bir "Fen Sınıfı" öğrencisine yakışır şekilde (?) Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ne giriş yaptım. Sevgili Acar Baltaş'ın bu durumla ve bizim kuşakla ilgili çok güzel bir tespiti var. Diyor ki: "Bizler görücü usulü evlilik yapar gibi mesleğimizi seçtik ve sonunda görücü usulü evlendiğimiz eşimizi (mesleğimizi) ya sevdik ya nefret ettik." Ben şans eseri, sevenlerdenim...

Diş hekimliği eğitimi uzun ve zorlu bir süreç. Pratik ve teorik uygulamalar çok yoğun ve yorucu. Ayrıca, okurken ekstra yapmak zorunda olduğumuz bir sürü harcama var. Bazı kullandığımız aletleri öğrenciyken satın almak zorundayız ve bunlar da oldukça masraflı. Bu aşamada, seçtiğiniz üniversitenin teknik imkanları da en az öğretim kadrosunun kalitesi kadar önemli. "Alet işler, el övünür." İşte diş hekimliği eğitimin kilit noktası burası.

Üniversitenin öğrencilerine sunduğu teknik olanaklar, laboratuvarların ve kullanılan aletlerin teknolojiye yakınlığı çok önemli. Öğrenci başına düşen hoca sayısı bir diğer önemli faktör. Çünkü son iki sınıf büyük oranda pratik uygulama içerdiği için hocalardan destek alabilmek gerekiyor. Bizler, 1989 yılında, o dönemin imkanları ve teknolojisiyle harmanlanarak mezun olduk. Kimimiz seçtiği bir konuda uzmanlaşmak, kimimiz devlette ya da özel muayenehanelerde çalışmak istedi.

Diş hekimliğinin birçok uzmanlık branşı var; çocuk diş hekimliği, diş eti hastalıkları uzmanlığı, ağız – diş – çene cerrahisi uzmanlığı, diş tedavisi uzmanlığı, protetik tedavi ve ortodonti uzmanlığı. Ben, çocuk ve gençlerle çalışmayı sevdiğim için ortodonti uzmanlığı yapmak istedim. Günümüzde, diş hekimliğinde uzmanlık için merkezi bir sınava giriliyor. Biz mezun olurken ise her branş kendi sınavını yapıyordu ve bu sınavlar da her sene açılmıyordu. Yani, seçmek istediğiniz branşa girmek öyle kolay değildi. Hala kolay değil! Ortodonti bölümü sınav açmadığı için, ayrıca yanında çalıştığım ortodontist beni yönlendirip, fikir verdiği için şansımı Amerika'daki okullarda denemeye karar verdim. Üç sene okullar ile yazışıp uğraştım (internet yok!). Nihayet, üçüncü senenin sonunda Minnesota Üniversitesi'nin ortodonti bölümünün iki senelik yüksek lisans programına kabul edildim. Hayatımda aldığım en doğru karar, gördüğüm en iyi eğitim ve yaşadığım en güzel, en verimli iki sene için şükran doluyum...

Yüksek lisans sonrasında, 1995 yılında, Türkiye'ye dönüp önce evlendim sonra da muayenehanemi açtım ve çalışmaya başladım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İş yerinde, ilk günlerimde, hayata yeni atılmış, geleceğe umutla bakan ve kendi ayakları üzerinde durmak isteyen bir bayan hekim olarak heyecanlı ve istekliydim. Mesleğime dair çok şey, hayata dair ise çok az şey biliyordum.

Tabii ki ilk zamanlar fazla hastam olmuyordu. Haftada bir iki gün çalışıyordum. Altı ay sonra yanıma bir kadın sekreter aldım. Daha sonra bu kişi çeşitli eğitimlerden geçerek “Diş Hekimi Yardımcı Asistan” sertifikası aldı ve hala (25 senedir) beraber çalışıyoruz.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Şu anda, haftada dört gün çalışıyoruz. Bir de yardımcı temizlik elemanımız var. Hemen hemen her Cumartesi çalışmak zorundayız. Çünkü hastalarımızın büyük çoğunluğu ya okula gidiyor ya da çalışıyor. Yardımcım ve sekreterim sürekli iş yerinde. Sabah 08.30’da geliyor, hasta dosyalarımızı ve randevularımızı düzenliyor ve gözden geçiriyor. İlk hastamızı 10.00 civarı alıyoruz ve akşam 18:30’a kadar çalışıyoruz.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Her cumartesi çalışmak, çocuklarımin çoğu sosyal aktivitesinden uzak olmak zaman zaman yorucu ve zorlayıcı oldu. Bunun dışında, özel muayenehane şartlarında çalışan bir hekim olarak pek çok zorlukla karşılaştığımı söyleyemem. Ancak, ülkemizdeki ekonomik sıkıntılardan zaman zaman etkilendiğimi de belirtmek zorundayım. Malzemelerimiz çok pahalı ve Türkiye’de üretilmiyor.

Bu mesleğin en güzel taraflarından biri, kendi çalışma programınızı ve günlerinizi ayarlayabilmeniz. İki çocuğum var ve onları muayenehanede büyüttüm diyebilirim, sorun olmadı. Çoğunluk genç ve çocuklarla çalışmak “gençlik aşısı” gibi, beni canlı ve enerjik tutuyor. Hastalarımızı en az iki sene her ay gördüğümüz için onlar bizim çocuğumuz, arkadaşımız, dostumuz oluyor, müthiş bir deneyim...

“Yaptığınız iş hobiniz olsun, o zaman çalışmak zorunda kalmazsınız” diye önermiş bir eğitmen. Benim de işim hobim. Ancak çok sevmek, çok dinlemek, sabırlı olmak, özverili ve sakin olmak gerekiyor. Her işte olduğu gibi gündemi, günceli, teknolojiyi ve özellikle yabancı yayınları takip etmek gerekiyor. Değişime, dönüşüme açık olmak ve her zaman öğrenme hevesi ile dolu olmak gerekiyor.

Önerileri ve tavsiyelerim: Bu mesleği seçmeye karar vermeden önce iyi düşünün. Bir diş hekiminin yanında muhakkak zaman geçirin, gözlemleyin. Size uyup uymadığını yaşayarak deneyimleyin. İnsanları oldukları gibi kabul etmeye ve dinlemeye, sabırlı ve anlayışlı olmaya hazır olun. İyi ve köklü bir üniversiteden eğitim almayı hedefleyin. İmkanları olan, teknik açıdan güçlü, yurt dışı bağlantıları kuvvetli (Erasmus imkanı), tercihen İngilizce eğitimi fakültelere yönelin. Muhakkak iyi derecede İngilizce öğrenin. Çoğu takip etmeniz gereken yayın İngilizce ve dünyaya açılmanız için İngilizce şart.

Ortodontist Dr. Müge Soysal

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Evimizin yanındaki Namık Kemal İlkokulu'nda başlayıp, Özel Türk Koleji'nde devam eden ortaokul ve lise hayatımda her zaman fen ve matematik derslerine farklı bir ilgim vardı. Bu da üniversite sınavında sağlık ağırlıklı tercih yapmamı ve diş hekimliği fakültesi kazanmamı kolaylaştırdı.

Ege Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde beş yıl eğitimimi tamamladıktan sonra çocuklarla çalışma hayalimi gerçekleştirmek için Ortodonti Bölümü'nün doktora sınavlarına girdim. Kazanınca diş ve çenelerdeki düzensizliklerin tedavisi konusunda ortalama dört - altı yıl süren doktora eğitimimi tamamladım. Tezimi jüriye sunup kabul edilince Dr. Med. Dent. ünvanını alıp Ortodontist oldum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Aslında diş hekimliğinde teorik ve pratik eğitim iç içe olduğu için, ilk iş günüm üçüncü sınıftaydı. Çünkü diş hekimliği eğitiminde hasta ile tanışma ve ilk tedavi uygulamaları, hocaların gözetiminde üçüncü sınıfta başlamakta. Dördüncü ve beşinci sınıflarda ise kendi hastalarınızın olduğu, hatta dolgu, çekim ve protez için belirli sayıda hasta ve puanın tamamlanması gerektiği yıllardır. Dolayısıyla diş hekimliği öğrencisi ilk iki yıl teorik, üçüncü yıl kısmen klinik, dördüncü ve beşinci yıllarda ise büyük çoğunlukla klinik eğitim almaktadır.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Ortodonti hastaları çoğunlukla çocuk ve okul grubu olduğu için genellikle öğleden önce sadece yetişkin hastalarla çalışıyoruz. Randevular 30 dakika ya da bir saatlik periyotlarda gerçekleşiyor. Yeni başlayan hastalarda fotoğraf ve kayıtların alınması, braket veya apareylerin takılması, önlemlerin ve diş fırçalamanın anlatılması bir saate yakın sürerken, tedavisi devam eden hastalarda kontrol ve aktivasyon yapılması daha kısa zaman alıyor. Hasta aralarında kayıtların tamamlanması, analiz yapılması, literatür okunması gibi mesleki çalışmalar ve dinlenme ile yemek araları gerçekleşiyor.

Genellikle 14.30'dan sonra her 30 dakikada bir hasta görüyorum. 18.30'da son hastamı alıp 19.00 civarı işlemlerimi tamamlayıp, bilgisayar kayıtlarımı bitiriyor ve muayenehaneyi kapatıyoruz.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Biz klinikte iki doktor ve iki yardımcı asistan olacak şekilde dört kişi çalışıyoruz. Eşim Dt. Hakan Soysal, tüm diş tedavilerini, çekim ve protezleri, implantları uygulayan geniş bir çalışma alanına sahip.

Ben sadece ortodonti ile birlikte protez ve estetik tedaviler kombinasyonu gibi multidisipliner yapılacak tedaviler ile ilgileniyorum.

Yardımcı asistanlarımız ise, hastaların karşılanması, hastalara randevu verilmesi, kayıtlarının yapılması ve klinik uygulama sırasında gerekli alet ve malzemenin hazırlanıp hekime yardım edilmesinden sorumludurlar. Bunun yanında ortamın temizliği ve dezenfeksiyonu, aletlerin temizliği, paketlenmesi ve sterilizasyonu görev tanımları arasındadır.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Yaptığım iş, klinikte ortodonti uzmanı olarak çalışmak olup, direkt aldığım eğitimle ilgilidir. Hala da workshoplara, seminerlere, kongre ve sempozyumlara katılarak eğitimimi geliştirmeye çalışmaktayım.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Ortodontik tedavi ile diş ve çene düzensizliklerini düzeltirken estetik bir iyileştirme meydana getiririz. Cephe ve profil oranlarında düzelme hastanın mutluluğuna ve gülümsemesine yansır. İlk başvurusunda gülümsemekten kaçınan, konuşurken dişlerini eliyle kapatan, fotoğrafta saklanan çocuk veya yetişkinler, tedavi bitiminde ağız dolusu gülerken hayatlarına devam eder.

Yine düzgün diş ilişkisine sahip olmadığı için yiyecekleri çiğneme ve parçalama güçlüğü çeken hastalar, tedavi sonunda doğru kapanış ilişkisi ile sağlıklı beslenmeye ve dolayısı ile sağlıklarına kavuşmaktadırlar. Bu düzelmeler ve hastaların yansıttığı mutluluk, benim mesleki tatminimde ön sıradadır.

Diş hekimliğinde Türk toplumunda karşılaşılan zorlukların en temeli ağız ve diş bakımına gereken önemin verilmemesidir. Dişlerin yeterli fırçalanmaması, diş hekimi korkusu ile erken müdahalenin yapılamaması sonucu, ağrılar artmakta ve basit olabilecek tedaviler bile karmaşıklaşmaktadır. Ortodonti açısından spesifik olan konu ise; ergenlik öncesi yaşlarda ve çoğunlukla aile tercihi ile tedaviye başlayan hastaların kooperasyonunun zayıf olmasıdır ve bu biz ortodontistleri çok zorlamaktadır. Hasta uyumu, hekimin istediği yasalara uymaktan, bakımına gereken önemi vermekten kaçınan hastalar tedavi gidişini bozmakta ve tedavi süresini uzatmaktadır. Bu da biz ortodontistlerin karşılaştığı en büyük sorunlardan biridir.

Oyuncu Jülide Kara

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Lisans eğitimimi Dokuz Eylül Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi İşletme Bölümü'nde aldım. Tiyatroya başlamam da üniversite yıllarımda oldu. 1997 yılında BBŞT'nin açtığı tiyatro kursu ile alaylı eğitimim başladı. Tiyatroya başladıktan kısa bir süre sonra hayatımdaki mesleğin tiyatro olmasını istediğimi anladım.

Çok şanslıyım, yurt içinden ve yurt dışından harika hocalardan ders alma, harika insanlarla çalışma şansım oldu. Ve eğitim hala devam ediyor, bitmiyor. Alaylı da olsanız okullu da olsanız öğrenmek hayat boyu. Atölye çalışmaları olsun, farklı eğitimler, kurslar olsun araştırıp öğrenmeye devam ediyoruz.

1997 yılından bu yana Bornova Belediyesi Şehir Tiyatro'sundayım. 2007 yılının Ekim ayında Bornova Belediyesi Şehir Tiyatrosu ödenekli bir tiyatro haline geldi (İzmir Devlet Tiyatrosu'ndan sonraki İzmir'deki tek ödenekli tiyatro olmuş olduk). Artık hayatımı sevdiğim mesleği yaparak kazanmaya başlamıştım. 2012 yılında da Tiyatro Terminal ailesine katıldım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

2005 yılında birkaç arkadaş Üç Duvar Oyuncuları adında özel bir tiyatro kurduk ve profesyonel hayata adım attık. "Zıpçıktı" adlı oyunumuz tiyatrodan ilk para kazandığım oyundu. Hala gülümseyerek anarım. "Nasıl yani ben tiyatro yapıyorum ve para mı kazanıyorum?" diye düşünmüştüm. Daha sonra özel tiyatromuzu farklı sebeplerle kapatmak durumunda kaldık. Bu arada BBŞT'ye de devam ediyordum. 2007 yılında BBŞT ödenekli tiyatro statüsü kazanınca yeni tiyatro sezonu için çalışmaya başladık. Tiyatromuzun ilk oyunu da "Böcek" adlı oyundu. Muhteşem bir gündü oyunun ilk oynandığı gün. Herkes çok heyecanlıydı.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Bir oyun hazırlığı içindeyken günümüz prova yaparak geçiyor. Sahnelenecek oyun ve kadrosu Yönetmen tarafından Genel Sanat Yönetmeni'ne bildiriliyor.

Genel Sanat Yönetmeni ekibi topluyor ve Yönetmen oyunu ve kadrosunu açıklıyor. Prova takvimi belirleniyor ve oyunu sahneleme çalışmaları başlıyor.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Şu an BBŞT sanat kadrosunda bir Genel Sanat Yönetmeni, üç Yönetmen, dokuz Oyuncu, bir Dramaturg, bir Sahne Tasarımcısı, iki Müzisyen, iki Sahne Amiri, bir Işık Tasarımcısı, bir Işık Teknikeri, bir Sanat Koordinatörü, bir Görsel Tasarımcı çalışmakta. (Not: Genel Sanat Yönetmeni aynı zamanda yönetmenlik de yapmaktadır. Ayrıca yönetmenler oyunlarda oyuncu olarak da bulunmaktadır.)

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Yaptığım işim lisans eğitimimle alakalı değil. Tiyatro hayatıma girince lisans eğitimiyle alakalı bir alanda çalışmadım.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Yaptığım işte beni en mutlu eden şey bir ekip olarak meşakkatli prova süreçlerinden sonra oyunun ilk sahnelendiği zaman ve sonrasındaki oyun zamanlarında kulisteki birlik ve heyecan hissi ve oyun bitiminde seyircinin karşısında selam verdiğimiz andaki keyif.

Zorlandığım ya da mutsuz olduğum anlar ekipten birinin sağlık sorunu nedeniyle ya da teknik nedenlerle bir oyunun iptali ya da ertelenmesi.

Oyuncu Yüksel Ünal

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Eğitim hep sürecek sanırım... Ancak, akademik geçmişimi soruyorsanız oldukça kısa bir yolculuk olduğunu söyleyebilirim. İlkokul 2. sınıfa kadar Almanya'da okudum. 3. sınıftan itibaren Türkiye'de, İzmir'de devam ettim.

Bütün mahalle, gelenekmiş gibi, ortaokuldan sonra Menemen'deki Endüstri Meslek Lisesi'ne gidiyordu. Daha ilkokul dördüncü sınıfta tiyatroyla tanışmış olmama rağmen, sanıyorum biraz da büyüklerimin etkisiyle meslek lisesine devam ettim. Elektrik bölümünden mezun oldum. Bir yandan tiyatroyla olan bağım hiç kopmadı. Daha o yaşlarda, Stanislavski, Brecht gibi yazarlarla, tiyatro kuramcılarının kitaplarını okumaya başlamıştım. Hatta Menemen Belediyesi'ndeki stajyerliğimi, elektrikçi olarak değil, Belediye Tiyatrosunda oyuncu olarak yapmıştım. Elbette o da bir eğitimdi ve çok değerliydi.

Lise bittikten sonra sürekli tiyatroyla ilgilendim. Bu sırada değerli öğretmenlerle çalıştığım için yaşadığım her şey eğitim gibiydi... Hâlâ öyledir.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Sahneye ilk çıkışım olarak alıyorum bu soruyu. İlkokul dördüncü sınıftayken "Ayıkla Pirincin Taşını" adlı bir piyeste ilk oyunculuk deneyimimi yaşadım. O zamanlar böyle çok tiyatro salonu olmadığı için bir düğün salonunda oynamıştık. Evin hanımı "neredesin İbiş!" diye seslenecek ve ben telaşla sahneye çıkıp "geldim efendim" diyecektim. Sahneye çıkarken bir kabloya ayağım takıldı. Büyük heyecanıyla bu aksilik birleşince ortaya gerçek bir performans çıktı. Ben neredeyse yuvarlanarak sahneye çıktım ve "geldim efendim" dedim... O gün, tiyatronun bana "hoş geldin" dediğini düşünüyorum...

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Tiyatro için işyeri demek imkânsız. Tiyatro bir iş değildir. Bir yaşama biçimidir diyebilirim. Elbette hayatı kazanmanıza da sebep oluyorsa bu büyük mutluluktur.

Ben hayatımı tiyatrodan aldığım eğitim sayesinde oyunculukla kazanıyorum. Evet, dizi, sinema setleri bir nevi iş yeridir. Sete gelmeden, senaryo size önceden ulaştığı için ezberinizi yapmış olmanız gerekir. Sizi set görevlisi karşılar ve çekim için bekleme sürenizi söyler. Bu arada, sahneyi çekecek olduğunu diğer oyuncularla ezber provası alınır. Çekim sırasında ezberle ilgili bir yaşamak oldukça olumsuz bir durumdur. Daha sonra saç makyaj ekibinden bir yetkili sizi alır ve sahne için gerekenleri yapar. Bir dizi oyuncusu, kendi isteğine göre saçını kestiremez. Fiziksel değişimler yaşayamaz. Örneğin, oyunculuk hedefi olan birinin vücuduna dövme yaptırması çok tehlikelidir. Bir mafya babasını oynamanız gerektiğinde, kolunuzdaki futbol takımı dövmesi buna engel olacaktır. Aynı şey elbette kadın oyuncu adayları için de geçerli...

Bir oyuncunun vücudu, onun en önemli hazinelerinden biridir.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Bir dizi veya sinema seti senaryo, oyuncu, reji, kamera, sanat, ses, saç - makyaj, kostüm ve yapım ekiplerinden oluşur. Bu ekiplerdeki kişi sayıları çekilen film veya diziye göre her sette değişir. Örneğin reji ekibi 5 kişiyken yapım ekibi 15 kişi olabilir.

Tarihi ve kalabalık sahneleri olan bir projede 20 kişilik kostüm ve 20 kişilik saç - makyaj ekibinin olduğunu gördüm.

Buna rağmen küçük bir ekiple de çok güzel projelerin gerçekleştiğine de tanıklık ettim. Dediğim gibi, ekiplerdeki kişi sayıları çekilen film veya diziye göre her sette değişir.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Eğer konu oyunculuksa, yaşadığınız her şey buna hizmet eder. Bir endüstri meslek lisesinin elektrik bölümü mezunu olarak biliyorum ki, her ne yaşadıysam ve yaşıyorsam bu benim oyunculüğümün bir parçası.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

En mutlu olduğum zamanlar prova zamanları. Sahnede olmak, sette olmak büyük mutluluk... Televizyon ve sinema sayesinde tanınır bir hale gelmiş olmak da mutluluk veriyor elbette. Bu aynı zamanda sorumluluk da gerektiriyor.

Beni mutsuz eden, bazen dizi veya sinema setinde rol gereği bile olsa bir çocuğa veya hayvana zarar vermek.

Bir sinema filminde, henüz 7 - 8 yaşlarında bir çocuğu ensesinden tutup bir odaya atmam gerekiyordu. Elbette onun zarar görmemesi için gereken tüm önlemler alınmıştı ama yine bunu yapmakta çok zorlandım. Yönetmen sahneyi anlatırken ben elimi ısıtmaya çalışıyordum, çocuğun ensesi ben tutunca üşümesin diye. Oysa rol gereği az sonra ona sert davranacaktım. İşte böyle zamanlarda çok üzülüyorum.

Öğretmen Buse Karaman

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Sınıf öğretmeni olma hayalim ilkokul yıllarıma dayanıyor. Liseye başladığımda istediğim mesleğe göre bir bölüm seçmeliydim, sınıf öğretmeni olabilmek için Türkçe – Matematik bölümünü seçmem gerekiyordu ve öyle yaptım. Lise son sınıfa geldiğimde çalışmalarım iyice hız kazanmıştı ve yılın sonunda beni bekleyen iki aşamalı bir sınav süreci vardı. Sınavlara girdim ve bu iki sınavın ortalaması alınarak bir puana sahip oldum. Sıra tercihlere gelmişti; sınıf öğretmeni olmayı istediğim için, Türkçe – Matematik puanım ile puanımın yettiği üniversitelerin Sınıf Öğretmenliği Bölümlerini yazarak tercihte bulundum. Tercihler kısa bir süre sonra açıklandı, Kastamonu Üniversitesi Eğitim Fakültesi'ni kazandım. Dört sene süren bir eğitim sürecim oldu. Eğitim fakültelerinde, şimdiye kadar aldığımız türkçe, matematik, fizik, kimya, tarih, coğrafya gibi temel derslerin dışında, eğitim bilimleri adı altında mesleki dersler eğitimi veriliyor. Bu dersler bize gerçek anlamda öğretmenlik mesleğini benimseyip, öğrencilerinizi en iyi şekilde anlayabilmenize olanak sağlayan oldukça keyifli bir süreç. Bu dört yılın sonunda bir seçim yapmam gerekiyordu, ya KPSS'ye hazırlanıp devlet öğretmeni olacaktım ya da özel bir kurumda öğretmen. Benim tercihim özel okullardan yana oldu ve şu an özel bir okulda sınıf öğretmeniyim.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İlk iş günümde tabii ki çok heyecanlıydım. İlk olarak okuldaki diğer öğretmenler ile tanıştım ve onlarla bir süre çalıştıktan sonra yeni gelecek öğrencilerim için sınıfımızın kapılarını, camlarını, panolarını süsleyerek hazırlıklarımı tamamladım.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Özel bir okulda bulunduğum için günde toplam dokuz dersimiz var. Programın yoğunluğuna göre benim girdiğim beş ya da altı ders oluyor. Diğer dersler branş derslerinden oluşuyor.

Derslere branş öğretmenleri girdiğinde, ben de diğer gireceğim dersler için hazırlıklarımı yapıyorum. İşleyeceğim konunun planına çalışıp kullanacağım materyalleri hazırlıyorum, öğrencilerin bir gün önce yaptıkları ödevlerini kontrol ediyorum. Oldukça yoğun aynı zamanda keyifli bir meslek. Bu mesleği sevmemin en güzel yanı çocukları çok seviyor olmam.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Bulduğum okulda 12 sınıf öğretmenimiz ve birçok branş öğretmenimiz var. İngilizce, Almanca, Fransızca, İspanyolca, Beden Eğitimi, Müzik, Satranç, Yüzme, Resim, Seramik gibi.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Şu an yaptığım işim, eğitimim ile tam olarak doğru orantılı. Ama şunu söyleyebilirim ki, üniversitedeki derslerde olduğu gibi kolay değil, uygulama kısmı oldukça fazla sorumluluk ve ilgi gerektiriyor.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Beni en mutlu eden şey, öğrencilerimin gözlerinde bana olan sevgilerini görebilmek, hissedebilmek. Bu her şeye bedel, tüm zorlukları, yorgunlukları unutturuyor.

Beni en üzen şey ise; Müfredatın yoğunluğu ve öğrencilerimle olan serbest zamanlarımın çok kısıtlı olması.

Öğretmen Hande Kılıç

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fizik Öğretmenliği Bölümü mezunuyum. Mezun olduktan çok kısa bir süre sonra İzmir'de Bahçeşehir Koleji Fen ve Teknoloji Lisesi'nde Fizik Öğretmeni olarak çalışmaya başladım ve halen devam etmekteyim.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İlk iş günümde çok heyecanlıydım. Öğrencilik hayatımda da işimle alakalı bazı kurumlarda yarı zamanlı olarak çalışmıştım, ancak mezun olduktan sonra profesyonel anlamda bir kurumla sözleşme imzalayıp öğretmen olarak işe başlamak önceki deneyimlerimden çok farklıydı.

Aslında okul ortamı hemen hemen tüm insanların çok aşına olduğu bir ortam. Mezun oluncaya kadar günümün büyük bir kısmını okul sıralarında geçirmiştım. Çok tanıdık bir atmosfer olmasına rağmen aynı zamanda çok farklıydı. Çünkü artık sırada oturan bir öğrenci değil, onlarca sıranın tam karşısında duran ve sıralarda oturan öğrencilerin emanet edildiği bir öğretmendim. Sorumluluğumun farkındaydım ama biraz da korktuğumu itiraf etmeliyim.

İşe yeni başlayan tecrübesiz bir öğretmendim ama çok şanslıydım. Çünkü gözlerinin içi gülen, çok mu çok sevimli öğrencilerim ve oldukça tecrübeli, birikimlerini benimle paylaşacak idarecilerim ve öğretmen arkadaşlarım vardı.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Genelde saat 08.30 – 16.30 arası okulda oluyorum. Günde ortalama beş - altı saat dersim oluyor. Derslerim her gün aynı saatlerde olmadığı için sabah okula geldiğimde ilk işim o gün yapmam gereken şeyleri boş derslerimde yapacak şekilde planlamak oluyor. Ders dışında kalan zamanlar da yapılması gereken evrak işlerini yazmak, ders için materyal hazırlamak ile geçiyor.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Okulumuzda yaklaşık 60 öğretmen çalışıyor. Fizik zümresinde ise dört kişiyiz. Bir tane zümre başkanımız var. Zümre başkanımız yıllık plan, haftalık plan konusunda bilgilendiriyor ve sınav zamanları geldiğinde küçük görev dağılımları ile planlı bir şekilde ilerlememizi sağlıyor. Ama genel anlamda görev tanımlarımız ortak. Bunlar ise;

- Dersleri etkin ve verimli bir şekilde işlemek, sınıf düzenini sağlamak
- Öğrencilerin değerlerimize bağlı, toplum ihtiyaçlarına göre gelişmesini sağlamak
- Alan hakkında bilimsel ve teknolojik gelişmeleri takip etmek,
- Öğrenciler için en doğru ölçme ve değerlendirme yöntemini seçmek ve bunu uygulamak,
- Öğrenci kulüpleri ve toplum hizmetleri ile ilgili çalışmalar yapmak,
- İhtiyaç olan ders materyali, araç veya gereçler için idare ile işbirliği yaparak temin edilmesini sağlamak.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Şu an yaptığım iş teorik anlamda aldığım eğitimle doğrudan bağlantılı ancak birçok meslekte olduğu gibi öğretmenlik yapmak için üniversitede alınan eğitim yeterli olmuyor. Pratik anlamda birçok şey çok farklı işliyor. Biraz deneme yanılma yöntemiyle nerede nasıl davranmanız gerektiğini öğreniyorsunuz. Her yeni bir derse girdiğimde sınıf yönetimi ile yeni bir şeyler öğreniyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Mesleğimle ilgili beni en çok mutlu eden şey öğrencilerle kurulan duygusal bağ diyebilirim. Hem sınıf içinde hem de sınıf dışında yaptığımız sohbetler öğrencilerle bir bağ kurmamızı sağlıyor. Onların her geçen sene büyüdüğünü ve kendilerini geliştirdiklerini görmek ve bunda sizin de bir payınız olduğunu bilmek güzel bir duygu.

Mesleğimle ilgili en mutsuz eden değil de beni en çok zorlayan şeylerden bir tanesi ergenlerle birlikte çalışıyor olmak. Çok hızlı değişen duygu durumları beni bazen şaşırtıyor bazen ise zorluyor.

Psikolog Ceyda Kuşak

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İzmir Ekonomi Üniversitesi Psikoloji bölümünden 2016 yılının Haziran ayında mezun oldum. 2012 yılında üniversiteye başladığımda gönüllü olarak sivil toplum kuruluşlarında da çalışmaya başladım. Çok farklı alanlarda, çok farklı gruplarla gönüllülük deneyimlerimin ardından mezuniyetimden hemen sonra Avrupa Gönüllü Hizmeti ile Portekiz'deki bir etkinlik merkezinde altı ay çocuklarla, süpervizör olarak çalıştım.

Portekiz'den döndüğümde Ege Üniversitesi'nde Pedagojik Formasyon Programı'na katıldım. 2018 yılının Şubat ayından bu yana Ege Çağdaş Eğitim Vakfı Yamanlar Etkinlik Merkezi'nde Birim Sorumlusu olarak çalışmaktayım. Şu an Ege Üniversitesi'nde Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Tezsiz Yüksek Lisans Programı'na da devam etmekteyim.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Çalıştığım yer evimden uzak olduğundan hem yolun ne kadar süreceğini görmek hem de işe geç kalmamak için yola biraz erken çıkmışım. Mesai saatimden yaklaşık bir saat önce çalıştığım yere varmıştım. Çalışma arkadaşım gelmeden önce eski çalışmalarını incelediğimi, evraklara göz gezdirdiğimi hatırlıyorum. Sömestr döneminde işe başladığım için henüz merkezde çok kalabalık bir çocuk grubu yoktu. İşe adapte olmam adına bu durum beni sevindirmişti açıkçası. O sıralar öğrencilerin bir bölümü Bilim Kahramanları Turnuvası'na hazırlanıyorlardı. Günün büyük çoğunluğunu etkinlik merkezinde geçiriyorlardı. Onlarla tanışmış ve hazırladıkları projeyi dinlemiştim. Pek bilmediğim bir alanda LEGOlarla robotlar ve kodlama çalışmaları yapıyorlardı. Uzun bir süre onları gözlemlediğimi hatırlıyorum.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Hafta içi: Önce okul öncesi sabah oyun grubu çocukları ve velilerini karşıyorum. Çocuklar sınıflarına, anneler de o gün atölyeleri varsa (el işi atölyesi) oraya, yoksa oturma alanına çocuklarının çıkışlarını beklemek üzere geçiyorlar. O arada etüt grubu çocukları geliyor ve onları sınıflarına yerleştiriyorum. Etüt grubunun yoklamalarını, serbest etkinlikleri ve gönüllülerini organize ediyorum. Etüt grubunun çıkışında onları servise bindiriyor ve okullarına uğurluyorum. Öğlen grubu da aynı şekilde ilerliyor.

Onun dışında gün içerisinde; Çocuk kayıtlarını alıyorum, çocuk kayıtlarını ve yoklamalarını bilgisayara giriyorum, veli aramaları gerçekleştiriyorum, anne atölyelerinin düzenlemesini yapıyorum, anne eğitimleri öncesinde annelere eğitimi, whatsapp ve mesaj yoluyla duyuruyorum, anne eğitimini organize ediyor, sonrasında katılımcıların bilgisini sisteme giriyorum. Etüt grubundaki çocukların acil ihtiyaçlarıyla ilgileniyorum.

Hafta Sonu: Hafta sonu atölyelerini düzenliyorum. Eğitim Sorumlusu ile beraber çocukları atölyelere yerleştiriyorum. Atölyelerinin akışı için gerekli olan düzenlemeleri yapıyorum. Hafta içi yetiştiremediğim işlerimi ve aramaları gerçekleştiriyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Etkinlik merkezinde üç Ege Çağdaş Eğitim Vakfı personeli (Birim Sorumlusu, Eğitim Sorumlusu, Destek Personeli) ve altı İzmir Büyükşehir Belediyesi güvenlik personeli ile beraber çalışıyoruz. Eğitim sorumlusu hafta içi Okul Öncesi Oyun Grubu'nun etkinliklerini yürütüyor, hafta sonu ise atölyelerin organizasyonunu yapıyor. Destek personeli çalışmalarımızın yürütülebilmesi için bize mekân düzenlemesi ve temizliği konusunda destek sağlıyor. Güvenlikler de 7 / 24 merkezin güvenliğini sağlıyor.

Etkinlik merkezi dışında da beraber çalıştığımız bir ekibimiz var: EÇEV merkez ofis çalışanları, Salihli Nevval Akiş Dicle Bilgi ve Kültür Evi ve Soma Doktor Müstesna Tonguş Orta Öğretim Kız Öğrenci Yurdu çalışanları.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Şu an Ege Çağdaş Eğitim Vakfı'nda psikologtan ziyade, daha çok çocuk ve aile etkinlikleri koordinasyonu ve idari organizasyonlar yapıyorum. Aldığım eğitim nedeniyle çocuklara ve yaşanan durumlara farklı bir bakış açısıyla bakıyor, velileri çocuklarıyla ilgili mümkün olduğunca uygun kanallara yönlendirmeye çalışıyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Beni en mutlu eden şey, çocuklarla temas içinde olmak ve onların hayatında iyi bir rol model olmaya çalışmak.

Beni zorlayan şey ise haftanın altı günü çalışmak ve kendime yeterince zaman ayıramıyor olmak.

Sigortacı Bahar Engin

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İzmir Özel Fatih Koleji'ni bitirdikten sonra, 1991 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi'nin, o yıllarda çok popüler olan, İktisat (Ekonomi) Fakültesine girdim. Dört yılda mezun olduktan sonra bir süre babamın mobilya fabrikasında çalıştım. Fabrikanın kapanması sonucu işsiz kaldım.

İşe ihtiyacım olduğu için gazeteden iş aramaya başladım ve karşıma çıkan ilk ilan "Commercial Union Hayat Sigorta AŞ Finansal Danışmanlar Arıyor" olmuştu. İktisat mezunu ve Finansal Danışman ünvanı bana çok bağlantılı gelmişti. Hemen başvurduğum ve kabul edildim ama karşıma çıkan iş "Hayat Sigorta Satışı" idi. Hayalimdeki iş değildi tabii ki ama çalışmak zorunda olduğum için ve kişilik olarak da sebatkar biri olduğum için ben bu işi yapacağım dedim. Zaman ilerledikçe sigortacılık işini ne kadar sevdiğimi ve kişiliğime ne kadar uygun olduğunu anladım ve çok mutlu bir şekilde bir buçuk yıl satışta sekiz buçuk yıl yönetici olarak toplam 10 yıl çalıştım. 10 yılın sonunda kendi işimi yapmam gerektiğini anladım ve elementer branşta bir sigorta acentesi açtım. 11 yıldır da acentelik yapıyorum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İşe ilk başladığım gün süslü "Finansal Danışman" ünvanının aslında bir "Satışçı" olduğu gerçeğiyle karşılaştım. Halbuki beklentim gelecek müşterilere finansal danışmanlık yapmaktı, yönlendirmektir. Ama ortada müşteri yoktu ve müşteriyi kendim yaratmam gerekiyordu. Gerçekten zor bir iş hayatı beni bekliyordu bunu o ilk gün görmüştüm ama vazgeçmedim ben bu işi yaparım dedim. İşin başının istemek ve azim olduğunu biliyordum ve orada çalışan tecrübeli satışçıları izlemeye ve onlara sorular sormaya başladım kendime bir tarz yaratmak zorundaydım. İşin zorlukları, tatmin edici taraflarını sorguladım ve tam gaz çalışmaya başladım. Ve çok mutlu çalıştım.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Şimdi Acente sahibi olarak günlerim birbirinden çok farklı geçiyor. Kimi zaman ofiste kimi zaman müşteri ziyaretinde her ikisi de birbirinden keyifli. Tabii ki kendime de vakit ayırabiliyorum.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Şirketimde bir teknik personel çalışıyor ve işin operasyonel kısmını o götürüyor. Ben de tüm müşteri ilişkilerini, poliçelerin nasıl kesileceğini ve hasar yönetimini üstleniyorum. Çünkü müşteri odaklı çalışmayı kendime görev edindiğim için müşteri mutlaka benimle irtibatta olmak istiyor.

10 yıl kurumsal şirkette çalışmanın ve sebat etmenin sonucu kendi şirketimde çok farklı bir sistem kurabildiğimden bunun meyvelerini şimdi topluyorum.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

İktisat Fakültesi'nde "Bankacılık - Sigortacılık" dersleri almıştım ve bölümümle gayet örtüşen bir mesleğim olduğu için çok mutluyum. Bitirdiği bölümle alakalı işler yapmayan insanların çok olduğu şu ortamda ben bu durumumdan oldukça mutluyum.

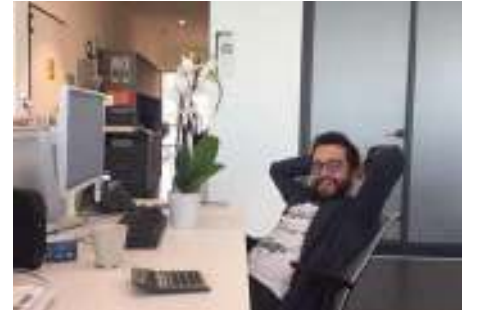

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

22 yıldır Sigortacılık yapıyorum ve gerçekten işimi çok seviyorum. Çok sabır ve özveri gerektiren bu meslek benim kişiliğime çok uygun. İnsanlarla devamlı iletişimde olmak, yeni insanlar tanımak ve onların hayatına dokunmak beni mesleki anlamda çok tatmin ediyor. Ama hayal satmak oluşabilecek risklerini garantiye almaları gerektiğini insanlara anlatmak oldukça zor. Ama iyi hizmet verdiğinizde bir süre sonra insanlar sigortanın ne kadar önemli bir kurtarıcı olduğunu anlıyor ve artık talep yaratmak zorunda kalmıyorum. Yani 21 yılın sonunda tüm birikim ve tecrübeyle zorlukları aşmış ve tümüyle mesleki tatmin elde etmiş durumdayım. Ağlayarak başladığım bu işe iyi ki bu sektördeyim dediğim günlerdeyim.

Sevdiğin işi yapmak mı? Yaptığın işi sevmek mi? Sevdiğimiz işi yapamıyorsak yaptığımız işi sevmeliyiz. Bu şekilde iş hayatında mutluluk da geliyor.

Sigortacı Okan Erol

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Liseyi İstanbul'da okuduktan sonra üniversite tercihim İstanbul'dan farklı bir şehirde olacak şekilde yapmak istedim. Fen Bilimleri'nin en sevdiğim branşının Biyoloji olması sebebiyle Ege Üniversite Biyoloji Bölümü'nü tercih ettim ve kazandım. Üniversite lisans mezuniyetimin ardından üniversite hayatım boyunca aktif olarak gönüllü olduğum ve Ege Çağdaş Eğitim Vakfı ile de pek çok ortak projede bünyesinde yer aldığım Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'nin yeni bir Eğitimevi açılıyordu. ÇYDD içerisinde bursiyer olmuşum ve çeşitli projelerde gönüllülük görevimi de üstlenmişim. Ancak bu sefer profesyonel çalışan olmam için bir teklif gelmişti. Teklifi kabul ettim ve Eğitimevi'nde altı ay kadar görev aldım. Sonrasında bir buçuk yıl kadar da İzmir Şubesi'nde ofis çalışanı olarak görev aldım. Dernekte profesyonel olarak çalıştığım zamanın bana en büyük katkısı insan ilişkilerini geliştirmem ve birebir iletişimde mesafe katetmem oldu. Bu geçen süre zarfında kendi alanımla ilgili de sürekli olarak iş arıyordum. Bir gün İzmir'de bulunan Özel Kent Hastanesi'nden arandım. Eczane Departmanı'na Biyolog aradıklarını belirtip görüşmeye davet ettiler. Görüşme sonrasında süreçler olumlu gelişti ve dernekten ayrılıp Hastane'de göreve başladım. İlginçtir ki; hastanede çalıştığım 15 günün sonrasında bir kez daha telefonum çaldı. Allianz Sigorta'dan aradıklarını ve Sağlık Departmanı'na Tazminat Yetkilisi aradıklarını belirttiler. Şartlarının daha iyi olduğunu düşündüm ve görüşmeye gittim. Burada da süreçler olumlu gelişti. Hastanede geçen bir aylık sürenin ardından Allianz Sigorta'da çalışmaya başladım. Buradaki pozisyon için arandığımda beni çok etkileyen şey şu olmuştu; Allianz için hiç bir ilana başvurmamıştım ve onlar beni kariyer sayfalarından bulduklarını belirtmişlerdi. Bu durum bana hayatım boyunca hiç bir şeyden vazgeçmemek gerektiği konusunda iyi bir örnek olmuştur ve olmaya da devam edecektir. Sizlere de tavsiyem; eğitim hayatınız ya da iş hayatınız boyunca gittiğiniz yolda vazgeçmediğiniz sürece her şeyi başarabilirsiniz. Bu yolda yaptığınız yanlışlar sizleri asla korkutmamalı, aksine doğru olana yöneltici ve daha fazla öğretici birer araç olmalıdır.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İçinde görev aldığım şirketi düşünce olursak kariyerimin gerçek anlamda ilk gününü burada geçirdim diyebilirim. Kurumsal bir firma olduğundan ciddi yöneticiler, ciddi ekip arkadaşları bekliyordum. Üstüne bir de kıyafet konusunda temkinli gitmişim. Ancak şirketimiz çalışanlara bu konuda rahatlık tanıdığından serbest kıyafetle gidildiğini ilk gün öğrendim. Şirkette işe başladığınız ilk gün bir partner atanır size. Tüm haftayı o partnerle geçirirsiniz ve haftanın bitiminde partneriniz, siz ve yöneticiniz birlikte kahve içerek genel anlamda haftayı, iş ortamını, iş süreçlerini değerlendirirsiniz. İlk günüm bu şekilde başladı. Belirttiğim gibi herkes çok rahattı ve gerçekten samimi bir ortam vardı. Bu benim için güven aşılایıcı bir durum olmuştu. Ayrıca açık ofis çalışmasına sahip olduğumuzdan herkesi aynı anda görebildiğiniz bir ortam mevcut. Öyle ki, bazen şirkette olmadığım zamanlarda şirket hakkında konuşurken okul diyorum yanlışlıkla. Bunun sebebi tamamen açık ofis mantığının olması, yani bir arada bir sınıf gibi bilgisayar başında çalışmamız.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

İş yerinde bir günümü anlatacak olursam, sabah yemekhanede kahvaltımı yaptıktan sonra bilgisayar başına geçiyorum. Öncelikle mail kontrolü yapıyorum. Sonrasında günlük dosya incelemelerini tamamlıyorum. Sağlık Operasyonlar Departmanı'nın Tazminat bölümünde çalışıyorum. Küçük bir örnekle anlatayım. Örneğin özel sağlık sigortanız var ve bir şikayetiniz sonrasında hastaneye gidiyorsunuz. Hastanede sizden muayene sonrasında çok cüzi bir miktar ücret alıyorlar. İşte bu noktada geriye kalan ücreti biz sigortalılarımız adına hastaneye ödüyoruz. Sizin muayene dosyanızın kontrolünü de ben tazminat yetkilisi olarak gerçekleştiriyorum. Bir günüm genel anlamda muayene dosyalarını incelemekle geçiyor. Rahat bir çalışma ortamı olduğundan, şirketimizde açık alanları da gün içerisinde değerlendiriyorum. Kısa molalar ve öğle yemeği arası olmak üzere belli zamanlarda ara verebiliyorum. Bu zaman aralıklarında masa tenisi, scrabble ya da benzeri etkinliklerimiz olduğunda onlara katılabiliyorum. Şirketimiz bu noktada çalışanlarının sosyal hayatlarına da değer verdiğini gösteriyor.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz? Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Şu anki işimde tazminat ekibi olarak 40 kişiyiz. Fakat herkesin görevleri tabii ki farklı. Bu 40 kişilik ekip de kendi içinde belli ekiplere bölünüyor. Benim içinde olduğum küçük ekip şu anda 10 kişilik ancak Allianz değişime ve değişimle gelen gelişime önem veren bir şirket olduğundan her çalışanın farklı departmanlar ve farklı görevler konusunda bilgi sahibi olmasını istiyor. Bu sebeple değişimler sık ortaya çıkabiliyor. Ben başladığımdan beri aynı pozisyondayım. Belki bir gün değişiklik olabilir. 40 kişilik ekipteki herkes tazminat süreçlerini yönettiğinden tazminat çalışanı olarak geçiyor. Ancak burada ünvanlar değişebiliyor. Her şirkette olduğu gibi bizde de belli bir kıdem sıralaması mevcut. Bu sıralama en alttan itibaren olmak üzere; yetkili, uzman, yönetici şeklinde ilerliyor. Kıdem değişikliğine göre görevler değişebiliyor. Bazı kişilerin görevi yalnızca muayene ya da ameliyat dosyası incelemek ve kurumlara bu dosyaların uygunluğuna göre ödeme yapmak oluyor. Bazı kişilerin görevleri ise yalnızca kullanılan ekranların ve sistemlerin geliştirilmesi olabiliyor. Sigortacılık, kişilerin satın aldıkları riskin sonrasında ortaya çıkan kaza, hastalık, istenmeyen vb. durumlarda ön plana çıkan bir sektördür. Siz sağlık sigortası yaptırdıktan sonra bir şikayetiniz olması durumunda hastaneye gidiyorsunuz ve şirketten talepte bulunuyorsunuz. Bizim ekranlarımız da gelen bu taleplerden sonra değerlendirme aşamalarının ardından kurumlara ödeme yapmamız için uygun sistemler üzerine kurulu. Bu sebeple her aşamada farklı kişilerin farklı görev tanımları mevcut.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Şu anda yaptığım işin eğitimimle olan tek bağlantısı önüme gelen dosyalarda yapılan laboratuvar tetkikleri ve bazı latince kavramlar. Biyoloji Bölümü'nde okuduysanız mutlaka latince kavramlara ve kelimelere aşina olacaksınız. Sigortalılarımız hastaneye gittikten sonra hastanelerin bize fatura ettikleri dosyalarda inceleme yaparken gördüğüm tetkikler, üniversitede laboratuvar derslerinde yaptığımız çalışmalara çokça benziyor. Normal şartlarda sigortacılık dendiğinde akıllara önce kasko, trafik sigortası vs. gelebiliyor. Ancak sağlık sigortası düşünülenin aksine, Türkiye'de özellikle bu işin lokomotifini konumunda. Okuduğum bölümle ilintisinin bu olduğunu söyleyebilirim.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Şu anda yaptığım iş üzerinde beni en çok mutlu eden birkaç şey var aslında. Bir tanesi şikayetleri sonrasında hastaneye giden ve muayene olan insanlar adına destek olabilmek olduğunu söyleyebilirim. Şirketimiz Allianz, sigortası olan sigortalılarımızın şikayetlerinin karşılığında tedavi olabilmeleri için onların yanlarında olduğunu her fırsatta dile getiriyor. Bir diğeri ise bazen sistemlerde hatalar olabiliyor ve bu doğrultuda hatalı olan bir şeyi tespit ettiğinizde ya da performansınıza yansiyacak bir iş yaptığınızda kendinizi iyi hissediyorsunuz. Ben de iyi performans gösterdiğim spesifik görevlerden sonra mutlu hissediyorum kendimi.

Beni en çok mutsuz eden şey ise şu olabilir; zamanı bazen doğru kullanamamak... Yaptığım işler sırasında kompleks dosyalara ya da içeriği yoğun, tutar hesaplaması uzun süren dosyalara denk gelebiliyorum. Bu gibi durumlarda oyalanmayı biraz abartıyorum sanırım. Bunun işe yoğunlaşmakla alakası olduğunu düşünüyorum. Bazı zamanlar kendimizi tam veremeyebiliyoruz işe, ancak çözülebilecek bir şey bu.

Son olarak bir şeyi tekrar belirtmek isterim ki; seçimlerinizi mutluluk tabanlı olacak şekilde yapmalısınız. Şu anda bulunduğum işte aldığım maaş ilk başta gerçekten azdı ve zamanla artışa geçti. Ancak ben sevdiğim bir işi yapıyorum ve sigortacılık sektörü gerçekten keyifli. Zaman geçtikçe, yaşadığım mutluluğun aldığım maaş artışlarından daha hızlı arttığını gördüm. Siz de istediğiniz,sevdiğiniz şeyi yapmaya çalışın ve gerçekten bunu istediğinizi gösterin, vazgeçmeyin, olmuyorsa tekrar deneyin. Yeter ki vazgeçmeyin.

Sivil Toplum Çalışanı

Fatih M. Akdan

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İlkokulu Almanya'da okuduktan sonra ortaokul ve liseyi Adana'da İsmail Safa Özler Anadolu Lisesi'nde bitirdim. 2002 yılında İstanbul Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'nde üniversite hayatım başladı. İkinci sınıf itibariyle Uygulamalı Sosyoloji Ana Bilim Dalı'nda okurken sivil toplum kuruluşlarında, üniversite kulüplerinde gönüllülük yapmaya başladım. Mezuniyetten sonra ilk iş deneyimim bir mimarlık dergisinde oldu. Mimarlık dergisinde çalışırken bir yandan meraklı olduğum fotoğrafçılık alanında gönüllü projeler içerisinde yer aldım. Bireysel olarak HIV / AIDS konusunda dikkat çekmek için bir fotoğraf sergisi hazırladım. Bir yandan da çalışmalarını çok beğendiğim Tohum Otizm Vakfı'nda gönüllü olarak fotoğraf çektiğim zamanlar oluyordu. Bu dönemde sivil toplumda çalışmak istediğime karar verip, kısa bir iş arayışından sonra Toplum Gönüllüleri Vakfı'nda çalışmaya başladım. Toplum Gönüllüleri Vakfı'ndan sonra sırasıyla Sabancı Üniversitesi Mezunları Derneği, Sabancı Vakfı, TARKEM'de meslek hayatıma devam ettim. Yaklaşık üç yıldır da Ege Çağdaş Eğitim Vakfı'nda Kaynak Geliştirme ve İletişim Koordinatörü olarak çalışmaya devam ediyorum.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Sivil toplum kariyerimdeki ilk günümün seçtiğim yolun ne kadar keyifli ve ne kadar zor olduğunu gösterdiğini hatırlıyorum. Toplum Gönüllüleri Vakfı'nda başladığım sivil toplum kariyerimin gönüllü olarak STK'larda yer aldığım zamanlarla hiç alakası yoktu. O işin mutfağında yer almanın gönüllülüğe göre çok farklı olduğu daha ilk günden kendini göstermişti. Sivil toplumda çalışmanın bir başka özelliği ise alışma döneminin yoğun bir şekilde çalışarak geçmesi. İlk günden kendini bir yoğunluğun içinde bulmak bu işten asla kopmamı sağlıyor.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Görevim nedeniyle güne hesaplara gelen bağışları kontrol ederek başlıyorum. Hesapların kontrolünden sonra gece uyuduğum sürede gelmiş olabilecek sosyal medya yorum ve mesajlarına cevap veriyorum. Daha sonra o gün için gelmiş olan bağış kartı siparişi var ise onu hazırlıyorum. Genel olarak tüm sivil toplum kuruluşlarında rutine yer olmadığını düşünüyorum. Bizim işimizin de çok az rutinleri oluyor. Gün içerisinde planlarınız çok fazla değişebiliyor. Birçok işi aynı anda yapmak zorunda kalabiliyorsunuz. Herkesin bir görevi olsa da birçok konuda ortak kararlar hareket ediyoruz.

Eğer bir kitle fonlama kampanyası sürecinde değilsem görsel tasarım ve bireysel / kurumsal bağışlara yönelik çalışmalar gerçekleştiriyorum gün içerisinde. Eğer bir kitle fonlama dönemindeyseniz bütün süremi bizler için bağış toplayan insanlara yardımcı olarak geçiriyorum. Kitle fonlama etkinlikleri kapsamında koşarak ya da bisiklet sürerek çağdaş bir eğitim için bağış toplayan birçok destekçimiz oluyor. Onların başarılı bir kampanya yürütmesi için elimden geldiğince onlara destek olmaya çalışıyorum. Bir etkinlik dönemindeyseniz (konser, kermes vb. gelir getirici faaliyetler) bu etkinliklerde elde edebileceğimiz en çok gelir için çalışmalarımızı yürütüyoruz. En keyifli yanı ise her ne yaparsanız yapın etkinlik günü oluyor. Etkinlik günleri bütün bu çalışmaların ödül töreni gibi geliyor bana.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Ekibimiz yedisi merkez ofiste, üçü sahada, sekizi etkinlik merkezlerinde ve dördü yurdumuzda olmak üzere, 22 güzel insandan oluşuyor. Merkez ofisimizde Genel Sekreterimiz, Kaynak ve İletişim, Ürün ve İş Geliştirme, Eğitim ve Burslar, Mali ve İdari İşler Koordinatörleri; Gönüllü Sorumlusu ve Ofis ve Öğrenci Sorumlusu görev yapıyor. Kaynak Geliştirme Departmanı'na bağlı olarak üç arkadaşımız sahada taziye hizmetlerinde görev yapıyor. Üç etkinlik merkezimizde Saha Koordinatörümüz, Etkinlik Merkezi Yöneticileri, Eğitim Sorumluları ve Yardımcı Personeller görev yapıyor. Ayrıca Manisa Soma'da bulunan yurdumuzda dört arkadaşımız görev yapıyor. Bizlere destek veren birçok gönüllümüz bulunuyor. Gönüllülerimizin de bu ekibin bir parçası olduğunu düşünüyorum.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Sosyoloji Bölümü'nün bir getirisi olarak her zaman toplumu ilgilendiren konularda sessiz kalmayarak çözüm üretmek ya da çözümün içerisinde yer almak beni hep mutlu etti. Sağlıklı bir toplum için sorunları çözmek ya da sorunlara dikkat çekmek için faaliyet gösteren kurumlarda çalışmanın bölümümle çok ilgili olduğunu düşünüyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Üretilen kaynağın ve yaratılan imkanların doğru kişilere ulaştığını görmek beni her zaman çok mutlu ediyor. Çocukların ve gençlerin eğitim yolculuklarına yardımcı olabilmek bu alanda çalışmak için tek başına yeterli. Yerel bir vakıf olmamız nedeniyle ulusal vakıflara göre imkanlarımızın daha kısıtlı olması ve çok fazla ulaşılabilecek kişinin olduğunu bilmek ve ulaşamamak ise en büyük mutsuzluğum.

Sosyolog Zeynep Güney

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Müşerref Mahmut Tınas İlkokulu'ndan sonra Göztepe Kız Meslek Lisesi'nde Çocuk Gelişimi Bölümü'nü okudum. Lise hayatım boyunca her zaman felsefi ve sosyolojik okumalara merak duydum. Liseden mezun olduğum zaman bir sene boyunca üniversitede istediğim bölümü okuyabilmek için en baştan hazırlandım. Meslek Lisesi mezunu olduğum için daha çok mesleki bilgiler ile donatılmıştım. Temel bilgilerimi hazırladığım bir sene içerisinde tamamlamaya çalıştım. Tercihlerimin sonucunda Adnan Menderes Üniversitesi Sosyoloji Bölümü'ne yerleştim. Üniversite son sınıfta ise pedagojik formasyon eğitimini aldım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Kariyerimin ilk gününde oldukça heyecanlı ve mutluydum. Gönüllülük yaptığım bir yerde profesyonel olarak çalışmaya başlamak beni çok sevindiriyordu.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

İş yerimde bir tam günüm şu şekilde geçiyor: Çalıştığım etkinlik merkezinde günde iki periyot olmak üzere öğrenci sirkülasyonu yaşanıyor. Devlet okulunda sabahçı olan öğrenciler öğlen, öğlenci olan öğrenciler ise sabah etkinlik merkezimize gelerek ilk olarak ödev yapımı saatlerini sonrasında ise etkinliklerini gerçekleştiriyorlar. Hafta sonu ise çeşitli atölyeler ile öğrencilerimizi destekliyoruz. Öğrencilerimizle dış alan gezilerine katılmaktayız (Müze, sergi, sinema vs.). Öğrenciler dışında veli eğitimlerini de etkinlik merkezimizde gerçekleştirmekteyiz. Annelere, babalarla ve gönüllülerimizle de devamlı iletişim halindeyim.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Şu anki işimde çalıştığım ekibin çok dinamik olduğunu düşünüyorum. Genel çerçeveden bakınca 22 kişiden oluşan çok güzel bir ekibimiz var. Etkinlik merkezi odaklı bakınca ise daha çok eğitim sorumlusu, destek personel ve saha koordinatörü ile iletişim halindeyim. Eğitim sorumlusu daha çok eğitim ve gönüllü programı ve okul öncesi oyun grubu ile ilgilenir. Destek personelimiz ise temizlik ve mutfak bölümündeki destekçimizdir. Saha koordinatörümüz ise iki etkinlik merkezimizin aynı çizgide ilerlemesini sağlar.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Sosyolog, bireylerin, kültürlerin, örgütlerin ve sosyal kurumların geliştirdiği süreçleri takip ederek, toplumu ve sosyal davranışları inceler. Gözlem, anket gibi kaynaklar aracılığıyla veri toplar. Araştırma bulgularını detaylandıran istatistikleri, raporları hazırlar ve inceler. Şu an yaptığım işin eğitimle bağlantılı olduğunu düşünüyorum. Çalıştığım işte (araştırma yapma, istatistikleri inceleme vb.) mesleğimi her alanıyla kullanamıyorum bazen. Ama genelde görüştüğüm ailelerin sosyoekonomik statüleri, sosyokültürel düzeylerini inceleme fırsatım oluyor. Çalıştığım bölge dolayısıyla genelde aileler dezavantajlı bireylerden oluşuyor.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Benim en büyük mutluluğum bir öğrencinin yüzündeki gülümsemeye sebep olabilmek. Çalıştığım bölgede beni en çok üzen konulardan biri ise özellikle bazı kadınların kendilerini yetersiz imkanlar yüzünden fazla geliştirememiş olduklarını, hatta okur yazar bile olmadığını görüyor olmam.

Şehir Plancı Zeynep Özge Bayrak

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

İlk, orta ve lise eğitimimi İzmir’de, üniversite eğitimimi ise Orta Doğu Teknik Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümünde tamamladım. Sanıyorum hayatımda yaptığım en iyi şeylerden biri ODTÜ’yü tercih etmektir. Mezuniyetimin ardından “nerede olmak istiyorum?” sorusuna cevap ararken; Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi’nde “Kentleşme ve Çevre Politikaları” programında yüksek lisansa ve “Gayrimenkul Değerleme” alanında faaliyet gösteren bir özel şirkette çalışmaya başladım. Özel sektördeki çalışma disiplini mutlaka yaşanması gerekli bir deneyim; hem disiplin, hem özveri gerektiriyor. Eğitim hayatına devam ederken çalışmak ise yorucu, bir de açıköğretim fakültesinde işletme okuyorsanız eğer durum daha da zorlaşıyor, ama imkansız değilmiş. Ankara’da tamamlanan öğretim hayatı ve yaklaşık beş yıllık çalışma tecrübesi sonrası İzmir’e dönmeye karar verdim. Bir süre daha aynı şirkette evden çalışma şeklinde devam ettikten sonra kamu kurumunda sözleşmeli olarak çalışmaya başladım. Amacım farklı çalışma alanlarını görerek; akadem, özel sektör, kamu gibi kendime en uygun olanını bulabilmektir. Şu an halen 10 yıl önce başladığım kamu kurumunda çalışmaktayım.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

İş hayatımın ilk gününde, çok heyecanlıydım tabiki. Sonuçta kendini fark edebilmek deneyimlerin en büyüğü ve işinizde ne kadar iyi olursanız olun henüz iş hayatında kendinizi keşfedememiş oluyorsunuz. Ama işyerindeki herkes aynı yerden geçtiği için, mutlaka yardımcı oluyor, işyerini ve yemeğe davet ederek çevreyi tanıtıyor, yapılacak işler kısmında genel bilgi veriyorlar. Kalanı sizde... Ki zaten kendinizi keşfiniz de işinizle ilk başbaşa kaldığınız zaman oluyor; sadece kitaplarda okuduklarınızı değil, gördüklerinizi, maruz kaldıklarınızı ve daha nice bu güne kadar öğrendiklerinizi damıtarak oluşturduğunuz kişiyi keşfe başlıyorsunuz.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Çalıştığım birimde yalnızca binanın yıkılıp yapılması değil, mahallenin dönüşümüne yönelik Kentsel Dönüşüm çalışmaları yürütüyoruz. Sadece masa başında değil çalışmalarımız, hem projeleri üretiyoruz, hem yerinde inceleme yapıyoruz, verileri temin ediyoruz, durumu değerlendiriyoruz, hem de mahalleli ile iç içeyiz. Böyle olunca her gün rutin işler değil haftalık, bazen aylık ya da altı aylık olarak projenin sürecine göre güncellenen işlerimiz var. Proje ürettiğimiz yaşayanları yakından tanımak ve ihtiyaçlarına doğru cevap verebilmek doğru bir proje yönetimi gerektiriyor. Şehir planlama da aslında tam olarak böyle bir meslek. Genel olarak alanda tespitler, fizibilite ve gerekli her tür analizin yapılması, proje üretimi ve sonuçların değerlendirilerek gerekli düzenlemelerin yapılması olarak tanımlayabilirim.

Şu anki işinizde ekibinizi bize anlatabilir misiniz?
Kaç kişiden oluşuyor? Görev tanımları nelerdir?

Yaşam alanları ile ilgili olunca, birçok farklı disiplinden oluşan çalışma arkadaşlarımız var. Şehir plancısı, mimar, harita mühendisi, inşaat mühendisi, elektrik elektronik mühendisi, makina mühendisi, harita teknikeri, inşaat teknikeri, sosyolog, grafiker çalışma arkadaşlarımız var. Daire Başkanlığında toplam 55 kişiyiz.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Şu an yaptığım iş, mesleğim ile doğrudan ilişkili. Şehir planlama farklı ölçeklerde yaşam alanları tasarlamak ve tasarlanmış alanlarda mevcut problemleri analiz edip yaşam kalitesini artıracak kararlar geliştirmek olarak tanımlanabilir. En üst ölçekte ülke ölçeğinde ana belirleyicilere ilişkin politikalar geliştirmek diyebilir ve buna örnek olarak hızlı tren, karayolları bağlantıları gibi tüm ülkeyi etkileyecek ulaşım kararları, sanayi bölgeleri seçimleri (Gebze örneğin), turizm bölgeleri (Antalya örneğin) gibi bölgesel ölçekte sermaye ve yatırım kararları yanı sıra ülke genelinde uygulanacak yerleşime yönelik düzenlemeleri verebiliriz. Kent ölçeğinde; yerleşim alanı, çalışma alanı, rekreasyon alanı, raylı sistem, çevre yolu gibi ulaşım kararları geliştirerek kentin gelişmesine yön vermek, mahalle ölçeğinde ise kat yükseklikleri, parklar, eğitim tesisi, sağlık tesisi, alışveriş alanları gibi gündelik hayatımıza ilişkin üretilen karar ve politikalarıdır. Toparlayacak olursak, şehir planlama yalnızca 2 boyutta kağıt üzerinde üretilen kararlar değil, yaşamın tüm konularına etkisi olması sebebi ile çok daha fazla uzmanlık alanı içeren bir bölümdür.

Çalışma hayatımın son 10 yılında; yeniden düzenlenmeye ihtiyaç duyan, kaçak ve sağlıksız yapılaşmış konut stoğunun bulunduğu, eğitim, sağlık, sosyal faaliyetler, spor alanları bakımından yetersiz, altyapısı mevcut duruma yetemeyen ve yenilenmesi gereken, yalnızca fiziksel değil sosyal olarak da kent ile bütünleşemeyen bölgelerin yeniden inşası ve yaşayanların entegrasyonuna yönelik faaliyet gösteren bir kamu biriminde çalışıyorum. Kısacası Şehir Plancısı mesleğime, disiplinlerarası çalışma şekli ile her gün yeni bilgi ve deneyimler ekleyerek devam ediyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

En mutlu eden şey insanların hayatlarına dokunabilmek, onların yaşam alanlarını tasarlayabilmek. En mutsuz eden şey ise hayatına ve mutluluğuna bu kadar etki ediyor olsa bile insanların bunun farkında olmaması. Genelde sorulan soru şu “eee zaten var şehirler neyi planlıyorsun?” sorusu. En zorlayan şey ise arazilerin para ile doğrudan ilişkisi sebebi ile politikacılardan tutun da yatırımcılara kadar herkesin yaptığınız işe müdahale etme isteği bulunması.

Veteriner Hekim Mehmet Şafak

Bize eğitim hayatınızı ve bugüne kadarki meslek yolculuğunuzu kısaca özetler misiniz?

Veteriner hekim bir baba ve ilkokul öğretmeni olan bir annenin çocuğu olarak doğdum. Memur çocuğu olduğum için eğitim hayatım farklı illerde devam etti. İlkokula Kırşehir ilinin Mucur ilçesinde başlayıp, İzmir Karşıyaka Gazi Lisesinden mezun oldum. 1994 yılında Ankara Üniversitesi Veteriner Fakültesine başladım ve beş yıllık eğitim süresini tamamlayarak 1999 yılında mezun oldum. Aynı yıl kendi fakültemde Farmakoloji ve Toksikoloji Anabilim Dalı'nda uzmanlık programına başladım. 11 Temmuz 2005 tarihinde tez savunmamı vererek Uzman unvanımı aldım. Okul hayatım bu tarihte bitmesine karşı eğitim ve öğrenim hayatım meslek içi eğitimlerle devam etmektedir. Hekimlik gibi sürekli yenilenen ve güncellenen mesleklerde eğitim hayatınız hiçbir zaman bitmiyor.

Kariyerinizdeki ilk iş gününüzü anlatabilir misiniz?

Meslek hayatıma Ankara'daki bir klinikte gece hekimi olarak başladım. Gece hekimliği nispeten temposu düşük fakat sorumluluğu fazla olan bir iştir. Gündüz klinikte tecrübeli hekimler varken gece hekimi genelde tektir, bu yüzden de kliniğin tüm yükü üzerindedir. Kısaca klinisyen bir hekim olmak isterseniz zor ama en iyi başlama noktasıdır. İlk işe başladığımda gündüz kliniğe geldim, gündüz çalışan arkadaşlar kliniğin işleyişini, doldurulması gereken evrakları vs. anlattılar ve akşama kadar onlarla birlikte hasta baktık. Saat sekiz gibi klinikte mesaisi biten herkes gitmiş ve klinik bana kalmıştı. Bir yandan iyi bir eğitim aldığımı biliyor ve ona güveniyordum ama diğer yandan da tecrübesizdim ve hiç tek başıma hasta bakmamıştım. Derken akşam saat 22.00'da kliniğe panik halinde bir kadın, bir adam ve kanlar içinde beyaz bir Ankara kedisi girdi. Hemen muayene odasına aldım, sahiplerini sakinleştirip kediyi muayene etmeye başladım. Kedicik bir şeyler yakalayayım derken üçüncü kattan düşmüş, düşme esnasında dilini ısırması ve bacaklarda da küçük yırtıklar olmuş. Dildeki kanamalar genelde önemli kanamalar değildir ama tükürükle birleşip hacmi arttığı için ve daha geç pıhtılaştığı için çok kanama var gibi görünür. Kedinin kanını temizleyip ilaçlarını yaptım, biraz gözlem altında tutup hayvanda bir sorun olmayınca taburcu ettim. Ertesi gün akşam tekrar nöbeti almaya gittiğimde kliniğin sahibi Levent ağabeyin beni beklediğini söyledi arkadaşlar. Tabii ki beni aldı bir panik, çünkü kedi ile ilgili konuşacak belli, aklımdan bin bir düşünce geçiyor, acaba atladığım bir şey mi oldu diye. Yaptıklarından eminsin ama gene de tecrübesizsin. Levent ağabeyin odasına girdim. "Mehmet'ciğim bugün dün akşam balkondan düşen kedinin sahipleri geldi ve özellikle seninle konuşmamı istediler." dedi. Beni bir korku sardı; hayvana bir şey olduğunu, beni bulamayınca Levent ağabeye serzenişte bulduklarını düşündüm. Sonra Levent ağabey çekmecedan bir hediye paketi içinde bir kutu çikolata çıkardı. "Kedinin çok iyi olduğunu söyleyip bunu sana vermemi ve çok çok teşekkür etmemi istediler. Ayrıca bana da teşekkür ettiler; böyle profesyonel bir ekip kurduğum için." dedi. Ben başladım gülmeye, "Levent ağabey, o benim ilk hastamdı ve sen beni odaya çağırınca aklımdan neler geçti neler ama hiç böyle bir şey geçmedi." dedim. Birlikte güldük. İlk iş günü insanın hayatında önemlidir, hiç unutulmaz.

İş yerinizde bir tam gününüzü nasıl geçiriyorsunuz?

Benim için gün erken başlar. Sabahları dinç ve enerjik olurum, o yüzden boşa harcamak istemem. Genelde 06.30 gibi kalkarım. Oğlumun kahvaltısını hazırlar birlikte kahvaltı yaparız. Genelde sofrada ben yerim, o uyur. Daha sonra o okula gider, ben kliniğime giderim. Yatan hastalarım varsa onların günlük muayenelerini yapar, yapılması gereken ilaç, serum vs. yaparım. Her hayvanın yem ve su tüketimine bakarım. Operasyon randevularım varsa sabah operasyonlarımı yaparım. Daha sonra günlük hastalarım gelmeye başlar. Fırsat buldukça internette gezirim, güncel bilgileri takip etmeye çalışırım. Klinikte hasta sahiplerime elimden geldiğince vakit ayırırım. Onların sordukları soruları basit bir dille fakat ayrıntılı olarak cevaplarım. Bizlere ne kadar basit gelse de onlar için ilk olduğu için çoğu durum zor gelir, empati kurmayı bırakmamak lazım. Akşam 19.15 gibi tekrar yatan hasta varsa onların kontrollerini yaparım. Klinikte yapılacak resmi işleri ve evrak kontrollerini yapıp saat 20.00 gibi evime giderim. Tabii ki hekimlik mesleği 24 saat tabanlı bir meslek olduğu için acil durumlarda tekrar kliniğe gidebiliyorum.

Şu an yaptığınız iş eğitiminizle ne kadar bağlantılı?

Veteriner hekimlik eğitimi beş yıllık çok dallı ve çok yoğun bir eğitim sürecidir. Veteriner Hekimlik aslında hayvanı tedavi etmek üzerine kurulu bir meslek değildir. Temelde insan sağlığının korunması için çalışan bir meslektir. “Hayvanlar, çevre, hazır gıdalar, kozmetik ürünler vs. sağlıklı olmalı ki insanlar sağlıklı olabilsinler” mantığıyla çalışır. Bu saydığım ve daha birçok alanda insanlar fark etmese de onların sağlıklarını korumak için veteriner hekimler görev alırlar. Bu yüzden; evet, şu an yaptığım iş tam anlamıyla aldığım eğitimle alakalı. Ben pet hekimliği yapan bir klinisyenim. Bu yüzden kedi ve köpeklerin yediği mamaların hangi özellikte olması gerektiği, yıkandıkları şampuanların içeriği, koruyucu aşı bilgilerinin ve tedavi ile ilgili -özellikle hayvanlardan insanlara geçen “zoonoz” dediğimiz hastalıklarla mücadele ederken- fakülte hayatımda öğrendiğim bilgilerin tamamını kullanıyorum.

Şu anda yaptığınız işte sizi en çok mutlu ve mutsuz eden şeyler nelerdir?

Hekimlik mesleği size bir canlının yaşamına dokunma ve kalıcı etkiler bırakma şansı tanır. Bu yüzden bu tür meslekler; para kazanmak, statü kazanmak vs. için değil manevi tatmin için yapılır. Çünkü okuması zor, çalışma hayatı daha da zor olan bu meslek için verdikleriniz aldıklarınızdan her zaman daha fazladır. Normal bir günde aşı veya parazit uygulaması gibi rutin ziyarete gelen hayvanlar bizi doğal olarak pek sevmezler. Hal böyle olunca ısırılmalar, tırmalanmalar, muayene masasından kaçmalar bizim mesleğimizin olmazsa olmazıdır. Fakat aynı hayvan, önemli bir hastalığı olduğunda, kırık vs. gibi ağırlı bir durumdayken sizin onu tedavi edip iyileştirdiğinizde anladığında size olan bakışla ve size beden diliyle teşekkür ettiğini gördüğünüzde çekilen tüm o sıkıntılara değdiğini düşünürsünüz.

Mesleki açıdan mutsuz eden demeyelim de üzen dersek daha doğru olur. En büyük üzüntüm insanların veteriner hekimliğin işlevini tam anlayamamasından dolayı ülkemizde yeterince değer verilmeyişidir. Dünyada bizim aksimize halk sağlığı ile ilgili tüm kritik alanlarda veteriner hekimlerin aktif rol aldığını görüyoruz. Bu yaşadığımız korona salgınında da ülkemiz virüsü ilk izole edenler Veteriner Hekimler olmuştur. Halk sağlığı alanında veteriner hekimlerin aktif olarak çalışmadığı hiçbir çalışma maalesef başarıya ulaşamaz. Klinik alanında ise bizi üzen durum yine hak edilen saygının verilmemesidir. Bir klinisyen veteriner hekim tek kişilik hastane gibidir. Düşünün gün içinde gelen kedinin gözünde problem vardır “göz doktoru” olur, köpek topallıyordur “ortopedist” olur, sonraki hasta doğuramamıştır “doğum doktoru” olur, diğer hastanın dişi ağrıyordur “diş hekimi” olur, hastanın kanını alır “hemşire” olur, laboratuvarında o kanı analiz eder “biyokimya uzmanı” olur, röntgen çeker ultrason bakar “radyolog” olur, ameliyat yapar “cerrah” olur, en sonunda ilaçlarını verir ya da kendisi hazırlar “eczacı” olur. Bu saydığım gibi sayısız işi tek başına yapar. Bunları yaparken de türlere dikkat etmek gerekir; köpekte kullandığın ilacı kedi de kullanamazsın, kuşta kullanacaksan dozunu ayarlamalısın gibi. Bir de hastanızın sizinle konuşmadığını da düşünürseniz işler iyice zorlaşır. Bir hasta geldiğinde beyniniz bu şekilde çalışır, hayvanın sorununu çözer ve tedavi edersiniz. Daha sonra hasta sahibi tedavi ücretini ödeme zamanı geldiğinde “Ne yaptınız ki, altı üstü iki iğne için bu kadar paramı istiyorsunuz” gibi saygısızca bir yorumda bulunur ve sizin tüm keyfinizi kaçırr. Fakat yine de yanındaki tüylü dostumuzla göz göze geldiğinizde onun size bakışındaki teşekkürü gördüğünüzde “İyi ki veteriner hekim olmuşum, yine olsa bu mesleği seçerdim.” dersiniz.

www.ecev.org.tr

 /egecagdasegitimvakfi

 /egecagdasegitimvakfi

 /Ege Çağdaş Eğitim Vakfı

 /egecagdasegitim

Meslek Tanıtım Rehberi 2020, Ege Çağdaş Eğitim Vakfı tarafından tasarlanmış ve hazırlanmıştır. Rehberin tamamı veya herhangi bir bölümü kaynak belirtilmeden ve / veya ticari amaçla kullanılamaz, çoğaltılamaz veya yayımlanamaz.